

Uradni list

Evropske unije

L 328

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Letnik 62

18. december 2019

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2019/2160 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 lede izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice ⁽¹⁾ 1

DIREKTIVE

- ★ Direktiva (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov ⁽¹⁾ 7
- ★ Direktiva (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU ⁽¹⁾ 29

II Nezakonodajni akti

UREDBE

- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/2163 z dne 17. decembra 2019 o določitvi sprožitvenih količin za leti 2020 in 2021 za namene morebitne uporabe dodatnih uvoznih dajatev za nekatere vrste sadja in zelenjave 58
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/2164 z dne 17. decembra 2019 o spremembi Uredbe (ES) št. 889/2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov glede ekološke pridelave, označevanja in nadzora ⁽¹⁾ 61

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/2165 z dne 17. decembra 2019 o odobritvi spremembe specifikacij novega živila olje iz semen koriandra (<i>Coriandrum sativum</i>) v skladu z Uredbo (EU) 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta ter o spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2017/2470 ⁽¹⁾	81
---	----

SKLEPI

★ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2019/2166 z dne 16. decembra 2019 o spremembi Izvedbenega sklepa 2014/908/EU glede vključitve Srbije in Južne Koreje na sezname tretjih držav in ozemelj, za katere velja, da so njihove nadzorniške in regulativne zahteve enakovredne za namene obravnave izpostavljenosti v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾	84
★ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2019/2167 z dne 17. decembra 2019 o odobritvi strateškega načrta omrežja za funkcije omrežja za upravljanje zračnega prometa enotnega evropskega neba za obdobje 2020–2029	89
★ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2019/2168 z dne 17. decembra 2019 o imenovanju predsednika ter članov odbora za upravljanje omrežja in njihovih namestnikov ter članov Evropske koordinacijske celice za krizne razmere v letalstvu in njihovih namestnikov za funkcije omrežja za upravljanje zračnega prometa za tretje referenčno obdobje 2020–2024	90
★ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2019/2169 z dne 17. decembra 2019 o spremembi Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU o nadzornih ukrepih za zdravje živali v zvezi z afriško prašičjo kugo v nekaterih državah članicah (notificirano pod dokumentarno številko C(2019) 9369) ⁽¹⁾	97

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2019/2160 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 27. novembra 2019

o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 lede izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 129 Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ so krite obveznice pod določenimi pogoji deležne ugodnejše obravnave. Direktiva (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ določa temeljne elemente kritih obveznic in enotno opredelitev kritih obveznic.
- (2) Komisija je 20. decembra 2013 zaprosila Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾, naj poda mnenje v zvezi z ustreznostjo uteži tveganja kritih obveznic iz člena 129 Uredbe (EU) št. 575/2013. V skladu z mnenjem EBA z dne 1. julija 2014 je ugodnejša obravnava uteži tveganja, določena v Uredbi (EU) št. 575/2013, načeloma ustrezna bonitetna obravnava. Vendar je EBA priporočila, naj se dodatno preuči dopolnitev zahtev glede primernosti za ugodnejšo obravnavo uteži tveganja, da bi zajemale vsaj področji zmanjšanja likvidnostnega tveganja in presežnega zavarovanja, vlogo pristojnih organov in nadaljnji razvoj obstoječih zahtev o razkritju informacij vlagateljem.

⁽¹⁾ UL C 382, 23.10.2018, str. 2.

⁽²⁾ UL C 367, 10.10.2018, str. 56.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 18. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. novembra 2019.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (glej stran ... tega Uradnega lista).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

- (3) Glede na mnenje EBA je primerno, da se sprejmejo dodatne zahteve za krite obveznice in s tem okrepi kakovost kritih obveznic, primernih za ugodnejšo kapitalsko obravnavo iz Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (4) Pristojni organi lahko delno opustijo uporabo zahteve, da morajo izpostavljenosti do kreditnih institucij v kritnem premoženju ustrezati stopnji kreditne kakovosti 1, in dovolijo, da namesto tega izpostavljenosti do največ 10 % nominalnega zneska neporavnanih kritih obveznic institucije izdajateljice ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 2. Vendar se taka delna opustitev uporablja samo po predhodnem posvetovanju z EBA in samo, kadar je mogoče dokumentirati pomembne potencialne težave glede koncentracije v zadevnih državah članicah zaradi uporabe zahteve po stopnji kreditne kakovosti 1. Ker je v večini držav članic znotraj in zunaj euroobmočja postalo vedno težje izpolnjevati zahteve, da morajo izpostavljenosti ustrezati stopnji kreditne kakovosti 1, kakor jo določijo zunanje bonitetne agencije, so države članice z največjimi trgi kritih obveznic menile, da je uporaba take delne opustitve nujna. Da bi se poenostavila uporaba izpostavljenosti do kreditnih institucij kot zavarovanja za krite obveznice in odpravile potencialne težave glede koncentracije, je treba spremeniti Uredbo (EU) št. 575/2013 tako, da se določi pravilo, s katerim se brez zahteve po posvetovanju z EBA dovoli, da izpostavljenosti do kreditnih institucij do največ 10 % nominalnega zneska neporavnanih kritih obveznic institucije izdajateljice ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 2 namesto stopnji kreditne kakovosti 1. Omogočiti je treba uporabo stopnje kreditne kakovosti 3 za kratkoročne vloge in izvedene finančne instrumente v določenih državah članicah, kadar bi bilo izpolnjevanje zahteve po stopnji kreditne kakovosti 1 ali 2 prezahtevno. Pristojni organi, določeni v skladu z Direktivo (EU) 2019/2162, bi morali imeti možnost, da po posvetovanju z EBA omogočijo uporabo stopnje kreditne kakovosti 3 za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, da bi odpravili potencialne težave glede koncentracije.
- (5) Krediti, zavarovani z nadrejenimi enotami, ki jih je izdal francoski Fonds Communs de Titrisations ali podobne ustanove, ki listinijo izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi ali poslovnimi nepremičninami, so primerna sredstva, ki se lahko uporabijo kot zavarovanje za krite obveznice do največ 10 % nominalnega zneska neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic (v nadaljnjem besedilu: prag 10 %). Vendar člen 496 Uredbe (EU) št. 575/2013 pristojnim organom omogoča, da opustijo uporabo praga 10 %. Poleg tega člen 503(4) navedene uredbe od Komisije zahteva, da pregleda ustreznost odstopanja, ki pristojnim organom omogoča, da opustijo uporabo praga 10 %. Komisija je 22. decembra 2013 zaprosila EBA za mnenje v zvezi s tem. EBA je v svojem mnenju navedla, da bi uporaba nadrejenih enot, ki jih je izdal francoski Fonds Communs de Titrisations ali podobne ustanove, ki listinijo izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi ali poslovnimi nepremičninami, kot zavarovanja vzbudila bonitetne pomisleke zaradi dvoslojne strukture programa kritih obveznic, kritega z enotami listinjenja, in bi tako vodila v nezadostno preglednost glede kreditne kakovosti kritnega premoženja. Posledično je EBA priporočila, da se odstopanje od praga 10 % za nadrejene enote, ki je trenutno določeno v členu 496 navedene uredbe, po 31. decembru 2017 odpravi.
- (6) Samo omejeno število nacionalnih okvirov za krite obveznice dovoljuje vključitev vrednostnih papirjev, zavarovanih s hipotekami na stanovanjske ali poslovne nepremičnine, v kritno premoženje. Uporaba takšnih struktur se zmanjšuje in zanje velja, da programu kritih obveznic dodajajo nepotrebno zapletenost. Zato je ustrezno, da se uporaba takšnih struktur kot primernih sredstev v celoti odpravi.
- (7) Krite obveznice, izdane znotraj združenih struktur kritih obveznic znotraj skupine, ki so skladne z Uredbo (EU) št. 575/2013, se tudi uporabljajo kot primerno zavarovanje. Združene strukture kritih obveznic znotraj skupine ne predstavljajo dodatnega tveganja v bonitetnem smislu, saj ne odpirajo enako zapletenih vprašanj, kot je uporaba kreditov, zavarovanih z nadrejenimi enotami, ki jih je izdal francoski Fonds Communs de Titrisations ali podobne ustanove, ki listinijo izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi ali poslovnimi nepremičninami. V skladu z mnenjem EBA bi bilo treba zavarovanje kritih obveznic z združenimi strukturami kritih obveznic znotraj skupine dovoliti brez omejitev glede na znesek neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic institucije izdajateljice. Zahtevo po uporabi meje 15 % ali 10 % v zvezi z izpostavljenostmi do kreditnih institucij v združenih strukturah kritih obveznic znotraj skupine bi bilo zato treba odpraviti. Te združene strukture kritih obveznic znotraj skupine ureja Direktiva (EU) 2019/2162.

- (8) Načela vrednotenja za nepremičnine, s katerimi so zavarovane krite obveznice, se uporabljajo za krite obveznice, da bi te obveznice izpolnjevale zahteve za ugodnejšo obravnavo. Zahteve glede primernosti za sredstva, ki služijo kot zavarovanje za krite obveznice, se nanašajo na splošne lastnosti glede kakovosti, ki zagotavljajo stabilnost kritnega premoženja, zato bi jih morala določati Direktiva (EU) 2019/2162. V skladu s tem bi morala navedena direktiva zajemati tudi določbe o metodologiji vrednotenja, regulativni tehnični standardi o ocenjevanju hipotekarne kreditne vrednosti pa se ne bi smeli uporabljati v zvezi s temi merili primernosti za krite obveznice.
- (9) Omejitve razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: omejitve LTV) so nujen del zagotavljanja kreditne kakovosti kritih obveznic. Člen 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 določa omejitve LTV za kredite, zavarovane s hipotekami in z zastavno pravico na ladjah, vendar ne navaja, kako naj se te omejitve uporabljajo. To bi lahko privedlo do negotovosti. Omejitve LTV bi se morale uporabljati kot mehke omejitve kritja. To pomeni, da sicer ni nobenih omejitev glede višine osnovnega kredita, vendar se lahko takšen kredit uporablja kot zavarovanje samo v okviru omejitev LTV, ki veljajo za ta sredstva. Omejitve LTV v odstotkih določajo delež kredita, ki prispeva k zahtevi glede kritja za obveznosti. Zato je primerno opredeliti, da omejitve LTV določajo del kredita, ki prispeva h kritju kritih obveznic.
- (10) Da bi zagotovili večjo jasnost, bi se morale omejitve LTV uporabljati ves čas do zapadlosti kredita. Dejanske omejitve LTV se ne bi smele spremeniti, ampak bi morale ostati pri 80 % vrednosti stanovanjske nepremičnine za stanovanjske kredite, pri 60 % vrednosti poslovne nepremičnine za kredite za poslovne namene z možnostjo povečanja na 70 % navedene vrednosti in pri 60 % vrednosti ladij. Poslovne nepremičnine bi bilo treba razumeti v skladu s splošnim razumevanjem tovrstnih nepremičnin, kot nepremičnine, ki niso stanovanjske, tudi če jih posedujejo neprofitne organizacije.
- (11) Da bi še dodatno izboljšali kakovost kritih obveznic, ki so deležne ugodnejše obravnave, bi za takšno ugodnejšo obravnavo morala veljati minimalna raven presežnega zavarovanja, tj. raven zavarovanja, ki presega zahteve glede kritja iz Direktive (EU) 2019/2162. Takšna zahteva bi zmanjšala najpomembnejša tveganja, ki nastanejo v primeru insolventnosti ali reševanja izdajatelja. Odločitev države članice, da uporabi višjo minimalno raven presežnega zavarovanja za krite obveznice, ki jih izdajo kreditne institucije, ki se nahajajo na njenem ozemlju, ne bi smela onemogočiti kreditnim institucijam, da vlagajo v druge krite obveznice z nižjo minimalno ravno presežnega zavarovanja, ki so v skladu s to uredbo, in da imajo koristi od določb te uredbe.
- (12) Od kreditnih institucij, ki vlagajo v krite obveznice, se zahteva, da morajo pridobiti določene informacije o teh kritih obveznicah najmanj vsakega pol leta. Zahteve glede preglednosti so nepogrešljivi del kritih obveznic, saj zagotavljajo enotno raven razkritja ter vlagateljem dovoljujejo, da izvedejo potrebno oceno tveganja, kar izboljšuje primerljivost, preglednost in stabilnost trga. Zato je primerno zagotoviti, da se zahteve glede preglednosti uporabljajo za vse krite obveznice z določitvijo teh zahtev v Direktivi (EU) 2019/2162. V skladu s tem bi bilo treba odstraniti takšne zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (13) Krite obveznice so dolgoročni instrumenti financiranja in so zato izdane z rokom načrtovane zapadlosti več let. Zato je treba zagotoviti, da ta uredba ne vpliva na krite obveznice, izdane pred 31. decembrom 2007 ali pred 8. julijem 2022. Za doseg navedenega cilja bi morale biti krite obveznice, izdane pred 31. decembrom 2007, še naprej izvzete iz zahtev Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s primernimi sredstvi, presežnim zavarovanjem in nadomestnimi sredstvi. Poleg tega bi morale biti druge krite obveznice, ki so v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in so bile izdane pred 8. julijem 2022, izvzete iz zahtev glede presežnega zavarovanja in nadomestnih sredstev in bi morale biti do svoje zapadlosti še naprej primerne za ugodnejšo obravnavo, kakor je določena v navedeni uredbi.
- (14) Ta uredba bi se morala uporabljati v povezavi z določbami nacionalnega prava za prenos Direktive (EU) 2019/2162. Da bi se zagotovila usklajena uporaba novega okvira, ki določa strukturne lastnosti izdaje kritih obveznic in spremenjenih zahtev za ugodnejšo obravnavo, bi bilo treba začetek uporabe te uredbe odložiti, da se uskladi z datumom, od katerega morajo države članice začeti uporabljati določbe nacionalnega prava za prenos navedene direktive.
- (15) Uredbo (EU) št. 575/2013 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013

Uredba (EU) št. 575/2013 se spremeni:

(1) člen 129 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se spremeni:

— uvodni stavek se nadomesti z naslednjim:

„Da bi bile krite obveznice, kot so opredeljene v točki 1 člena 3 Direktive (EU) 2019/2162 Evropskega Parlamenta in Sveta (*), primerne za ugodnejšo obravnavo iz odstavkov 4 in 5 tega člena, morajo izpolnjevati zahteve iz odstavkov 3, 3a in 3b tega člena in biti zavarovane s katerim koli od naslednjih primernih sredstev:

(*) Direktiva (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/ES (UL L 328, 18.12.2019, str. 2019/2162).“;

— točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) izpostavljenosti do kreditnih institucij, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1 ali stopnji kreditne kakovosti 2, ali izpostavljenosti do kreditnih institucij, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 3, kadar so te izpostavljenosti iz naslova:

(i) kratkoročnih vlog z originalno zapadlostjo, ki ne presega 100 dni, kadar se te vloge uporabljajo za izpolnjevanje zahtev v zvezi z likvidnostno rezervo kritnega premoženja iz člena 16 Direktive (EU) 2019/2162, ali

(ii) pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 11(1) navedene direktive, kadar to dovoljujejo pristojni organi“;

— točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) krediti, zavarovani s stanovanjskimi nepremičninami do višine manjše izmed zneska zastavne pravice, skupaj z morebitnimi zastavnimi pravicami z boljšim vrstnim redom, in 80 % vrednosti zastavljenih nepremičnin“;

— točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) krediti, zavarovani s poslovnimi nepremičninami do višine manjše izmed zneska zastavne pravice, skupaj z morebitnimi zastavnimi pravicami z boljšim vrstnim redom, in 60 % vrednosti zastavljenih nepremičnin. Krediti, zavarovani s poslovnimi nepremičninami, so primerni, kadar se razmerje med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin, ki znaša 60 %, prekorači do največ 70 %, če skupna vrednost vseh sredstev, zastavljenih kot zavarovanje za krite obveznice, preseže nominalni znesek neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic za vsaj 10 % in če terjatev imetnika obveznic izpolnjuje nekatere zahteve glede pravne gotovosti iz poglavja 4. Terjatev imetnika obveznic ima prednost pred vsemi drugimi terjatvami iz naslova zavarovanja“;

(ii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Za namene odstavka 1a izpostavljenosti, ki so nastale s prenosom in upravljanjem plačil dolžnikov iz naslova kreditov, zavarovanih z zastavljenimi nepremičninami dolžniških vrednostnih papirjev, ali s prenosom in upravljanjem likvidacijskih iztržkov iz naslova teh kreditov, niso zajete v izračun omejitev iz navedenega odstavka.“;

(iii) tretji pododstavek se črta;

(b) vstavijo se naslednji odstavki:

„1a. Za namene točke (c) prvega pododstavka odstavka 1 se uporablja naslednje:

- (a) za izpostavljenosti do kreditnih institucij, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1, izpostavljenost ne presega 15 % nominalnega zneska neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic kreditne institucije izdajateljice;
- (b) za izpostavljenosti do kreditnih institucij, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 2, izpostavljenost ne presega 10 % nominalnega zneska neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic kreditne institucije izdajateljice;
- (c) za izpostavljenosti do kreditnih institucij, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 3, iz naslova kratkoročnih vlog z zapadlostjo iz točke (c)(i) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena ali iz naslova pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz točke (c)(ii) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena, skupna izpostavljenost ne presega 8 % nominalnega zneska neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic kreditne institucije izdajateljice; pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2) Direktive (EU) 2019/2162, lahko po posvetovanju z EBA dovolijo izpostavljenosti do kreditnih institucij, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 3, iz naslova pogodb za izvedene finančne instrumente, če je mogoče dokumentirati pomembne potencialne težave glede koncentracije v zadevnih državah članicah zaradi uporabe zahtev po stopnji kreditne kakovosti 1 in 2 iz tega odstavka;
- (d) skupna izpostavljenost do kreditnih institucij, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1, 2 ali 3, ne presega 15 % nominalnega zneska neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic kreditne institucije izdajateljice, skupna izpostavljenost do kreditnih institucij, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 2 ali 3, pa ne presega 10 % nominalnega zneska neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic kreditne institucije izdajateljice.

1b. Odstavek 1a tega člena se ne uporablja za uporabo kritih obveznic kot primerne zavarovanja, kot je dovoljena v skladu s členom 8 Direktive (EU) 2019/2162.

1c. Za namene točke (d) prvega pododstavka odstavka 1 se omejitev 80 % uporablja za vsak kredit posebej, določa delež kredita, ki prispeva h kritju obveznosti, povezanih s kritimi obveznicami, in se uporablja ves čas do zapadlosti kredita.

1d. Za namene točk (f) in (g) prvega pododstavka odstavka 1 se omejitev 60 % ali 70 % uporablja za vsak kredit posebej, določa delež kredita, ki prispeva h kritju obveznosti, povezanih s kritimi obveznicami, in se uporablja ves čas do zapadlosti kredita.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Za nepremičnine in ladje, s katerimi so zavarovane krite obveznice, ki so skladne s to uredbo, morajo biti izpolnjene zahteve iz člena 208. Spremljanje vrednosti zavarovanja v skladu s točko (a) člena 208(3) se izvaja pogosto in najmanj enkrat letno za vse nepremičnine in ladje.“;

(d) vstavita se naslednja odstavka:

„3a. Poleg tega, da so krite obveznice zavarovane s primernimi sredstvi, navedenimi v odstavku 1 tega člena, velja za krite obveznice minimalna raven presežnega zavarovanja v višini 5 %, kot je opredeljeno v točki 14 člena 3 Direktive (EU) 2019/2162.

Za namene prvega pododstavka tega odstavka je skupni nominalni znesek vseh kritnih sredstev, kot so opredeljena v točki 4 člena 3 navedene direktive, vsaj enake vrednosti kot skupni nominalni znesek neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic (nominalno načelo) in je sestavljen iz primernih sredstev, kot določa odstavek 1 tega člena.

Države članice lahko določijo nižjo minimalno raven presežnega zavarovanja za krite obveznice ali pooblastijo svoje pristojne organe, da določijo takšno raven, če:

- (a) bodisi izračun presežnega zavarovanja temelji na formalnem pristopu, kjer se upošteva osnovno tveganje sredstev, bodisi za vrednotenje sredstev velja hipotekarna kreditna vrednost, in
- (b) minimalna raven presežnega zavarovanja ni nižja od 2 % na podlagi nominalnega načela iz člena 15(6) in (7) Direktive (EU) 2019/....

Za sredstva, ki prispevajo k minimalni ravni presežnega zavarovanja, ne veljajo omejitve glede višine izpostavljenosti, kot določa odstavek 1a, in se ne štejejo v okvir navedenih omejitev.

3b. Primerna sredstva, navedena v odstavku 1 tega člena, se lahko ob upoštevanju omejitev glede kreditne kakovosti in višine izpostavljenosti, kot določata odstavek 1 in 1a tega člena, vključijo v kritno premoženje kot nadomestna sredstva, kot so opredeljena v točki 13 člena 3 Direktive (EU) 2019/2162.“;

(e) odstavka 6 in 7 se nadomestita z naslednjim:

„6. Za krite obveznice, izdane pred 31. decembrom 2007, zahteve, določene v odstavkih 1, 1a, 3, 3a in 3b, ne veljajo. Do svoje zapadlosti so primerne za ugodnejšo obravnavo iz odstavkov 4 in 5.

7. Za krite obveznice, izdane pred 8. julijem 2022, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, kot veljajo na datum njihove izdaje, zahteve, določene v odstavkih 3a in 3b, ne veljajo. Do svoje zapadlosti so primerne za ugodnejšo obravnavo iz odstavkov 4 in 5.“;

(2) v točki (a) člena 416(2) se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) gre za krite obveznice, kot so opredeljene v točki 1 člena 3 Direktive (EU) 2019/2162, razen tistih iz točke (i) te točke“;

(3) v členu 425 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije poročajo o svojih likvidnostnih prilivih. Likvidnostni prilivi se omejijo na 75 % likvidnostnih odlivov. Institucije lahko iz te omejitve izvzamejo likvidnostne prilive iz vlog pri drugih institucijah, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 113(6) ali (7) te uredbe.

Institucije lahko iz te omejitve izvzamejo likvidnostne prilive iz zapadlih denarnih zneskov, ki jih dolgujejo kreditorejmalci in vlagatelji v obveznice, kadar so ti prilivi povezani s hipotekarnimi krediti, financiranimi s kritimi obveznicami, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 129(4), (5) ali (6) te uredbe, ali kritimi obveznicami, kot so opredeljene v točki 1 člena 3 Direktive (EU) 2019/2162. Institucije lahko izvzamejo prilive iz promocijskih pretočnih kreditov institucije. Institucija lahko po predhodni odobritvi pristojnega organa, odgovornega za nadzor na posamični podlagi, v celoti ali delno izključi prilive, kadar je ponudnik likvidnosti institucija, ki je nadrejena ali podrejena instituciji, investicijsko podjetje, ki je nadrejeno ali podrejeno instituciji, ali druga podrejena družba iste nadrejene institucije ali nadrejenega investicijskega podjetja ali ki je z institucijo povezana, kot je določeno v členu 22(7) Direktive 2013/34/EU.“;

(4) v točki (b) člena 427(1) se točka (x) nadomesti z naslednjim:

„(x) obveznosti, ki izhajajo iz izdanih vrednostnih papirjev, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 129(4) ali (5) te uredbe, ali iz kritih obveznic, kot so opredeljene v točki 1 člena 3 Direktive (EU) 2019/2162“;

(5) v točki (h) člena 428(1) se točka (iii) nadomesti z naslednjim:

„(iii) financirani z obveznicami ujemajočih značilnosti (pretočni model), ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 129(4) ali (5) te uredbe, ali kritimi obveznicami, kot so opredeljene v točki 1 člena 3 Direktive (EU) 2019/2162“;

(6) člen 496 se črta;

(7) v točki 6 Priloge III se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) gre za krite obveznice, kot so opredeljene v točki 1 člena 3 Direktive (EU) 2019/2162, razen tistih iz točke (b) te točke.“.

Člen 2

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 8. julija 2022.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 27. novembra 2019

Za Evropski parlament
Predsednik
D. M. SASSOLI

Za Svet
Predsednik
T. TUPPURAINEN

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2019/2161 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 27. novembra 2019

o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V členu 169(1) in točki (a) člena 169(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) je določeno, da Unija prispeva k doseganju visoke ravni varstva potrošnikov z ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 114 PDEU. V členu 38 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) je določeno, da politike Unije zagotavljajo visoko raven varstva potrošnikov.
- (2) Pravo o varstvu potrošnikov bi bilo treba učinkovito izvajati po vsej Uniji. Vendar je bilo v celovitem preverjanju ustreznosti prava na področju varstva potrošnikov in trženja, ki ga je izvedla Komisija v letih 2016 in 2017 v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov (REFIT), ugotovljeno, da je uspešnost prava Unije o varstvu potrošnikov ogrožena zaradi pomanjkanja ozaveščenosti tako trgovcev kot potrošnikov ter da bi se lahko pogosteje uveljavljala obstoječa pravna sredstva.
- (3) Unija je že sprejela številne ukrepe za izboljšanje ozaveščenosti potrošnikov, trgovcev in pravnih strokovnjakov o pravicah potrošnikov in izboljšanje uveljavljanja pravic potrošnikov in pravnih sredstev za potrošnike. Vendar v nacionalnem pravu še vedno obstajajo vrzeli glede resnično učinkovitih in sorazmernih kazni za odvrčanje in sankcioniranje kršitev znotraj Unije, nezadostna individualna pravna sredstva za potrošnike, oškodovane zaradi kršitev nacionalne zakonodaje, ki prenaša Direktivo 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, in pomanjkljivosti postopka z opustitveno tožbo iz Direktive 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾. Spremembo postopka z opustitveno tožbo bi bilo treba obravnavati z ločenim instrumentom, ki spreminja in nadomešča Direktivo 2009/22/ES.

⁽¹⁾ UL C 440, 6.12.2018, str. 66.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 17. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. novembra 2019.

⁽³⁾ Direktiva 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).

⁽⁴⁾ Direktiva 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov (UL L 110, 1.5.2009, str. 30).

- (4) Direktive 98/6/ES ⁽⁵⁾, 2005/29/ES in 2011/83/EU ⁽⁶⁾ Evropskega parlamenta in Sveta vključujejo zahteve za države članice, da zagotovijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za kršitve nacionalnih določb za prenos navedenih direktiv. Poleg tega člen 21 Uredbe (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾ od držav članic zahteva, da učinkovito in usklajeno sprejmejo izvršilne ukrepe, vključno z izrekom kazni, da se doseže prenehanje ali prepoved močno razširjenih kršitev ali močno razširjenih kršitev z razsežnostjo Unije.
- (5) Sedanja nacionalna pravila o kaznih se znotraj Unije zelo razlikujejo. Zlasti vse države članice ne zagotavljajo, da je trgovcem, ki so odgovorni za močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije mogoče izreči učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni. Zato bi bilo treba obstoječa pravila o kaznih iz direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES in 2011/83/EU izboljšati ter hkrati uvesti nova pravila o kaznih v Direktivi Sveta 93/13/EGS ⁽⁸⁾.
- (6) Države članice bi morale še naprej same odločati o vrstah kazni, ki jih bodo izrekle, ter v svojem nacionalnem pravu določiti ustrezne postopke za izrek kazni v primeru kršitev direktiv 93/13/EGS, 98/6/ES, 2005/29/ES in 2011/83/EU, kakor so spremenjene s to direktivo.
- (7) Za spodbujanje doslednejše uporabe kazni, zlasti v primerih kršitev znotraj Unije, močno razširjenih kršitev in močno razširjenih kršitev z razsežnostjo Unije, kakor so opredeljene v Uredbi (EU) 2017/2394, bi bilo treba v direktivah 93/13/EGS, 98/6/ES, 2005/29/ES in 2011/83/EU vključiti skupna neizčrpna in okvirna merila za uporabo kazni. Ta merila bi morala vključevati na primer naravo, težo, obseg in trajanje kršitve ter vsa pravna sredstva, ki jih trgovec zagotovi potrošnikom za povzročeno škodo. Ponavljajoče se kršitve istega storilca kažejo nagnjenost k takim kršitvam, zato so pomemben pokazatelj teže zadevnega ravnanja, s tem pa tudi potrebe po zvišanju ravni kazni za doseganje učinkovitega odvracjanja. Če so na voljo ustrezni podatki, bi bilo treba upoštevati pridobljene finančne koristi ali preprečene izgube zaradi kršitve. Upoštevajo se lahko tudi drugi obteževalni ali olajševalni dejavniki v zvezi z okoliščinami primera.
- (8) Ta skupna neizčrpna in okvirna merila za uporabo kazni morda niso ustrezna pri odločanju o kaznih glede vsake kršitve, zlasti pri kršitvah, ki niso hude. Države članice bi morale upoštevati tudi druga splošna pravna načela, ki se uporabljajo za izrekanje kazni, kot je načelo *non bis in idem*.
- (9) V skladu s členom 21 Uredbe (EU) 2017/2394 pristojni organi držav članic, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, v svoji jurisdikciji sprejmejo vse potrebne izvršilne ukrepe zoper trgovca, odgovornega za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije, da bi se doseglo prenehanje ali prepoved te kršitve. V ustreznih primerih trgovcu, odgovornemu za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije, izrečejo kazni, kot so globe ali periodične denarne kazni. Izvršilni ukrepi se sprejmejo učinkovito in usklajeno, da bi dosegli prenehanje ali prepoved močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije. Pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, si prizadevajo, da bi bili izvršilni ukrepi v državah članicah, ki jih zadeva ta kršitev, sprejeti sočasno.
- (10) Da se organom držav članic zagotovi možnost izrekanja učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih kazni za močno razširjene kršitve in močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije, ki so predmet usklajene preiskave in izvršilnih ukrepov v skladu z Uredbo (EU) 2017/2394, bi bilo treba globe uvesti kot element kazni za take kršitve. Za zagotavljanje odvračilnega učinka glob bi morale države članice v svojem nacionalnem pravu določiti najvišje globe za take kršitve v višini najmanj 4 % letnega prometa trgovca v zadevni državi članici ali državah članicah. Trgovec lahko v nekaterih primerih pomeni tudi skupino družb.

⁽⁵⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/6/ES z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov (UL L 80, 18.3.1998, str. 27).

⁽⁶⁾ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, ki spreminja Direktivo Sveta 93/13/EGS in Direktivo 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavlja Direktivo Sveta 85/577/EGS in Direktivo 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 345, 27.12.2017, str. 1).

⁽⁸⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, 21.4.1993, str. 29).

- (11) Kot določata člena 9 in 10 Uredbe (EU) 2017/2394, se pri izreku kazni skrbno upoštevajo narava, teža in trajanje zadevne kršitve, kot je ustrezno. Izrek kazni bi moral biti sorazmeren ter v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, vključno z ustreznimi procesnimi jamstvi ter z načeli Listine. Izrečene kazni bi morale biti primerne glede na naravo kršitve ter splošno dejansko ali morebitno škodo zaradi kršitve zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov. Pooblastilo za izrekanje kazni se izvaja neposredno s strani pristojnih organov v okviru lastne pristojnosti, ali, če je primerno, ob pomoči drugih pristojnih organov ali drugih javnih organov, ali z dajanjem navodil imenovanim organom, če je ustrezno, ali z zahtevkom, naslovljenim na sodišča, pristojna za izdajo potrebne odločbe, vključno, če je primerno, s pritožbo, če zahtevku za izdajo potrebne odločbe ni bilo ugodeno.
- (12) Kadar na podlagi usklajenega ukrepanja v okviru Uredbe (EU) 2017/2394 enotni pristojni organ v smislu navedene uredbe izreče globo trgovcu, ki je odgovoren za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije, bi moral imeti možnost, da izreče globo v višini najmanj 4 % letnega prometa trgovca v vseh državah članicah, ki jih zadeva usklajeni izvršilni ukrep.
- (13) Državam članicam se ne bi smelo preprečiti, da v svojem nacionalnem pravu ohranijo ali vanj uvedejo višje najvišje globe na podlagi prometa za močno razširjene kršitve potrošniškega prava in močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije. Državam članicam bi bilo treba tudi omogočiti, da take globe določijo na podlagi svetovnega letnega prometa trgovca ali razširijo pravila o globah na druge kršitve, ki niso zajete v določbah te direktive v zvezi s členom 21 Uredbe (EU) 2017/2394. Zahteva, da se znesek globe določi pri najmanj 4 % letnega prometa trgovca, ne bi smela veljati za morebitna dodatna pravila držav članic glede periodičnih denarnih kazni, kot so dnevne globe, za nespoštovanje katere koli odločbe, odredbe, začasnega ukrepa, zaveze trgovca ali drugega ukrepa z namenom prenehanja kršitve.
- (14) Pravila o kaznih bi bilo treba vključiti v Direktivo 93/13/EGS, da bi se povečal njen odvračilni učinek. Države članice lahko prosto odločajo o upravnem ali sodnem postopku za uporabo kazni zaradi kršitev navedene direktive. Zlasti bi lahko upravni organi ali nacionalna sodišča izrekli kazni, če ugotovijo, da so pogodbeni pogoji nepošteni, med drugim na podlagi sodnih postopkov, ki jih sproži upravni organ. Upravni organi ali nacionalna sodišča bi lahko kazni izrekli tudi, če prodajalec ali dobavitelj uporablja pogodbene pogoje, ki so v skladu z nacionalnim pravom izrecno opredeljeni kot nepošteni v vseh okoliščinah, pa tudi, če prodajalec ali dobavitelj uporablja pogodbene pogoje, ki bili s pravnomočno zavezujočo odločbo opredeljeni kot nepošteni. Države članice bi se lahko odločile, da imajo tudi upravni organi pravico ugotoviti, da so pogodbeni pogoji nepošteni. Upravni organi ali nacionalna sodišča bi prav tako lahko izrekli kazen z isto odločbo, s katero se ugotovi, da so pogodbeni pogoji nepošteni. Države članice bi lahko same določile ustrezne usklajevalne mehanizme za ukrepe na nacionalni ravni v zvezi z individualnimi pravnimi sredstvi in kaznimi.
- (15) Pri odločanju o porazdelitvi prihodkov iz glob bi morale države članice upoštevati povečanje varstva splošnega interesa potrošnikov ter drugih zaščitenih javnih interesov.
- (16) Države članice bi morale zagotoviti, da so pravna sredstva na voljo potrošnikom, oškodovanim zaradi nepoštenih poslovnih praks, in sicer da se odpravijo vsi učinki tovrstnih nepoštenih praks. Z jasnim okvirom za individualna pravna sredstva bi se olajšali zasebni postopki uveljavljanja. Potrošnik bi moral imeti dostop do sorazmernega in učinkovitega nadomestila za škodo in, kadar je ustrezno, znižanja kupnine ali razdora pogodbe. Državam članicam se ne bi smelo preprečiti ohranjanje ali uvedba pravic do drugih pravnih sredstev za potrošnike, oškodovane zaradi nepoštenih poslovnih praks, kot je popravilo ali zamenjava, da se zagotovi popolna odprava učinkov teh praks. Državam članicam se ne bi smelo preprečiti, da določijo pogoje uporabe in učinke pravnih sredstev za potrošnike. Pri uporabi pravnih sredstev bi se lahko po potrebi upoštevali teža in narava nepoštenih poslovnih praks, škoda, ki so jo utrpeli potrošniki, in druge ustrezne okoliščine, kot je neprimerno ravnanje trgovca ali kršitev pogodbe.

- (17) Pri preverjanju ustreznosti prava EU na področju varstva potrošnikov in trženja ter vzporedni oceni Direktive 2011/83/EU so bila ugotovljena tudi številna področja, na katerih bi bilo treba posodobiti obstoječa pravila Unije o varstvu potrošnikov. Glede na nenehen razvoj digitalnih orodij je potrebno prilagajanje prava Unije o varstvu potrošnikov.
- (18) Višja razvrstitev ali kakršna koli vidna razvrstitev komercialnih ponudb, ki jo ponudniki storitev spletnega iskanja predstavijo kot rezultat spletnega iskanja, pomembno vpliva na potrošnike.
- (19) Razvrstitev se nanaša na relativno izpostavljenost ponudb trgovcev ali pomembnost, ki se pripiše rezultatom iskanja, kot jih predstavijo, organizirajo ali sporočijo ponudniki storitev spletnega iskanja, med drugim kot rezultat uporabe algoritmičnega zaporedenja, mehanizmov za vrednotenje ali pregled, vizualnega poudarjanja ali drugih instrumentov za poudarjanje oziroma kombinacije teh orodij.
- (20) V zvezi s tem bi bilo treba Prilogo I k Direktivi 2005/29/ES spremeniti, da bi bilo jasno, da bi bilo treba prepovedati prakse, pri katerih trgovec zagotovi informacije za potrošnika v obliki rezultatov iskanja v odgovoru na iskalne poizvedbe potrošnikov na spletu, ne da bi nedvoumno razkril morebitno plačano oglaševanje ali izrecno plačilo za doseganje višje razvrstitve izdelkov med rezultati iskanja. Kadar je trgovec neposredno ali posredno plačal ponudniku storitev spletnega iskanja za višjo razvrstitev izdelka med rezultati iskanja, bi moral ponudnik storitev spletnega iskanja o tem potrošnike obvestiti jedrnat in razumljivo ter na enostavno dostopen način. Posredno plačilo bi lahko pomenilo sprejetje katerih koli dodatnih obveznosti trgovca do ponudnika storitev spletnega iskanja, katerih konkretni učinek je višja razvrstitev. Posredno plačilo bi lahko zajemalo večjo provizijo na transakcijo ter različne sheme nadomestil, ki izrecno vodijo do višje razvrstitve. Plačila za splošne storitve, kot so provizije za uvrstitev v ponudbo ali članarine, ki zajemajo širok razpon storitev, ki jih trgovcu zagotavlja ponudnik storitev spletnega iskanja, se ne bi smela šteti za plačilo za izrecno doseganje višje razvrstitve izdelkov, če taka plačila niso temu namenjena. Storitve spletnega iskanja lahko ponujajo različne vrste spletnih trgovcev, vključno s posredniki, kot so spletne tržnice, iskalniki in spletna mesta za primerjavo.
- (21) Zahteve glede preglednosti v zvezi z glavnimi parametri določanja razvrstitve ureja tudi Uredba (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾. Zahteve glede preglednosti iz navedene uredbe zajemajo širok razpon spletnih posrednikov, vključno s spletnimi tržnicami, vendar se uporabljajo le za razmerja med trgovci in spletnimi posredniki. Podobne zahteve bi bilo zato treba uvesti v Direktivo 2005/29/ES, da se zagotovi ustrezna preglednost za potrošnike, razen v primeru ponudnikov spletnih iskalnikov, ki morajo že v skladu z navedeno uredbo navesti glavne parametre, ki so posamično ali skupaj najpomembnejši pri določanju razvrstitve, in relativno pomembnost teh glavnih parametrov, tako da v svojih spletnih iskalnikih zagotovijo enostavno in javno dostopno pojasnilo v jasnem in razumljivem jeziku.
- (22) Trgovci, ki potrošnikom omogočajo iskanje blaga in storitev, kot so potovanja, namestitve in dejavnosti za prosti čas, ki jih ponujajo različni trgovci ali potrošniki, bi morali potrošnike obvestiti o privzetih glavnih parametrih določanja razvrstitve ponudb, ki so potrošniku predstavljene kot rezultat iskalne poizvedbe, ter njihovo relativno pomembnost glede na druge parametre. Te informacije bi morale biti jedrnate ter lahko, vidno in neposredno dostopne. Parametri določanja razvrstitve pomenijo vsa splošna merila, postopke, posebne kazalnike, vključene v algoritme, ali druge mehanizme prilagoditve ali retrogradacije, ki se uporabljajo pri razvrščanju.
- (23) Obveznost glede informacij o glavnih parametrih določanja razvrstitve ne posega v Direktivo (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾. Od trgovcev se ne bi smelo zahtevati, da razkrijejo podrobno delovanje svojih mehanizmov razvrščanja, vključno z algoritmi. Trgovci bi morali zagotoviti splošen opis glavnih parametrov določanja razvrstitve, v katerem bi pojasnili privzete glavne parametre, ki jih uporabljajo, ter njihovo relativno pomembnost glede na druge parametre, vendar tega opisa ni treba predložiti za vsako posamezno iskalno poizvedbo posebej.

⁽⁹⁾ Uredba (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev (UL L 186, 11.7.2019, str. 57).

⁽¹⁰⁾ Direktiva (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o varstvu nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem (UL L 157, 15.6.2016, str. 1).

- (24) Kadar se izdelki potrošnikom ponujajo na spletnih tržnicah, so tako ponudniki spletnih tržnic kot tretji dobavitelji vključeni v zagotavljanje predpogodbenih informacij, ki jih zahteva Direktiva 2011/83/EU. Posledično potrošniki, ki uporabljajo spletno tržnico, morda ne razumejo jasno, kdo so njihovi pogodbeni partnerji ter kako to vpliva na njihove pravice in obveznosti.
- (25) Spletne tržnice bi bilo treba opredeliti za namene direktiv 2005/29/ES in 2011/83/EU na podoben način kot v Uredbi (EU) št. 524/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹¹⁾ in Direktivi (EU) 2016/1148 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹²⁾. Vendar bi bilo treba opredelitev „spletne tržnice“ posodobiti in jo oblikovati bolj tehnološko nevtralnno, da bi zajela nove tehnologije. Zato je primerno, da se namesto sklica na „spletno mesto“ uporabi sklic na programsko opremo, vključno s spletnim mestom, delom spletnega mesta ali aplikacijo, ki jo upravlja trgovec ali se upravlja v njegovem imenu, v skladu z izrazom „spletni vmesnik“, kot je navedeno v Uredbi (EU) 2017/2394 in Uredbi (EU) 2018/302 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹³⁾.
- (26) V direktivah 2005/29/ES in 2011/83/EU bi bilo treba zato zagotoviti posebne obveznosti glede informacij za spletne tržnice, in sicer za obveščanje potrošnikov, ki uporabljajo spletne tržnice, o glavnih parametrih določanja razvrstitve ponudb in o tem, ali sklepajo pogodbo s trgovcem ali drugo osebo, ki ni trgovec, kot je na primer drug potrošnik.
- (27) Ponudniki spletnih tržnic bi morali potrošnike obvestiti, ali je tretja oseba, ki ponuja blago, storitve ali digitalno vsebino, trgovec ali ne, in sicer na podlagi izjave, ki jim jo podajo tretje osebe. Kadar tretja oseba, ki ponuja blago, storitve ali digitalno vsebino, izjavi, da ima status netgovca, bi morali ponudniki spletnih tržnic zagotoviti kratko izjavo, da za sklenjeno pogodbo ne veljajo pravice potrošnikov, ki izhajajo iz prava Unije o varstvu potrošnikov. Poleg tega bi bilo treba potrošnike obvestiti, kako se obveznosti, povezane s pogodbo, razdelijo med tretjimi osebami, ki ponujajo blago, storitve ali digitalno vsebino, in ponudniki spletnih tržnic. Te informacije bi bilo treba zagotoviti na jasn in razumljiv način, ne samo z navedbo v standardnih pogojih uporabe ali podobnih pogodbenih dokumentih. Obveznosti glede informacij za ponudnike spletnih tržnic bi morale biti sorazmerne. Te obveznosti bi morale vzpostaviti ravnovesje med visoko ravno varstva potrošnikov in konkurenčnostjo ponudnikov spletnih tržnic. Od ponudnikov spletnih tržnic se ne bi smelo zahtevati, da navedejo specifične pravice potrošnikov, kadar potrošnike obveščajo o tem, ali se uporabljajo. To ne posega v obveznosti glede informacij, namenjenih potrošnikom, iz Direktive 2011/83/EU, zlasti člena 6(1) navedene direktive. Informacije, ki jih je treba zagotoviti o odgovornosti za zagotavljanje pravic potrošnikov, so odvisne od pogodbenih dogovorov med ponudniki spletnih tržnic in zadevnimi tretjimi trgovci. Ponudnik spletne tržnice bi lahko navedel, da je tretji trgovec edini odgovoren za pravice potrošnikov, ali opisal svoje specifične odgovornosti, kadar ta ponudnik prevzame odgovornost za določene vidike pogodbe, kot je na primer dobava ali uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe.
- (28) V skladu s členom 15(1) Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁴⁾ se od ponudnikov spletnih tržnic ne bi smelo zahtevati, da preverijo pravni status tretjih dobaviteljev. Namesto tega bi morali ponudniki spletnih tržnic od tretjih dobaviteljev na spletni tržnici zahtevati, da navedejo svoj status kot trgovci ali netgovci za namene prava o varstvu potrošnikov in te informacije predložijo ponudniku spletne tržnice.
- (29) Glede na hiter tehnološki razvoj v zvezi s spletnimi tržnicami in potrebo po zagotovitvi visoke ravni varstva potrošnikov bi morale imeti države članice možnost, da sprejmejo ali ohranijo specifične dodatne ukrepe za ta namen. Take določbe bi morale biti sorazmerne in nediskriminatorne ter ne bi smele posegati v Direktivo 2000/31/ES.

⁽¹¹⁾ Uredba (EU) št. 524/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spletnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (Uredba o spletnem reševanju potrošniških sporov) (UL L 165, 18.6.2013, str. 1).

⁽¹²⁾ Direktiva (EU) 2016/1148 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2016 o ukrepih za visoko skupno raven varnosti omrežij in informacijskih sistemov v Uniji (UL L 194, 19.7.2016, str. 1).

⁽¹³⁾ Uredba (EU) 2018/302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2018 o naslovitvi neupravičenega geografskega blokiranja in drugih oblik diskriminacije na podlagi državljanstva, kraja prebivališča ali kraja sedeža strank na notranjem trgu ter o spremembi uredb (ES) št. 2006/2004 in (EU) 2017/2394 ter Direktive 2009/22/ES (UL L 601, 2.3.2018, str. 1).

⁽¹⁴⁾ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

- (30) Opredelitvi digitalne vsebine in digitalnih storitev iz Direktive 2011/83/EU bi bilo treba uskladiti z opredelitvama iz Direktive (EU) 2019/770 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁵⁾. Digitalna vsebina, ki jo zajema Direktiva (EU) 2019/770, zajema enkratno dobavo, vrsto posameznih dobav ali neprekinjeno dobavo v določenem obdobju. Element neprekinjene dobave ne bi nujno smel vključevati dolgoročne dobave. Primere, kot je spletno pretočno predvajanje videoposnetkov, bi bilo treba šteti za neprekinjeno dobavo v določenem obdobju ne glede na dejansko trajanje avdiovizualne datoteke. Zato je morda težko razlikovati med nekaterimi vrstami digitalne vsebine in digitalnih storitev, saj lahko vse vključujejo neprekinjeno dobavo trgovca v obdobju trajanja pogodbe. Primeri digitalnih storitev so izmenjava video in audio datotek ter gostovanje drugih datotek, obdelava besedil ali iger, ki so na voljo v oblaku, shranjevanje v oblaku, spletna pošta, družbeni mediji in aplikacije v oblaku. Stalna vključenost ponudnika storitev upravičuje uporabo pravil o pravici do odstopa od pogodbe iz Direktive 2011/83/EU, ki potrošniku učinkovito omogočajo, da preizkusi storitev in se v 14-dnevnem obdobju po sklenitvi pogodbe odloči, ali jo bo obdržal. Za številne pogodbe za dobavo digitalne vsebine, ki se ne dostavi na otipljivem nosilcu podatkov, je značilna enkratna dobava določene digitalne vsebine ali več vsebin, kot so določene glasbene ali video datoteke.

Za pogodbe za dobavo digitalne vsebine, ki se ne dostavi na otipljivem nosilcu podatkov, se še naprej uporablja izjema iz pravice do odstopa od pogodbe iz točke (m) prvega odstavka člena 16 Direktive 2011/83/EU, ki določa, da potrošnik izgubi pravico do odstopa od pogodbe, kadar se izvajanje pogodbe začne, kot velja pri prenosu ali pretočnem predvajanju vsebin, pod pogojem, da je potrošnik predhodno izrecno soglašal z začetkom izvajanja pogodbe v času odstopnega roka in privolil, da s tem izgubi svojo pravico do odstopa od pogodbe. V primeru dvoma, ali gre za pogodbo o opravljanju storitev ali pogodbo o dobavi digitalne vsebine, ki se ne dobavi na otipljivem nosilcu podatkov, bi se morala uporabljati pravila glede pravice do odstopa od pogodbe za storitve.

- (31) Digitalna vsebina in digitalne storitve se pogosto dobavijo prek spleta na podlagi pogodb, v skladu s katerimi potrošnik ne plača kupnine, temveč trgovcu predloži osebne podatke. Direktiva 2011/83/EU se že uporablja za pogodbe o dobavi digitalne vsebine, ki se ne dobavi na otipljivem nosilcu podatkov (tj. dobava spletne digitalne vsebine), ne glede na to, ali potrošnik plača kupnino v denarju ali predloži osebne podatke. Vendar se navedena direktiva uporablja le za pogodbe o opravljanju storitev, vključno s pogodbami o digitalnih storitvah, v skladu s katerimi potrošnik plača kupnino ali se k temu zaveže. Zato se navedena direktiva ne uporablja za pogodbe o digitalnih storitvah, v skladu s katerimi potrošnik predloži osebne podatke trgovcu, ne da bi plačal kupnino. Zaradi svoje podobnosti in medsebojne zamenljivosti plačanih digitalnih storitev in digitalnih storitev, zagotovljenih v zameno za osebne podatke, bi morala zanje veljati ista pravila na podlagi navedene direktive.
- (32) Zagotoviti bi bilo treba skladnost med področjem uporabe Direktive 2011/83/EU in Direktive (EU) 2019/770, ki velja za pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalnih storitev, v skladu s katerimi potrošnik trgovcu predloži osebne podatke ali se k temu zaveže.
- (33) Zato bi bilo treba področje uporabe Direktive 2011/83/EU razširiti tako, da bo zajemalo tudi pogodbe, na podlagi katerih trgovec opravi digitalno storitev za potrošnika ali se k temu zaveže, potrošnik pa predloži osebne podatke ali se k temu zaveže. Podobno kot pri pogodbah za dobavo digitalne vsebine, ki se ne dobavi na otipljivem nosilcu podatkov, bi se navedena direktiva morala uporabljati, kadar potrošnik trgovcu predloži osebne podatke ali se k temu zaveže, razen če se osebni podatki, ki jih je zagotovil potrošnik, pri trgovcu obdelujejo izključno za namen dobave digitalne vsebine ali izvedbe digitalne storitve in jih trgovec ne obdeluje za noben drug namen. Vsaka obdelava osebnih podatkov bi morala biti skladna z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁶⁾.
- (34) Kadar se digitalna vsebina in digitalne storitve ne dobavljajo proti plačilu, se za zagotovitev popolne usklajenosti z Direktivo (EU) 2019/770 Direktiva 2011/83/EU prav tako ne bi smela uporabljati za primere, ko trgovec zbira osebne podatke izključno zaradi izpolnjevanja pravnih zahtev, ki veljajo za trgovca. To denimo lahko vključuje primere, v katerih registracijo potrošnika zahteva veljavna zakonodaja za namene varnosti in identifikacije.

⁽¹⁵⁾ Direktiva (EU) 2019/770 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalne vsebine in digitalnih storitev (UL L 136, 22.5.2019, str. 1).

⁽¹⁶⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

- (35) Direktiva 2011/83/EU se prav tako ne bi smela uporabljati v primerih, ko trgovec zbira samo metapodatke, kot so informacije o napravi potrošnika ali zgodovina brskanja, razen če se tak primer šteje za pogodbo v skladu z nacionalnim pravom. Prav tako se ne bi smela uporabljati v primerih, ko je potrošnik, ne da bi sklenil pogodbo s trgovcem, izpostavljen oglasnim sporočilom izključno z namenom pridobivanja dostopa do digitalne vsebine ali digitalnih storitev. Vendar bi morale države članice ohraniti možnost, da razširijo uporabo navedene direktive za te primere ali da drugače urejajo te primere, ki so izključeni iz področja uporabe navedene direktive.
- (36) Pojem funkcionalnosti bi bilo treba razumeti, da se nanaša na načine, na katere se digitalna vsebina ali digitalna storitev lahko uporabi. Na primer odsotnost ali prisotnost kakršnih koli tehničnih omejitev, kot je zaščita prek upravljanja digitalnih pravic ali regijsko kodiranje, bi lahko vplivalo na zmožnost, da se izvajajo vse funkcije digitalne vsebine ali digitalnih storitev glede na njihov namen. Pojem interoperabilnosti se nanaša na to, ali in v kolikšni meri lahko digitalna vsebina ali digitalna storitev deluje s strojno ali programsko opremo, ki se razlikuje od opreme, s katero se digitalna vsebina ali digitalne storitve iste vrste običajno uporabljajo. Uspešno delovanje bi lahko vključevalo na primer zmožnost digitalne vsebine ali digitalne storitve za izmenjavo informacij z drugo tovrstno programsko ali strojno opremo in za uporabo izmenjanih informacij. Pojem združljivosti je opredeljen v Direktivi (EU) 2019/770.
- (37) Člena 7(3) in 8(8) Direktive 2011/83/EU zahtevata od trgovca, da za pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov in na daljavo, pridobi izrecno predhodno soglasje potrošnika, da začne opravljati storitev pred iztekom odstopnega roka. Točka (a) člena 14(4) navedene direktive določa pogodbeno kazen, če trgovec te zahteve ne izpolni, in sicer da potrošniku ni treba plačati za opravljene storitve. Zahteva po pridobitvi predhodnega izrecnega soglasja potrošnika je zato relevantna samo za storitve, tudi digitalne storitve, ki se zagotavljajo proti plačilu. Zato je treba spremeniti člena 7(3) in 8(8) tako, da se zahteva, da trgovci pridobijo predhodno izrecno soglasje potrošnika, uporablja samo za pogodbe o opravljanju storitev, ki potrošnika zavezujejo k plačilu.
- (38) Točka (m) prvega odstavka člena 16 Direktive 2011/83/EU določa izjemo od pravice do odstopa pri digitalni vsebini, ki se ne dobavi na otipljivem nosilcu podatkov, če je potrošnik podal predhodno izrecno soglasje, da se izvajanje storitve začne pred iztekom odstopnega roka, in privolitev, da s tem izgubi pravico do odstopa od pogodbe. Točka (b) člena 14(4) navedene direktive določa pogodbeno kazen, če trgovec te zahteve ne izpolni, in sicer potrošniku ni treba plačati za izkoriščeno digitalno vsebino. Zahteva po pridobitvi predhodnega izrecnega soglasja in privolitve potrošnika je zato relevantna samo za digitalno vsebino, ki se zagotavlja proti plačilu. Zato je treba točko (m) prvega odstavka člena 16 spremeniti tako, da se zahteva, da trgovci pridobijo predhodno izrecno soglasje in privolitev potrošnika, uporablja samo za pogodbe, ki potrošnika zavezujejo k plačilu.
- (39) Člen 7(4) Direktive 2005/29/ES določa zahteve po informacijah za vabilo k nakupu izdelka po določeni ceni. Te zahteve po informacijah veljajo že na stopnji oglaševanja, medtem ko Direktiva 2011/83/EU nalaga enake zahteve in druge podrobnejše obveznosti glede informacij v kasnejši fazi pred sklenitvijo pogodbe (tj. tik preden potrošnik sklene pogodbo). Posledično se od trgovcev lahko zahteva, da enake informacije zagotovijo v fazi oglaševanja (npr. v spletnih oglasih na spletnem mestu medija) in v fazi pred sklenitvijo pogodbe (npr. na spletnih straneh svojih spletnih trgovin).
- (40) Zahteve po informacijah iz člena 7(4) Direktive 2005/29/ES vključujejo obveščanje potrošnika o politiki trgovca glede obravnavanja pritožb. Ugotovitve pri preverjanju ustreznosti prava na področju varstva potrošnikov in trženja kažejo, da so te informacije najpomembnejše v fazi pred sklenitvijo pogodbe, ki jo ureja Direktiva 2011/83/EU. Zahtevo, da se te informacije zagotovijo v vabilu k nakupu v fazi oglaševanja v skladu z Direktivo 2005/29/ES, bi bilo zato treba črtati.
- (41) Točka (h) člena 6(1) Direktive 2011/83/EU zahteva, da morajo trgovci potrošnikom zagotoviti predpogodbene informacije o pravici do odstopa od pogodbe, skupaj z vzorčnim odstopnim obrazcem iz Priloge I(B) k navedeni direktivi. Člen 8(4) navedene direktive določa poenostavitev obveznosti glede predpogodbenih informacij, če se pogodba sklene prek sredstva komuniciranja na daljavo z omejenim prostorom ali časom za prikaz informacij, na primer prek telefona, glasovno upravljanih nakupovalnih asistentov ali kratkega sporočila (SMS). Obvezne predpogodbene informacije, ki jih je treba zagotoviti pri uporabi določenega sredstva komuniciranja na daljavo ali prek tega sredstva, vključujejo informacije o pravici do odstopa od pogodbe v skladu s točko (h) člena 6(1). Skladno s tem vključujejo tudi zagotovitev vzorčnega odstopnega obrazca iz Priloge I(B). Vendar zagotovitev vzorčnega

odstopnega obrazca ni mogoča, kadar se pogodba sklene prek sredstev, kot je telefon ali glasovno upravljan nakupovalni asistent, in tehnično morda ni izvedljiva na uporabniku prijazen način pri uporabi drugih sredstev komuniciranja na daljavo, ki so zajeta v členu 8(4). Zato je primerno, da se vzorčni odstopni obrazec izključi iz informacij, ki jih morajo trgovci v vsakem primeru zagotoviti pri uporabi določenega sredstva komuniciranja na daljavo ali prek tega sredstva za sklenitev pogodbe na podlagi člena 8(4).

- (42) Točka (a) prvega odstavka člena 16 Direktive 2011/83/EU določa izjemo od pravice do odstopa od pogodb o opravljanju storitev pogodb, ki so bile v celoti izvedene, če se je izvajanje začelo z izrecnim predhodnim soglasjem potrošnika in njegovo privolitvijo, da bo izgubil pravico do odstopa od pogodbe, ko bo trgovec pogodbo v celoti izpolnil. Nasprotno pa člen 7(3) in člen 8(8) navedene direktive, ki se nanašata na obveznosti trgovca v primerih, kadar se je izvedba pogodbe začela pred iztekom odstopnega roka, od trgovca zahtevata samo pridobitev izrecnega predhodnega soglasja potrošnika, ne pa tudi njegove privolitve, da bo izgubil pravico do odstopa, ko bo pogodba v celoti izpolnjena. Za zagotovitev skladnosti med navedenimi določbami je treba v člena 7(3) in 8(8) dodati obveznost trgovca, da pridobi tudi privolitev potrošnika, da bo izgubil pravico do odstopa, ko bo pogodba v celoti izpolnjena, če pogodba potrošnika zavezuje k plačilu. Poleg tega bi bilo treba besedilo točke (a) prvega odstavka člena 16 spremeniti, da bi se upoštevale spremembe členov 7(3) in 8(8), na podlagi katerih se zahteva, da trgovci pridobijo predhodno izrecno soglasje potrošnika in njegovo privolitev, uporablja samo za pogodbe o opravljanju storitev, ki potrošnika zavezujejo k plačilu. Vendar pa bi bilo treba državam članicam dati možnost, da se za pogodbe o opravljanju storitev, v katerih je potrošnik izrecno zaprosil za obisk trgovca zaradi popravila, ne uporablja zahteva po pridobitvi privolitve potrošnika, da bo izgubil pravico do odstopa, ko bo pogodba v celoti izpolnjena. Točka (c) prvega odstavka člena 16 navedene direktive določa izjemo od pravice do odstopa v zvezi s pogodbami o dobavi blaga, narejenega na podlagi podrobnega opisa ali osebnih želja potrošnika. Ta izjema zajema na primer izdelavo in montažo prilagojenega pohištva na domu potrošnika na podlagi pogodbe o enkratni prodaji.
- (43) Izjemo od pravice do odstopa iz točke (b) prvega odstavka člena 16 Direktive 2011/83/EU bi bilo treba uporabiti tudi za pogodbe o individualni dobavi energije, ki ne prihaja iz omrežja, ker je njena cena odvisna od nihanj na trgu surovin ali energije, nad katerimi trgovec nima nobenega nadzora in ki se lahko pojavijo v času odstopnega roka.
- (44) Člen 14(4) Direktive 2011/83/EU določa pogoje, pod katerimi potrošnik v primeru uveljavljanja pravice do odstopa od pogodbe ne nosi stroškov za opravljanje storitev, dobavo javnih storitev in dobavo digitalne vsebine, ki se ne dobavi na otipljivem nosilcu podatkov. Kadar je izpolnjen kateri koli od teh pogojev, potrošniku ni treba plačati cene storitve, javne storitve ali digitalne vsebine, prejete pred uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe. Kar zadeva digitalno vsebino, je eden od teh nekumulativnih pogojev iz točke (b)(iii) člena 14(4) nepredložitev potrditve pogodbe, vključno s potrditvijo izrecnega predhodnega soglasja potrošnika, da se izvajanje pogodbe začne pred iztekom odstopnega roka, in privolitvijo, da se s tem izgubi pravica do odstopa. Vendar ta pogoj ni vključen med pogoje za izgubo pravice do odstopa iz točke (m) prvega odstavka člena 16 navedene direktive, kar povzroča negotovost glede možnosti potrošnikov, da uveljavijo točko (b)(iii) člena 14(4), kadar sta izpolnjena preostala pogoja iz točke (b) člena 14(4) in se zato izgubi pravica do odstopa v skladu s točko (m) prvega odstavka člena 16. Pogoj iz točke (b)(iii) člena 14(4) bi bilo zato treba dodati v točko (m) prvega odstavka člena 16, da se potrošniku omogoči uveljavitev pravice do odstopa, kadar ta pogoj ni izpolnjen, in v skladu s tem uveljavitev pravice iz člena 14(4).
- (45) Trgovci lahko cene svojih ponudb prilagodijo specifičnim potrošnikom ali specifičnim kategorijam potrošnikov na podlagi avtomatiziranega sprejemanja odločitev in oblikovanja profilov vedenja potrošnikov, ki trgovcem omogoča oceno kupne moči potrošnikov. Potrošniki bi zato morali biti jasno seznanjeni, kadar je njim ponujena cena prilagojena na podlagi avtomatiziranega odločanja, da bi pri sprejemanju svojih odločitev o nakupu upoštevali morebitna tveganja. Zato bi bilo treba v Direktivo 2011/83/EU dodati specifično obveznost glede informacij, da bi bil potrošnik seznanjen, kadar je cena prilagojena na podlagi avtomatiziranega sprejemanja odločitev. Ta obveznost glede informacij se ne bi smela uporabiti za tehnike, kot je dinamično določanje cen ali določanje cen v realnem času, pri katerih se cene izjemno prožno in hitro spreminjajo v odziv na povpraševanje na trgu, kadar te tehnike ne vključujejo prilagajanja na podlagi avtomatiziranega sprejemanja odločitev. Ta obveznost glede informacij ne posega v Uredbo (EU) 2016/679, ki med drugim določa pravico posameznika, da se zanj ne uporabi avtomatizirano sprejemanje posameznih odločitev, vključno z oblikovanjem profila.

- (46) Ob upoštevanju tehnološkega razvoja je treba s seznama sredstev komuniciranja iz točke (c) člena 6(1) Direktive 2011/83/EU črtati navedbo števil telefaksa, ker se slednji zdaj redko uporablja in je v veliki meri zastarel.
- (47) Potrošniki se pri sprejemanju odločitev o nakupu vse bolj zanašajo na ocene in priporočila drugih potrošnikov. Zato bi morali trgovci, kadar zagotovijo dostop do ocen izdelkov, ki so jih podali potrošniki, le-te obveščati, ali imajo vzpostavljene procese ali postopke za zagotovitev, da so objavljene ocene resnično podali potrošniki, ki so izdelke dejansko kupili ali uporabili. Če so taki procesi ali postopki vzpostavljeni, bi trgovci potrošnikom morali zagotoviti informacije o tem, kako se preverjanja izvajajo, ter jasne informacije o tem, kako se ocene obdelujejo, na primer ali se vse ocene objavijo, ne glede na to, ali so pozitivne ali negativne, ali so ocene sponzorirane ali pa je nanje vplivalo pogodbeno razmerje s trgovcem. Poleg tega bi bilo treba za nepošteno poslovno prakso šteti primere zavajanja potrošnikov na podlagi izjav, da so ocene izdelka podali potrošniki, ki so ta izdelek dejansko uporabili ali kupili, pri tem pa niso bili sprejeti razumni in sorazmerni ukrepi za zagotovitev, da so ocene dejansko podali ti potrošniki. Ti ukrepi bi lahko vključevali tehnična sredstva za preverjanje zanesljivosti osebe, ki objavi oceno, na primer tako, da se zahtevajo informacije za preverjanje, da je potrošnik dejansko uporabil ali kupil izdelek.
- (48) Določbe te direktive, ki se nanašajo na ocene in priporočila potrošnikov, ne posegajo v običajno in zakonito oglaševalsko prakso, za katero so značilna pretiravanja ali trditve, ki se jih ne sme razumeti dobesedno.
- (49) Trgovcem bi bilo treba prepovedati tudi predložitev lažnih ocen in priporočil potrošnikov, kot so všečki v družbenih medijih, ali naročanje takega početa pri drugih z namenom oglaševanja njihovih izdelkov ter vplivanje na ocene in priporočila potrošnikov, na primer objavljane samo pozitivnih ocen in brisanje negativnih. Do te prakse lahko pride tudi z ekstrapolacijo družbenih priporočil, kadar se pozitivna interakcija uporabnika z določeno spletno vsebino poveže z drugačno, vendar povezano vsebino, ali prenese nanjo, pri čemer se ustvari vtis, da ima ta uporabnik pozitivno mnenje tudi o povezani vsebini.
- (50) Trgovcem bi morala biti prepovedana preprodaja vstopnic za kulturne in športne prireditve potrošnikom, ki so jih pridobili z uporabo programske opreme, kot so roboti, ki jim omogoča nakup vstopnic, ki presega tehnične omejitve primarnega prodajalca vstopnic, ali izogibanje drugim tehničnim sredstvom, ki jih je primarni prodajalec vzpostavil, da bi zagotovil dostopnost vstopnic vsem posameznikom. Ta prepoved ne posega v nobene druge nacionalne ukrepe, ki jih lahko države članice sprejmejo za zaščito legitimnih interesov potrošnikov ter za zaščito kulturne politike in širokega dostopa vseh posameznikov do kulturnih in športnih prireditev, kot je urejanje preprodajne cene vstopnic.
- (51) Člen 16 Listine zagotavlja svobodo opravljanja dejavnosti v skladu s pravom Unije ter nacionalnimi zakonodajami in praksami. Vendar trženje blaga v državah članicah kot enakega, kadar ima v resnici bistveno drugačno sestavo ali značilnosti, lahko zavaja potrošnike in povzroči, da sprejmejo odločitev o poslu, ki je sicer ne bi sprejeli.
- (52) Za tako prakso se zato lahko šteje, da je v nasprotju z Direktivo 2005/29/ES, odvisno od ocene ustreznih elementov v vsakem posameznem primeru. Da se organom držav članic za varstvo potrošnikov in kakovost živil olajša uporaba obstoječega prava Unije, so bile v Obvestilu Komisije z dne 29. septembra 2017 o uporabi živilske zakonodaje EU in zakonodaje EU o varstvu potrošnikov pri vprašanju neenotne kakovosti – posebni primer hrane zagotovljene smernice o uporabi sedanjih pravil EU v primerih neenotne kakovosti hrane. V tem smislu je Skupno raziskovalno središče Komisije 25. aprila 2018 predstavilo Okvir za izbiro in preskušanje prehrabnih izdelkov za oceno značilnosti, ki se nanašajo na kakovost: metodologija preskušanja, harmonizirana na ravni EU.
- (53) Vendar so ob odsotnosti izrecne določbe izkušnje pri izvrševanju pokazale, da je lahko potrošnikom, trgovcem in pristojnim nacionalnim organom nejasno, katere poslovne prakse bi lahko bile v nasprotju z Direktivo 2005/29/ES. Navedeno direktivo bi bilo zato treba spremeniti tako, da se zagotovi pravna varnost tako trgovcem kot izvršilnim organom, in sicer tako, da se izrecno obravnava trženje blaga kot enakega blagu, ki se trži v drugih državah

članicah, kadar se to blago bistveno razlikuje po svoji sestavi ali značilnostih. Pristojni organi bi morali takšne prakse oceniti in obravnavati od primera do primera v skladu z Direktivo 2005/29/ES, kot je spremenjena s to direktivo. V svoji oceni bi moral pristojni organ upoštevati, ali potrošniki lahko takšno razliko preprosto prepoznajo, pravico trgovca, da zaradi legitimnih in objektivnih dejavnikov, kot so nacionalno pravo, razpoložljivost ali sezonska dostopnost surovin ali prostovoljne strategije za izboljšanje dostopa do zdravih in hranljivih živil, prilagodi blago iste znamke za različne zemljepisne trge, kot tudi pravico trgovcev, da na različnih zemljepisnih trgih ponudijo blago iste znamke v pakiranjih z različno težo ali prostornino. Pristojni organi bi morali na podlagi razpoložljivosti in ustreznosti informacij oceniti, ali potrošniki lahko takšno razliko preprosto prepoznajo. Pomembno je, da so potrošniki obveščeni o razlikah v blagu zaradi legitimnih in objektivnih dejavnikov. Trgovcem bi bilo treba omogočiti, da take informacije predložijo na različne načine, ki potrošnikom omogočajo dostop do potrebnih informacij. Trgovci bi na splošno morali dati prednost drugim možnostim zagotavljanja informacij poleg informacij na nalepki izdelka. Upoštevati bi bilo treba ustrezna sektorska pravila Unije in pravila Unije o prostem pretoku blaga.

- (54) Medtem ko prodaja zunaj poslovnih prostorov predstavlja legitimno in uveljavljeno prodajno pot, kot so prodaje zunaj poslovnih prostorov trgovca in na daljavo, lahko nekatere posebno agresivne ali zavajajoče tržne ali prodajne prakse v smislu obiskov na domu potrošnika ali izletov iz točke 8 člena 2 Direktive 2011/83/EU povzročijo pritisk na potrošnike, da opravijo nakupe blaga ali storitev, ki jih sicer ne bi kupili, ali nakupe po previsokih cenah, kar pogosto vključuje takojšnje plačilo. Takšne prakse so pogosto usmerjene na starejše ali druge ranljive potrošnike. Nekatere države članice te prakse štejejo za nezaželene in menijo, da je treba omejiti nekatere oblike in vidike prodaje zunaj poslovnih prostorov v smislu Direktive 2011/83/EU, kot so agresivno in zavajajoče trženje ali prodaja izdelka v smislu nenaročenih obiskov na potrošnikovem domu ali izletov. Kadar se take omejitve ne sprejmejo zaradi varstva potrošnikov, ampak na primer zaradi javnega interesa ali spoštovanja zasebnega življenja potrošnikov, ki ga varuje člen 7 Listine, ne spadajo na področje uporabe Direktive 2005/29/ES.
- (55) V skladu z načelom subsidiarnosti in zaradi lažjega izvrševanja bi bilo treba pojasniti, da Direktiva 2005/29/ES ne posega v svobodo držav članic, da sprejmejo nacionalne določbe za dodatno varstvo legitimnih interesov potrošnikov pred nepošteno poslovno prakso v zvezi z nenaročenimi obiski trgovca na njihovem domu z namenom ponujanja ali prodaje izdelkov, ali izleti, ki jih je trgovec organiziral z namenom ali učinkom promocije ali prodaje izdelkov potrošnikom, če so take določbe utemeljene na podlagi varstva potrošnikov. Vse takšne določbe bi morale biti sorazmerne in nediskriminatorne ter ne bi smele prepovedati teh prodajnih poti kot takih. Z nacionalnimi določbami, ki jih sprejmejo države članice, bi se lahko na primer določil čas v dnevu, ko obiski na domu potrošnikov brez njihove izrecne zahteve niso dovoljeni, ali bi se takšni obiski prepovedali, če je potrošnik jasno navedel, da taki obiski niso sprejemljivi, ali pa bi se predpisal postopek plačila. Poleg tega bi lahko take določbe določale pravila za večjo zaščito na področjih, ki jih harmonizira Direktiva 2011/83/EU. Zato bi bilo treba Direktivo 2011/83/EU spremeniti tako, da bi državam članicam omogočala sprejetje nacionalnih ukrepov za zagotovitev daljšega obdobja za uveljavljanje pravice do odstopa ter za odstop od posebnih izjem od pravice do odstopa. Države članice bi morale biti dolžne, da Komisijo obvestijo o vsaki nacionalni določbi, sprejeti v zvezi s tem, da lahko Komisija te informacije zagotovi vsem zainteresiranim stranem ter spremlja sorazmernost in zakonitost teh ukrepov.
- (56) Kar zadeva agresivne in zavajajoče prakse v smislu organizacije dogodkov zunaj poslovnih prostorov trgovca, Direktiva 2005/29/ES ne posega v nobene pogoje ustanavljanja ali sisteme izdajanja dovoljenj, ki jih lahko države članice uvedejo za trgovce. Poleg tega navedena direktiva ne posega v nacionalno pogodbeno pravo in zlasti pravila o veljavnosti, sklepanju ali učinku pogodbe. Agresivne in zavajajoče prakse v smislu organizacije dogodkov zunaj poslovnih prostorov trgovca se lahko prepovejo na podlagi ocene vsakega posameznega primera v skladu s členi 5 do 9 navedene direktive. Poleg tega Priloga I k navedeni direktivi vsebuje splošno prepoved praks, pri katerih trgovec ustvari vtis, da ne deluje za namene, povezane z njegovo poklicno dejavnostjo, in praks, ki ustvarjajo vtis, da potrošnik ne more zapustiti poslovnih prostorov, dokler pogodba ni sklenjena. Komisija bi morala oceniti, ali sedanja pravila zagotavljajo ustrezno raven varstva potrošnikov in ustrezna orodja, s katerimi lahko države članice učinkovito obravnavajo tovrstne prakse.

- (57) Ta direktiva ne bi smela vplivati na vidike nacionalnega pogodbenega prava, ki v njej niso urejeni. Zato ta direktiva ne bi smela posegati v nacionalno pogodbeno pravo, ki ureja na primer sklenitev ali veljavnost pogodbe v primerih, kot sta odsotnost soglasja oziroma nedovoljena trgovska dejavnost.
- (58) Za zagotovitev, da imajo državljani dostop do posodobljenih informacij o svojih potrošniških pravicah in o izvensodnem reševanju sporov, bi morala biti spletna vstopna točka, ki jo razvije Komisija, kar najbolj prijazna uporabnikom, prilagojena mobilnim napravam, enostavno dostopna in uporabna za vse, vključno z invalidnimi osebami (univerzalno oblikovanje).
- (59) V skladu s skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih ⁽¹⁷⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (60) Ker ciljev te direktive, in sicer boljšega izvrševanja in posodobitve prava o varstvu potrošnikov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi vseevropskega obsega težave lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 93/13/EGS

V Direktivi 93/13/EGS se vstavi naslednji člen:

„Člen 8b

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
2. Države članice lahko take kazni omejijo na primere, v katerih so pogodbeni pogoji v nacionalnem pravu izrecno opredeljeni kot nepošteni v vseh okoliščinah ali v katerih prodajalec ali dobavitelj še naprej uporablja pogodbene pogoje, ki so bili s pravnomočno odločbo, sprejeto v skladu s členom 7(2), opredeljeni kot nepošteni.
3. Države članice zagotovijo, da se pri izrekanju kazni upoštevajo naslednja neizčrpna in okvirna merila, kadar je to ustrezno:
 - (a) narava, teža, obseg in trajanje kršitve;
 - (b) ukrepi prodajalca ali dobavitelja za ublažitev ali odpravo škode, ki so jo utrpeli potrošniki;
 - (c) morebitne predhodne kršitve prodajalca ali dobavitelja;
 - (d) pridobljene finančne koristi ali preprečene izgube, ki jih ima prodajalec ali dobavitelj zaradi kršitve, če so ustrezni podatki na voljo;
 - (e) kazni, ki so prodajalcu ali dobavitelju izrečene za isto kršitev v drugih državah članicah v čezmejnih zadevah, kadar so informacije o takih kaznih na voljo prek mehanizma, vzpostavljenega z Uredbo (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta (*);
 - (f) morebitne druge obteževalne ali olajševalne dejavnike v zvezi z okoliščinami primera.

⁽¹⁷⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

4. Države članice brez poseganja v odstavek 2 tega člena zagotovijo, da kazni, kadar jih je treba izreči v skladu s členom 21 Uredbe (EU) 2017/2394, vključujejo možnost izreka globe na podlagi upravnega postopka ali sprožitve sodnega postopka za izrek globe ali obojega, pri čemer najvišji znesek takšne globe znaša vsaj 4 % letnega prometa prodajalca ali dobavitelja v zadevni državi članici ali državah članicah.

5. Kadar je treba globo izreči v skladu z odstavkom 4, vendar informacije o letnem prometu prodajalca ali dobavitelja niso na voljo, države članice uvedejo možnost izreka globe, katere najvišji znesek znaša vsaj 2 milijona EUR.

6. Države članice uradno obvestijo Komisijo o pravilih in ukrepih iz odstavka 1 do 28. novembra 2021 in jo nemudoma uradno obvestijo o vseh naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.

(*) Uredba (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 345, 27.12.2017, str. 1).“

Člen 2

Spremembe Direktive 98/6/ES

Direktiva 98/6/ES se spremeni:

(1) vstavi se naslednji člen:

„Člen 6a

1. Pri vsaki objavi znižane cene je navedena prejšnja cena, ki jo je trgovec uporabljal v določenem obdobju pred uporabo znižane cene.
2. Prejšnja cena pomeni najnižjo ceno, ki jo je trgovec uporabljal v obdobju, ki ni krajše od 30 dni pred uporabo znižane cene.
3. Države članice lahko določijo drugačna pravila za blago, ki se lahko hitro pokvari ali mu hitro poteče rok uporabe.
4. Kadar je izdelek na trgu manj kot 30 dni, lahko države članice določijo tudi obdobje, ki je krajše od obdobja iz odstavka 2.
5. Države članice lahko določijo, da je v primeru postopnega zniževanja cene prejšnja cena tista cena, ki ni bila znižana pred prvo uporabo znižane cene.“;

(2) člen 8 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 8

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
2. Države članice zagotovijo, da pri izrekanju kazni upoštevajo naslednja neizčrpna in okvirna merila, kadar je to ustrezno:
 - (a) naravo, težo, obseg in trajanje kršitve;
 - (b) ukrepe trgovca za ublažitev ali odpravo škode, ki so jo utrpeli potrošniki;
 - (c) morebitne predhodne kršitve trgovca;
 - (d) pridobljene finančne koristi ali preprečene izgube, ki jih ima trgovec zaradi kršitve, če so na voljo ustrezni podatki;
 - (e) kazni, ki so trgovcu izrečene za isto kršitev v drugih državah članicah v čezmejnih zadevah, kadar so informacije o takih kaznih na voljo prek mehanizma, vzpostavljenega z Uredbo (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta (*);
 - (f) morebitne druge obteževalne ali olajševalne dejavnike v zvezi z okoliščinami primera.

3. Države članice uradno obvestijo Komisijo o pravilih in ukrepih iz odstavka 1 do 28. novembra 2021 in jo nemudoma uradno obvestijo o vseh naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.

(*) Uredba (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 345, 27.12.2017, str. 1).“.

Člen 3

Spremembe Direktive 2005/29/ES

Direktiva 2005/29/ES se spremeni:

(1) v členu 2 se prvi odstavek spremeni:

(a) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) ‚izdelek‘ pomeni vsako blago ali storitev, vključno z nepremičninami, digitalnimi storitvami in digitalno vsebino ter pravicami in obveznostmi;“;

(b) dodajo se naslednje točke:

„(m) ‚razvrstitev‘ pomeni relativno izpostavljenost izdelkov, kot jo predstavi, organizira ali sporoči trgovec, ne glede na tehnološka sredstva, uporabljena za tako predstavitev, organizacijo ali sporočanje;

(n) ‚spletna tržnica‘ pomeni storitev z uporabo programske opreme, vključno s spletnim mestom, delom spletnega mesta ali aplikacijo, ki jo upravlja trgovec ali se upravlja v njegovem imenu, ki potrošnikom omogoča sklepanje pogodb na daljavo z drugimi trgovci ali potrošniki.“;

(2) v členu 3 se odstavek 5 in 6 nadomestita z naslednjim:

„5. Ta direktiva državam članicam ne preprečuje sprejetja določb za varstvo legitimnih interesov potrošnikov v zvezi z agresivnimi ali zavajajočimi tržnimi ali prodajnimi praksami v smislu nenaročenih obiskov trgovca na domu potrošnika ali izletov, ki jih trgovec organizira z namenom ali učinkom promocije ali prodaje izdelkov potrošnikom. Take določbe morajo biti sorazmerne, nediskriminatorne in utemeljene na podlagi varstva potrošnikov.

6. Države članice nemudoma uradno obvestijo Komisijo o vseh nacionalnih določbah, sprejetih na podlagi odstavka 5, in o vseh naknadnih spremembah. Komisija zagotovi, da so te informacije potrošnikom in trgovcem enostavno dostopne na posebnem spletnem mestu.“;

(3) v členu 6(2) se doda naslednja točka:

„(c) vsako trženje blaga v eni državi članici kot enakega blagu, ki se trži v drugih državah članicah, pri čemer ima to blago bistveno različno sestavo ali značilnosti, razen če je to utemeljeno z legitimnimi in objektivnimi dejavniki.“;

(4) člen 7 se spremeni:

(a) odstavek 4 se spremeni:

(i) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) plačilni pogoji, pogoji dostave in izpolnitve, če ti odstopajo od zahtev poklicne skrbnosti;“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(f) za izdelke na spletnih tržnicah podatek o tem, ali je tretja oseba, ki ponuja izdelke, trgovec ali ne, na podlagi izjave te tretje osebe ponudniku spletne tržnice.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Pri zagotavljanju možnosti potrošnikom, da izdelke, ki jih ponujajo različni trgovci ali potrošniki, iščejo na podlagi poizvedbe v obliki ključne besede, besedne zveze ali drugega vnosa, ne glede na to, kje je na koncu sklenjen posel, se za bistvene štejejo splošne informacije, dane na voljo v posebnem oddelku spletnega vmesnika, ki je neposredno in enostavno dostopen s strani, na kateri so predstavljeni rezultati poizvedbe, o glavnih parametrih, ki določajo razvrstitev izdelkov, predstavljeno potrošniku kot rezultat iskalne poizvedbe, ter o relativni pomembnosti teh parametrov glede na druge parametre. Ta odstavek se ne uporablja za ponudnike spletnih iskalnikov, kot so opredeljeni v točki 6 člena 2 Uredbe (EU) 2019/1150. Evropskega parlamenta in Sveta (*).“.

(*) Uredba (EU) 2019/1150. Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev (UL L 186, 11.7.2019, str. 57).“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„6. Kadar trgovec zagotovi dostop do ocen izdelkov, ki so jih podali potrošniki, se za bistvene štejejo informacije o tem, ali in kako trgovec zagotavlja, da so objavljene ocene podali potrošniki, ki so izdelek dejansko uporabili ali kupili.“;

(5) vstavi se naslednji člen:

„Člen 11a

Pravno varstvo

1. Potrošniki, oškodovani zaradi nepoštenih poslovnih praks, imajo dostop do sorazmernih in učinkovitih pravnih sredstev, vključno z nadomestilom za škodo, ki so jo utrpeli, in, kadar je ustrezno, znižanjem kupnine ali razdorom pogodbe. Države članice lahko določijo pogoje za uporabo in učinek teh pravnih sredstev. Države članice lahko po potrebi upoštevajo težo in naravo nepoštenih poslovnih praks, škodo, ki so jo utrpeli potrošniki, in druge ustrezne okoliščine.

2. Ta pravna sredstva ne posegajo v uporabo drugih pravnih sredstev, ki so potrošniku na voljo na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava.“;

(6) člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

2. Države članice zagotovijo, da se pri izrekanju kazni upoštevajo naslednja neizčrpna in okvirna merila, kadar je to ustrezno:

- (a) narava, teža obseg in trajanje kršitve;
- (b) ukrepi trgovca za ublažitev ali odpravo škode, ki so jo utrpeli potrošniki;
- (c) morebitne predhodne kršitve trgovca;
- (d) pridobljene finančne koristi ali preprečene izgube, ki jih ima trgovec zaradi kršitve, če so na voljo ustrezni podatki;
- (e) kazni, ki so trgovcu izrečene za isto kršitev v drugih državah članicah v čezmejnih zadevah, kadar so informacije o takih kaznih na voljo prek mehanizma, vzpostavljenega z Uredbo (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta (*);
- (f) morebitne druge obteževalne ali olajševalne dejavnike v zvezi z okoliščinami primera.

3. Države članice zagotovijo, da kazni, kadar jih je treba izreči v skladu s členom 21 Uredbe (EU) 2017/2394, vključujejo možnost izreka globe na podlagi upravnega postopka ali sprožitve sodnega postopka za izrek globe ali obojega, pri čemer najvišji znesek takšne globe znaša vsaj 4 % letnega prometa trgovca v zadevni državi članici ali državah članicah. Države članice lahko brez poseganja v navedeno uredbo iz nacionalnih ustavnopravnih razlogov omejijo izrek globe na:

- (a) kršitve členov 6, 7, 8 in 9 ter Priloge I k tej direktivi in

(b) nadaljnjo uporabo poslovne prakse s strani trgovca, ki jo je pristojni nacionalni organ ali sodišče opredelilo za nepošteno, kadar ta poslovna praksa ni kršitev iz točke (a).

4. Kadar je treba globo izreči v skladu z odstavkom 3, vendar informacije o letnem prometu trgovca niso na voljo, države članice uvedejo možnost izreka globe, katere najvišji znesek znaša vsaj 2 milijona EUR.

5. Države članice uradno obvestijo Komisijo o pravilih in ukrepih iz odstavka 1 do 28. novembra 2021 in jo nemudoma uradno obvestijo o vseh naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.

(*) Uredba (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 345, 27.12.2017, str. 1).“;

(7) Priloga I se spremeni:

(a) vstavi se naslednja točka:

„11a. Zagotoviti rezultate iskanja kot odgovor na iskalno poizvedbo potrošnika na spletu brez nedvoumnega razkritja plačanega oglaševanja ali plačila, namenjenega posebej za doseganje boljše razvrstitve izdelkov med rezultati iskanja.“;

(b) vstavijo se naslednje točke:

„23a. Preprodajati vstopnice za prireditve potrošnikom, če jih je trgovec pridobil z uporabo avtomatiziranih sredstev z namenom obiti morebitno omejitev števila vstopnic, ki jih lahko posameznik kupi, ali druga pravila, ki se uporabljajo za nakup vstopnic.“

23b. Navesti, da so ocene izdelka podali potrošniki, ki so izdelek dejansko uporabili ali kupili, brez sprejetja razumnih in sorazmernih ukrepov za preverjanje, da so ocene dejansko podali ti potrošniki.

23c. Podati lažne ocene ali priporočila potrošnikov ali naročanje takšnih ocen ali priporočil pri drugih pravnih ali fizičnih osebah, ali napačno prikazovati ocene potrošnikov ali priporočila na družbenih omrežjih z namenom promocije izdelkov.“.

Člen 4

Spremembe Direktive 2011/83/EU

Direktiva 2011/83/EU se spremeni:

(1) v členu 2 se prvi odstavek spremeni:

(a) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. „blago“ pomeni blago, kot je opredeljeno v točki 5 člena 2 Direktive (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(*) Direktiva (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES (UL L 136, 22.5.2019, str. 28).“;

(b) vstavi se naslednja točka:

„4a. „osebni podatki“ pomeni osebne podatke, kot so opredeljeni v točki 1 člena 4 Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(*) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).“;

(c) točki 5 in 6 se nadomestita z naslednjim:

- „5. ‚prodajna pogodba‘ pomeni vsako pogodbo, na podlagi katere trgovec prenese lastništvo nad blagom na potrošnika, vključno s kakršno koli pogodbo, katere predmet so blago in storitve, ali se k temu zaveže;
6. ‚pogodba o opravljanju storitev‘ pomeni vsako pogodbo, razen prodajne pogodbe, na podlagi katere trgovec opravi storitev za potrošnika, vključno z digitalno storitvijo, ali se k temu zaveže;“;

(d) točka 11 se nadomesti z naslednjim:

- „11. ‚digitalna vsebina‘ pomeni digitalno vsebino, kot je opredeljena v točki 1 člena 2 Direktive (EU) 2019/770 Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(*) Direktiva (EU) 2019/770 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalne vsebine in digitalnih storitev (UL L 136, 22.5.2019, str. 1).“;

(e) dodajo se naslednje točke:

- „16. ‚digitalna storitev‘ pomeni digitalno storitev, kot je opredeljena v točki 2 člena 2 Direktive (EU) 2019/770;
17. ‚spletna tržnica‘ pomeni storitev z uporabo programske opreme, vključno s spletnim mestom, delom spletnega mesta ali aplikacijo, ki jo upravlja trgovec ali se upravlja v njegovem imenu, ki potrošnikom omogoča sklepanje pogodb na daljavo z drugimi trgovci ali potrošniki;
18. ‚ponudnik spletne tržnice‘ pomeni vsakega trgovca, ki potrošnikom ponuja spletno tržnico;
19. ‚združljivost‘ pomeni združljivost, kot je opredeljena v točki 10 člena 2 Direktive (EU) 2019/770;
20. ‚funkcionalnost‘ pomeni funkcionalnost, kot je opredeljena v točki 11 člena 2 Direktive (EU) 2019/770;
21. ‚interoperabilnost‘ pomeni interoperabilnost, kot je opredeljena v točki 12 člena 2 Direktive (EU) 2019/770.“;

(2) člen 3 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Ta direktiva se uporablja za kakršno koli pogodbo, sklenjeno med trgovcem in potrošnikom, pod pogoji in v obsegu, določenimi v njenih določbah, kadar potrošnik plača kupnino ali se k temu zaveže. Uporablja se za pogodbe za dobavo vode, plina, električne energije ali daljinskega ogrevanja, vključno s strani javnih ponudnikov, kadar ta dobava poteka na pogodbeni podlagi.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„1a. Ta direktiva se uporablja tudi, kadar trgovec dobavi digitalno vsebino, ki se ne dobavi na otipljivem nosilcu podatkov, ali se k temu zaveže, ali opravi digitalno storitev za potrošnika ali se k temu zaveže, pri čemer potrošnik trgovcu posreduje osebne podatke ali se k temu zaveže, razen kadar trgovec obdeluje osebne podatke, ki jih zagotovi potrošnik, izključno za namen dobave digitalne vsebine, ki se ne dobavi na otipljivem nosilcu podatkov, ali izvedbe digitalne storitve v skladu s to direktivo ali za to, da trgovec zagotovi skladnost s pravnimi zahtevami, ki veljajo zanj, ter teh podatkov ne obdeluje za noben drug namen.“;

(c) odstavek 3 se spremeni:

(i) točka (k) se nadomesti z naslednjim:

„(k) za storitve potniškega prevoza, z izjemo člena 8(2) ter členov 19, 21 in 22;“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(n) za vsako blago, prodano v okviru izvršbe ali drugih sodnih ukrepov.“;

(3) v členu 5 se odstavek 1 spremeni:

(a) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) poleg možnosti zakonskega jamstva o skladnosti blaga, digitalne vsebine in digitalnih storitev tudi možnost in pogoje poprodajnih storitev in tržnih garancij, kadar je to primerno;“;

(b) točki (g) in (h) se nadomestita z naslednjim:

„(g) kadar je to primerno, funkcionalnost, vključno z veljavnimi ukrepi za tehnično zaščito blaga z digitalnimi elementi, digitalne vsebine in digitalnih storitev;

(h) kadar je to primerno, vsako pomembno združljivost in interoperabilnost blaga z digitalnimi elementi, digitalne vsebine in digitalnih storitev, s katero je trgovec seznanjen ali bi z njo razumno moral biti seznanjen.“;

(4) člen 6 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) fizični naslov sedeža podjetja trgovca ter njegovo telefonsko številko in elektronski naslov; poleg tega, kadar trgovec zagotovi drugo sredstvo spletnega komuniciranja, ki zagotavlja, da lahko potrošnik vodi kakršno koli pisno korespondenco, vključno z datumom in časom take korespondence, s trgovcem na trajnem nosilcu podatkov, informacije vključujejo tudi podrobnosti o tem drugem sredstvu; vsa ta sredstva komuniciranja, ki jih zagotovi trgovec, potrošniku omogočajo, da hitro stopi v stik s trgovcem in učinkovito komunicira z njim; kadar je to primerno, trgovec predloži tudi fizični naslov in identiteto trgovca, v imenu katerega deluje;“;

(ii) vstavi se naslednja točka:

„(ea) kadar je to primerno, podatek o tem, da je bila cena prilagojena na podlagi avtomatiziranega sprejemanja odločitev;“;

(iii) točka (l) se nadomesti z naslednjim:

„(l) opozorilo o obstoju zakonskega jamstva o skladnosti blaga, digitalne vsebine in digitalnih storitev;“;

(iv) točki (r) in (s) se nadomestita z naslednjim:

„(r) kadar je to primerno, funkcionalnost, vključno z veljavnimi ukrepi za tehnično zaščito blaga z digitalnimi elementi, digitalne vsebine in digitalnih storitev;

(s) kadar je to primerno, vsako pomembno združljivost in interoperabilnost blaga z digitalnimi elementi, digitalne vsebine in digitalnih storitev, s katero je trgovec seznanjen ali bi z njo razumno moral biti seznanjen.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Informacije iz točk (h), (i) in (j) odstavka 1 tega člena se lahko zagotovijo na vzorčnem obrazcu za informacije o pravici do odstopa iz Priloge I(A). Šteje se, da je trgovec izpolnil obveznosti glede informacij, določenih v točkah (h), (i) in (j) odstavka 1 tega člena, če je ustrezno izpolnil ta obrazec z informacijami ter jih posredoval potrošniku. Sklici na 14-dnevni odstopni rok na vzorčnem obrazcu za informacije o pravici do odstopa iz Priloge I(A) se nadomestijo s sklici na 30-dnevni odstopni rok, kadar države članice sprejmejo pravila v skladu s členom 9(1a).“;

- (5) vstavi se naslednji člen:

„Člen 6a

Dodatne specifične obveznosti glede informacij za pogodbe, sklenjene na spletnih tržnicah

1. Preden se potrošnik zaveže s pogodbo, sklenjeno na daljavo, ali kakršno koli drugo podobno ponudbo na spletni tržnici, ponudnik spletne tržnice potrošniku brez poseganja v Direktivo 2005/29/ES na jasen in razumljiv način ter na način, prilagojen sredstvom komuniciranja na daljavo, zagotovi naslednje informacije:

- (a) splošne informacije, dane na voljo v posebnem oddelku spletnega vmesnika, ki je neposredno in enostavno dostopen s strani, na kateri so predstavljene ponudbe, o glavnih parametrih, kot so opredeljeni v točki (m) člena 2(1) Direktive 2005/29/ES, ki določajo razvrstitev ponudb, predstavljenih potrošniku kot rezultat iskalne poizvedbe, ter o relativni pomembnosti teh parametrov glede na druge parametre;
- (b) ali je tretja oseba, ki ponuja blago, storitve ali digitalno vsebino, trgovec ali ne na podlagi izjave zadevne tretje osebe ponudniku spletne tržnice;
- (c) kadar tretja oseba, ki ponuja blago, storitve ali digitalno vsebino, ni trgovec, podatek o tem, da se za pogodbo ne uporabljajo pravice potrošnikov, ki izhajajo iz prava Unije o varstvu potrošnikov;
- (d) kadar je to ustrezno, kako se obveznosti, povezane s pogodbo, razdelijo med tretjo osebo, ki ponuja blago, storitve ali digitalno vsebino, in ponudnika spletne tržnice, pri čemer take informacije ne posegajo v odgovornost, ki jo ima lahko ponudnik spletne tržnice ali trgovec, ki je tretja oseba, v zvezi s pogodbo na podlagi drugega prava Unije ali nacionalnega prava.

2. Ta člen brez poseganja v Direktivo 2000/31/ES državam članicam ne preprečuje uvedbe dodatnih obveznosti glede informacij za ponudnike spletnih tržnic. Take določbe morajo biti sorazmerne, nediskriminatorne in utemeljene na podlagi varstva potrošnikov.“;

- (6) v členu 7 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Kadar potrošnik želi, da se opravljanje storitev ali dobava vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja začne v času odstopnega roka iz člena 9(2), in pogodba potrošnika zavezuje k plačilu, trgovec zahteva, da potrošnik za to izrecno zaprosi na trajnem nosilcu podatkov ter da potrošnik privoli, da bo izgubil pravico do odstopa od pogodbe, ko bo trgovec pogodbo v celoti izpolnil.“;

- (7) člen 8 se spremeni:

- (a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Če se pogodba sklene prek sredstva komuniciranja na daljavo z omejenim prostorom ali časom za prikaz podatkov, trgovec pred sklenitvijo take pogodbe, na tem sredstvu ali prek njega zagotovi najmanj predpogodbene informacije v zvezi z glavnimi značilnostmi blaga ali storitev, identiteto trgovca, končno ceno, pravico do odstopa od pogodbe, trajanjem pogodbe, v primeru pogodbe za nedoločen čas pa tudi v zvezi s pogoji za odpoved pogodbe, kakor je navedeno v točkah (a), (b), (e), (h) oziroma (o) člena 6(1), razen vzorčnega odstopnega obrazca iz Priloge I(B) iz točke (h). Trgovec potrošniku zagotovi druge informacije iz člena 6(1), vključno z vzorčnim odstopnim obrazcem, na ustrezen način v skladu z odstavkom 1 tega člena.“;

- (b) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Kadar potrošnik želi, da se opravljanje storitev ali dobava vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja začne v času odstopnega roka iz člena 9(2), in pogodba potrošnika zavezuje k plačilu, trgovec zahteva, da potrošnik za to izrecno zaprosi in da potrošnik privoli, da bo izgubil pravico do odstopa od pogodbe, ko bo trgovec pogodbo v celoti izpolnil.“;

(8) člen 9 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Države članice lahko sprejmejo pravila, v skladu s katerimi se 14-dnevni odstopni rok iz odstavka 1 podaljša na 30 dni za pogodbe, sklenjene v okviru nenaročenih obiskov trgovca na domu potrošnika ali izletov, ki jih trgovec organizira z namenom ali učinkom promocije ali prodaje izdelkov potrošnikom, in sicer da se zaščitijo legitimni interesi potrošnikov v zvezi z agresivnimi ali zavajajočimi tržnimi ali prodajnimi praksami. Taka pravila morajo biti sorazmerna, nediskriminatorna in utemeljena na podlagi varstva potrošnikov.“;

(b) v odstavku 2 se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„2. Brez poseganja v člen 10 se odstopni rok iz odstavka 1 tega člena izteče po 14 dneh ali, če so države članice sprejele pravila v skladu z odstavkom 1a tega člena, 30 dneh.“;

(9) v členu 10 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Če je trgovec potrošniku informacije iz odstavka 1 tega člena zagotovil v 12 mesecih od dneva iz člena 9(2), se odstopni rok izteče 14 dni ali, če so države članice sprejele pravila v skladu s členom 9(1a), 30 dni od dneva, ko potrošnik prejme te informacije.“;

(10) v členu 13 se dodajo naslednji odstavki:

„4. Glede osebnih podatkov potrošnika mora trgovec izpolnjevati veljavne obveznosti iz Uredbe (EU) 2016/679.

5. Trgovec ne sme uporabiti nobene vsebine, razen osebnih podatkov, ki jo je potrošnik zagotovil ali ustvaril pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo dobavlja trgovec, razen kadar:

- (a) ta vsebina zunaj okvira digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo dobavlja trgovec, ni uporabna;
- (b) ta vsebina zadeva le dejavnosti potrošnika pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo dobavlja trgovec;
- (c) je trgovec to vsebino združil z drugimi podatki in je ni več mogoče ločiti oziroma bi bil zato potreben nesorazmeren napor ali
- (d) so to vsebino skupaj ustvarili potrošnik in drugi ter lahko drugi potrošniki to vsebino še naprej uporabljajo.

6. Razen v primerih iz točke (a), (b) ali (c) odstavka 5, trgovec na zahtevo potrošnika da na voljo potrošniku vso vsebino, razen osebnih podatkov, ki jo je potrošnik zagotovil ali ustvaril pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo dobavlja trgovec.

7. Potrošnik ima pravico, da to digitalno vsebino ponovno pridobi brezplačno in v razumnem roku ter v obliki, ki je v splošni rabi in strojno berljiva, ne da ga trgovec pri tem ovira.

8. V primeru odstopa od pogodbe lahko trgovec brez poseganja v odstavek 6 potrošniku prepreči vsakršno nadaljnjo uporabo digitalne vsebine ali digitalne storitve, zlasti tako, da potrošniku onemogoči dostop do digitalne vsebine ali digitalne storitve ali onemogoči potrošnikov uporabniški račun.“;

(11) člen 14 se spremeni:

(a) doda se naslednji odstavek:

„2a. V primeru odstopa od pogodbe potrošnik ne sme uporabiti digitalne vsebine ali digitalne storitve ter je ne sme dati na voljo tretjim osebam.“;

(b) v odstavku 4 se točka (b)(i) nadomesti z naslednjim:

„(i) potrošnik ni podal izrecnega predhodnega soglasja, da se izvajanje pogodbe začne pred iztekom 14-dnevnega ali 30-dnevnega roka iz člena 9;“;

(12) člen 16 se spremeni:

(a) prvi odstavek se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) pogodbe o opravljanju storitev po celotni izvedbi storitve, vendar – če pogodba potrošnika zavezuje k plačilu – le če se je izvajanje začelo z izrecnim predhodnim soglasjem potrošnika in njegovo privolitvijo, da bo izgubil pravico do odstopa od pogodbe, ko bo trgovec pogodbo v celoti izpolnil;“;

(ii) točka (m) se nadomesti z naslednjim:

„(m) pogodbe o dobavi digitalne vsebine, ki se ne dobavi na otipljivem nosilcu podatkov, če se je izvajanje začelo in, če pogodba potrošnika zavezuje k plačilu, če:

(i) je potrošnik podal predhodno izrecno soglasje za začetek izvajanja v času odstopnega roka;

(ii) je potrošnik privolil, da s tem izgubi pravico do odstopa od pogodbe, in

(iii) je trgovec predložil potrdilo v skladu s členom 7(2) ali 8(7).“;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„Države članice lahko odstopajo od izjem od pravice do odstopa od pogodbe iz točk (a), (b), (c) in (e) prvega odstavka za pogodbe, sklenjene v okviru nenaročenih obiskov trgovca na domu potrošnika ali izletov, ki jih trgovec organizira z namenom ali učinkom promocije ali prodaje izdelkov potrošnikom, in sicer da se zaščitijo legitimni interesi potrošnikov v zvezi z agresivnimi ali zavajajočimi tržnimi ali prodajnimi praksami. Take določbe morajo biti sorazmerne, nediskriminatorne in utemeljene na podlagi varstva potrošnikov.

V primeru pogodb o opravljanju storitev, ki potrošnika zavezujejo k plačilu, kadar je potrošnik izrecno zahteval obisk trgovca zaradi izvedbe popravila, lahko države članice določijo, da potrošnik izgubi pravico do odstopa od pogodbe po celotni izvedbi storitve, če se je izvajanje pogodbe začelo ob predhodnem izrecnem soglasju potrošnika.“;

(13) člen 24 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 24

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

2. Države članice zagotovijo, da se pri izrekanju kazni upoštevajo naslednja neizčrpna in okvirna merila, kadar je to ustrezno:

(a) narava, teža, obseg in trajanje kršitve;

(b) ukrepi trgovca za ublažitev ali odpravo škode, ki so jo utrpeli potrošniki;

(c) morebitne predhodne kršitve trgovca;

(d) pridobljene finančne koristi ali preprečene izgube, ki jih ima trgovec zaradi kršitve, če so na voljo ustrezni podatki;

(e) kazni, ki so trgovcu izrečene za isto kršitev v drugih državah članicah v čezmejnih zadevah, kadar so informacije o takih kaznih na voljo v mehanizmu, vzpostavljenem z Uredbo (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(f) morebitne druge obteževalne ali olajševalne dejavnike v zvezi z okoliščinami primera.

3. Države članice zagotovijo, da kazni, kadar jih je treba izreči v skladu s členom 21 Uredbe (EU) 2017/2394, vključujejo možnost izreka globe na podlagi upravnega postopka ali sprožitve sodnega postopka za izrek globe ali obojega, pri čemer najvišji znesek takšne globe znaša vsaj 4 % letnega prometa trgovca v zadevni državi članici ali državah članicah.

4. Kadar je treba globo izreči v skladu z odstavkom 3, vendar informacije o letnem prometu trgovca niso na voljo, države članice uvedejo možnost izreka globe, katere najvišji znesek znaša vsaj 2 milijona EUR.

5. Države članice uradno obvestijo Komisijo o pravilih in ukrepih iz odstavka 1 do 28. novembra 2021 in jo nemudoma uradno obvestijo o vseh naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.

(*) Uredba (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 345, 27.12.2017, str. 1).“;

(14) v členu 29 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Če država članica uporabi eno od regulativnih možnosti iz členov 3(4), 6(7), 6(8), 7(4), 8(6), 9(1a) in 9(3) ter drugega in tretjega odstavka člena 16, o tem obvesti Komisijo do 28. novembra 2021 ter jo tudi obvesti o vseh naknadnih spremembah.“;

(15) Priloga I se spremeni:

(a) del A se spremeni:

(i) tretji odstavek pod naslovom „Pravica do odstopa od pogodbe“ se nadomesti z naslednjim:

„Za uveljavitev pravice do odstopa nas [2] morate o svoji odločitvi o odstopu od te pogodbe obvestiti z nedvoumno izjavo (npr. s pismom, poslanim po pošti, ali po elektronski pošti). V ta namen lahko uporabite priloženi vzorčni odstopni obrazec, vendar to ni obvezno. [3]“;

(ii) točka 2 pod naslovom „Navodila za izpolnjevanje“ se nadomesti z naslednjim:

„[2.] Vstavite vaše ime, fizični naslov, telefonsko številko in elektronski naslov.“;

(b) v delu B se prva alineja nadomesti z naslednjim:

„[tukaj trgovec vstavi svoje ime, fizični naslov ter elektronski naslov]:“.

Člen 5

Informacije o pravicah potrošnikov

Komisija zagotovi, da imajo državljani, ki želijo informacije o svojih potrošniških pravicah ali izvensodnem reševanju sporov, dostop do spletne vstopne točke prek enotnega digitalnega vstopnega mesta, vzpostavljenega z Uredbo (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁸⁾, ki jim omogoča:

(a) enostaven dostop do posodobljenih informacij o svojih potrošniških pravicah Unije, ki so jasne in razumljive, ter

(b) vložitev pritožbe prek platforme za spletno reševanje sporov, vzpostavljene na podlagi Uredbe (EU) št. 524/2013, ali prek pristojnega centra mreže evropskih potrošniških centrov, odvisno od vključenih strani.

⁽¹⁸⁾ Uredba (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. oktobra 2018 o vzpostavitvi enotnega digitalnega portala za zagotavljanje dostopa do informacij, do postopkov ter do storitev za pomoč in reševanje težav ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (UL L 295, 21.11.2018, str. 1).

Člen 6

Poročanje Komisije in pregled

Komisija do 28. maja 2024 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te direktive. Poročilo vključuje zlasti oceno določb te direktive glede:

- (a) dogodkov, organiziranih zunaj poslovnih prostorov trgovca, in
- (b) primerov blaga, ki se trži kot enako, vendar ima bistveno različno sestavo ali značilnosti, vključno z oceno, ali bi bilo treba v navedenih primerih uporabiti strožje zahteve, med drugim prepoved iz Priloge I k Direktivi 2005/29/ES, in ali so potrebne podrobnejše določbe o informacijah o razlikovanju blaga.

Temu poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog.

Člen 7

Prenos

1. Države članice do 28. novembra 2021 sprejmejo in objavijo predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice te predpise uporabljajo od 28. maja 2022.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 8

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 9

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 27. novembra 2019

Za Evropski parlament
Predsednik
D. M. SASSOLI

Za Svet
Predsednik
T. TUPPURAINEN

DIREKTIVA (EU) 2019/2162 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 27. novembra 2019****o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 52(4) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ določa zelo splošne zahteve glede strukturnih elementov kritih obveznic. Te zahteve so omejene na to, da mora krite obveznice izdati kreditna institucija z registriranim sedežem v državi članici ter da se morata zanje uporabljati poseben javni nadzor in mehanizem dvojnega zavarovanja. Nacionalni okviri za krite obveznice obravnavajo ta vprašanja, pri čemer jih urejajo veliko podrobneje. Ti nacionalni okviri vsebujejo tudi druge določbe glede strukture, zlasti pravila o sestavi kritnega premoženja, merilih o primernosti sredstev, možnosti združevanja sredstev, obveznostih glede preglednosti in poročanja ter pravila o zmanjševanju likvidnostnega tveganja. Pristopi držav članic k urejanju se razlikujejo tudi vsebinsko. V več državah članicah ni posebnega nacionalnega okvira za krite obveznice. Posledično ključni strukturni elementi, ki jih morajo izpolnjevati krite obveznice, izdane v Uniji, še niso določeni v pravu Unije.
- (2) V členu 129 Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ so dodani nadaljnji pogoji poleg tistih iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES, ki morajo biti izpolnjeni za pridobitev ugodnejše obravnave glede kapitalskih zahtev, kar kreditnim institucijam, ki vlagajo v krite obveznice, omogoča, da imajo manj kapitala kot takrat, kadar vlagajo v druga sredstva. Čeprav navedene dodatne zahteve povečujejo raven harmonizacije kritih obveznic znotraj Unije, je njihov poseben namen določiti pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da bi vlagatelji v krite obveznice prejeli tako ugodnejšo obravnavo, in ne veljajo zunaj okvira Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (3) Drugi pravni akti Unije, kot sta delegirani uredbi Komisije (EU) 2015/35 ⁽⁵⁾ in (EU) 2015/61 ⁽⁶⁾ ter Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾, se prav tako sklicujejo na opredelitev pojma iz Direktive 2009/65/ES kot referenco za določitev kritih obveznic, ki so deležne ugodnejše obravnave za vlagatelje v krite obveznice na podlagi navedenih aktov. Vendar se ubeseditve v navedenih aktih razlikujejo glede na njihov namen in predmet urejanja, zato se izraz „krite obveznice“ ne uporablja dosledno.

⁽¹⁾ UL C 367, 10.10.2018, str. 56.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 18. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. novembra 2019.

⁽³⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽⁵⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 12, 17.1.2015, str. 1).

⁽⁶⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17.1.2015, str. 1).

⁽⁷⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

- (4) Za obravnavo kritih obveznic se na splošno lahko šteje, da je v zvezi s pogoji za vlaganja v krite obveznice harmonizirana. Vendar po Uniji niso harmonizirani pogoji za izdajo kritih obveznic, kar ima več posledic. Prvič, ugodnejša obravnava se enako odobri za instrumente, ki se razlikujejo glede narave, kot tudi glede ravni tveganja in zaščite vlagateljev. Drugič, zaradi razlik med nacionalnimi okviri ali odsotnosti takega okvira in pomanjkanja skupno dogovorjene opredelitve pojma „krita obveznica“ bi lahko nastajale ovire za razvoj resnično povezanega enotnega trga kritih obveznic. Tretjič, razlike pri zaščitnih ukrepih, ki jih določajo nacionalna pravila, bi lahko povzročale tveganja za finančno stabilnost, ker je mogoče krite obveznice z različnimi ravni zaščite vlagateljev kupiti po Uniji in so lahko deležne ugodnejše obravnave na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 ter drugih pravnih aktov Unije.
- (5) Harmonizacija nekaterih vidikov nacionalnih okvirov na podlagi nekaterih najboljših praks bi zato morala zagotoviti nemoten in stalen razvoj dobro delujočih trgov kritih obveznic v Uniji in omejiti morebitna tveganja in šibke točke za finančno stabilnost. Takšna harmonizacija na podlagi načel bi morala vzpostaviti skupno izhodišče za izdajanje vseh kritih obveznic v Uniji. Harmonizacija od vseh držav članic zahteva, da vzpostavijo okvire za krite obveznice, kar bi moralo spodbuditi razvoj trgov kritih obveznic v tistih državah članicah, kjer ne obstajajo. Tak trg bi pomenil stabilen vir financiranja za kreditne institucije, ki bi bile zaradi tega v boljšem položaju, da zagotavljajo ugodne hipotekarne kredite potrošnikom in podjetjem, vlagatelji pa bi imeli na voljo varne alternativne naložbe.
- (6) Evropski odbor za sistemska tveganja je v svojem priporočilu z dne 20. decembra 2012 o financiranju kreditnih institucij ⁽⁸⁾ (ESRB) nacionalne pristojne organe in Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾, pozval, naj ugotovijo najboljše prakse v zvezi s kritimi obveznicami in spodbudijo harmonizacijo nacionalnih okvirov. ESRB je tudi priporočil, naj EBA koordinira ukrepe, ki jih sprejmejo nacionalni pristojni organi, zlasti v zvezi s kakovostjo in ločevanjem kritnega premoženja, izvzetostjo kritih obveznic iz stečaja, tveganji, povezanimi s sredstvi in obveznostmi, ki vplivajo na kritno premoženje, in razkritjem sestave kritnega premoženja. V priporočilu se poleg tega poziva EBA, naj dve leti spremlja delovanje trga kritih obveznic z vidika najboljših praks, ki jih je ugotovila, da bi ocenila, ali je treba zakonodajno ukrepati, ter o tem poroča ESRB in Komisiji.
- (7) Komisija je decembra 2013 zaprosila za nasvet EBA v skladu s členom 503(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (8) EBA je v poročilu, priloženem svojemu mnenju z dne 1. julija 2014, kot odgovor tako na priporočilo ESRB z dne 20. decembra 2012 kot tudi na prošnjo Komisije za nasvet iz decembra 2013 priporočila večje zblíževanje nacionalnih pravnih, regulativnih in nadzornih okvirov za krite obveznice, saj bi tako dodatno podprli enotno ugodnejšo obravnavo uteži tveganja za krite obveznosti v Uniji.
- (9) Kot je predvidel ESRB, je EBA dve leti spremljala delovanje trga kritih obveznic z vidika najboljših praks, ugotovljenih v navedenem priporočilu. EBA je na podlagi tega spremljanja 20. decembra 2016 ESRB, Svetu in Komisiji predložila drugo mnenje in poročilo o kritih obveznicah ⁽¹⁰⁾. V tem poročilu je bilo ugotovljeno, da je potrebna dodatna harmonizacija, da se zagotovi več doslednosti pri opredelitvah pojmov in regulativni obravnavi kritih obveznic v Uniji. Nadalje je bilo v poročilu ugotovljeno, da bi morala navedena harmonizacija graditi na obstoječih dobro delujočih trgih v nekaterih državah članicah.

⁽⁸⁾ Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 20. decembra 2012 o financiranju kreditnih institucij (ESRB/2012/2) (UL C 119, 25.4.2013, str. 1).

⁽⁹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331 15.12.2010, str. 12).

⁽¹⁰⁾ EBA Report on covered bonds – Recommendations on harmonisation of covered bond frameworks in the EU (Poročilo EBA o kritih obveznicah – priporočila o uskladitvi okvirov za krite obveznice v EU) (2016), EBA-Op-2016-23.

- (10) Krite obveznice tradicionalno izdajajo kreditne institucije. Osnovni namen kritih obveznic je zagotoviti financiranje za kredite, ena od temeljnih dejavnosti kreditnih institucij pa je odobranje kreditov v velikem obsegu. Posledično morajo krite obveznice, da bi bile deležne ugodnejše obravnave na podlagi prava Unije, izdati kreditne institucije.
- (11) Omejevanje izdajanja kritih obveznic na kreditne institucije zagotavlja, da ima izdajatelj potrebno znanje za upravljanje kreditnega tveganja v zvezi s krediti v kritnem premoženju. Poleg tega zagotavlja, da za izdajatelja veljajo kapitalske zahteve, ki ščitijo vlagatelje na podlagi mehanizma dvojnega zavarovanja, ki vlagatelju, pa tudi nasprotni stranki v pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih, daje terjatev do izdajatelja krite obveznice in kritnih sredstev. Omejevanje izdajanja kritih obveznic na kreditne institucije tako zagotavlja, da bodo krite obveznice še naprej varen in učinkovit instrument financiranja, s čimer bodo prispevale k zaščiti vlagateljev in finančni stabilnosti, ki sta pomembna cilja javne politike v skupnem interesu. To je tudi v skladu s pristopom dobro delujočih nacionalnih trgov, na katerih je izdajanje kritih obveznic dovoljeno samo kreditnim institucijam.
- (12) Zato je primerno, da smejo v skladu s pravom Unije krite obveznice izdajati samo kreditne institucije, kakor so opredeljene v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013. Za specializirane hipotekarne kreditne institucije je značilno, da od javnosti ne sprejemajo vlog, ampak druga vračljiva sredstva in kot take spadajo pod opredelitev pojma „kreditna institucija“, kakor je določeno v Uredbi (EU) št. 575/2013. Brez poseganja v pomožne dejavnosti, ki jih dovoljuje veljavno nacionalno pravo, so specializirane hipotekarne kreditne institucije tiste, ki dajejo samo hipotekarne kredite in kredite javnemu sektorju, vključno s financiranjem kreditov, odkupljenih od drugih kreditnih institucij. Glavni namen te direktive je urediti pogoje, pod katerimi lahko navedene kreditne institucije izdajo krite obveznice kot instrument financiranja, tako da se določijo zahteve glede produkta in vzpostavi posebni nadzor produkta, ki velja za kreditne institucije, da se zagotovi visoka raven zaščite vlagateljev.
- (13) Obstoj mehanizma dvojnega zavarovanja je bistven koncept in element številnih obstoječih nacionalnih okvirov za krite obveznice. Je tudi temeljna lastnost kritih obveznic iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES. Zato je treba ta koncept podrobneje določiti in tako zagotoviti, da bodo imeli vlagatelji in nasprotne stranke pogodb o izvedenih finančnih instrumentih po vsej Uniji terjatev do izdajatelja krite obveznice in do kritnih sredstev pod harmoniziranimi pogoji.
- (14) Tudi izvzetost iz stečaja bi morala biti bistvena lastnost kritih obveznic, da se zagotovi, da se vlagatelji v krite obveznice poplačajo ob zapadlosti obveznice. Samodejna pospešitev poplačila ob insolventnosti ali reševanju izdajatelja lahko zmoti prednostno razvrstitev vlagateljev v krite obveznice. Zato je pomembno zagotoviti, da se vlagatelji v krite obveznice poplačajo v skladu s pogodbenim razporedom, in sicer tudi v primeru insolventnosti ali reševanja. Izvzetost iz stečaja je posledično neposredno povezana z mehanizmom dvojnega zavarovanja in bi zato tudi morala biti temeljna lastnost okvira za krite obveznice.
- (15) Še ena temeljna lastnost obstoječih nacionalnih okvirov za krite obveznice je zahteva, da so kritna sredstva zelo visoke kakovosti, da se zagotovi stabilnost kritnega premoženja. Za kritna sredstva je značilno, da imajo posebne lastnosti v zvezi s plačilnimi terjatvami in sredstvi zavarovanja takih kritnih sredstev. Zato je primerno določiti splošne lastnosti glede kakovosti primernih kritnih sredstev.
- (16) Sredstva iz člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 bi morala biti primerna kritna sredstva znotraj okvira za krite obveznice. Kritna sredstva, ki ne izpolnjujejo več zahtev iz člena 129(1) navedene uredbe, bi morala še naprej biti primerna kritna sredstva iz točke (b) člena 6(1) te direktive, če izpolnjujejo zahteve te direktive. Primerna na podlagi te direktive so lahko tudi druga kritna sredstva podobno visoke kakovosti, če ta kritna sredstva izpolnjujejo zahteve te direktive, vključno z zahtevami glede sredstev zavarovanja terjatve za plačilo. Pri stvarnih sredstvih zavarovanja bi bilo treba lastništvo evidentirati v javnem registru in tako zagotoviti izvršljivost. Kadar javni register ne obstaja, bi morale države članice imeti možnost, da vzpostavijo alternativen način izdajanja potrdil o lastništvu in terjatvah, ki bi bil primerljiv s tistim, ki ga omogoča javno evidentiranje obremenjenega fizičnega sredstva. Kadar države članice

uporabijo takšen alternativni način izdajanja potrdil, bi morale tudi določiti postopek za evidentiranje sprememb lastništva in terjatev. Izpostavljenosti do kreditnih institucij bi morale biti primerna kritna sredstva iz točke (a) ali (b) člena 6(1) te direktive, odvisno od tega, ali izpolnjujejo zahteve člena 129 Uredbe (EU) št. 575/2013. Tudi izpostavljenosti do zavarovalnic bi morale biti primerna kritna sredstva iz točke (b) člena 6(1) te direktive. Krediti javnim podjetjem, kakor so opredeljena v točki (b) člena 2 Direktive Komisije 2006/111/ES ⁽¹⁾, ali krediti za katera ta javna podjetja jamčijo, so lahko primerna kritna sredstva pod pogojem, da javna podjetja zagotavljajo osnovne javne storitve za vzdrževanje ključnih družbenih dejavnosti.

Poleg tega bi morala takšna javna podjetja svoje storitve opravljati na podlagi koncesije ali dovoljenja javnih organov, biti pod javnim nadzorom in imeti zadostna pooblastila za ustvarjanje prihodkov, da se zagotovi njihova solventnost. Kadar se države članice odločijo, da bodo v svojem nacionalnem okviru dovolile sredstva v obliki kreditov javnim podjetjem ali kreditov, za katera ta jamčijo, bi morale ustrezno upoštevati morebiten učinek dovolitve takšnih sredstev na konkurenco. Ne glede na njihovo lastništvo se kreditne institucije in zavarovalnice ne bi smele šteti za javna podjetja. Države članice bi morale imeti možnost, da v svojih nacionalnih okvirih določena sredstva izključijo iz primernosti za vključitev v kritno premoženje. Da bi lahko vlagatelji v krite obveznice bolje ocenili tveganje programa kritih obveznic, bi morale države članice določiti tudi pravila o razpršitvi tveganj glede razdrobljenosti in pomembne koncentracije, o številu kreditov ali izpostavljenosti v kritnem premoženju in o številu nasprotnih strank. Države članice bi morale imeti možnost, da se odločijo o ustreznih ravni razdrobljenosti in pomembne koncentracije, ki se zahteva v njihovem nacionalnem pravu.

- (17) Krite obveznice imajo posebne strukturne lastnosti, katerih cilj je vedno zaščititi vlagatelje. Te lastnosti vključujejo zahtevo, da imajo vlagatelji v krite obveznice terjatev ne samo do izdajatelja, ampak tudi do sredstev v kritnem premoženju. Te strukturne zahteve, ki so povezane s produktom, se razlikujejo od bonitetnih zahtev, ki veljajo za kreditno institucijo, ki izda krite obveznice. Ne bi se smele osredotočati na zagotavljanje dobrega bonitetnega stanja institucije izdajateljice, ampak na zaščito vlagateljev tako, da uvedejo posebne zahteve za samo krito obveznico. Poleg posebnih zahtev za uporabo visokokakovostnih kritnih sredstev je primerno urejati tudi splošne zahteve glede lastnosti kritnega premoženja, da se dodatno okrepi zaščita vlagateljev. Navedene zahteve bi morale vključevati posebna pravila, namenjena zaščiti kritnega premoženja, kot so pravila o ločevanju kritnih sredstev. Ločevanje je mogoče doseči na različne načine, na primer v bilanci stanja, s subjekti za posebne namene ali na druge načine. Namen ločevanja kritnih sredstev pa je v vsakem primeru ta, da upniki, razen vlagateljev v krite obveznice, ne morejo zakonito dostopati do njih.
- (18) Urediti bi bilo treba tudi lokacijo sredstev zavarovanja, da bi zagotovili izvrševanje pravic vlagateljev. Pomembno je tudi, da države članice določijo pravila o sestavi kritnega premoženja. Poleg tega bi morale biti v tej direktivi določene tudi zahteve glede kritja, ki ne bi posegale v pravico držav članic, da dovolijo druge načine zmanjševanja tveganj, npr. glede valut in obrestnih mer. Določiti bi bilo treba izračun kritja in pogoje, pod katerimi je v kritno premoženje mogoče vključiti izvedene finančne instrumente, da bi zagotovili, da za kritno premoženje po vsej Uniji veljajo skupni visoki standardi kakovosti. Pri izračunu kritja bi bilo treba za glavnico upoštevati nominalno načelo. Države članice bi morale imeti možnost uporabiti drugo metodo izračuna, kot je nominalno načelo, pod pogojem, da je bolj preudarna, in sicer da se z njo ne izračuna višji količnik kritja, pri čemer so kritna sredstva števec in obveznosti kritih obveznic imenovalci. Države članice bi morale prav tako imeti možnost zahtevati raven presežnega zavarovanja za krite obveznice, ki jih izdajo kreditne institucije v zadevni državi članici, ki je višja od zahteve glede kritja, določene v tej direktivi.
- (19) Več držav članic že zahteva, da skrbnik kritnega premoženja opravlja določene naloge, povezane s kakovostjo primernih sredstev in zagotavlja izpolnjevanje nacionalnih zahtev glede kritja. Da bi harmonizirali obravnavo kritih obveznic po vsej Uniji, je zato pomembno, da so naloge in odgovornosti skrbnika kritnega premoženja, kadar se ta zahteva z nacionalnim okvirom, jasno opredeljene. Obstoječi skrbniki kritnega premoženja ne odpravljajo odgovornosti nacionalnih pristojnih organov glede javnega nadzora kritih obveznic, zlasti v zvezi z izpolnjevanjem zahtev iz določb nacionalnega prava za prenos te direktive.

⁽¹⁾ Direktiva Komisije 2006/111/ES z dne 16. novembra 2006 o preglednosti finančnih odnosov med državami članicami in javnimi podjetji ter o finančni preglednosti znotraj določenih podjetij (UL L 318, 17.11.2006, str. 17).

- (20) Člen 129 Uredbe (EU) št. 575/2013 določa več pogojev, ki jih morajo izpolnjevati krite obveznice, zavarovane s strani ustanov za listinjenje. Eden od teh pogojev zadeva obseg, v katerem je mogoče uporabiti to vrsto kritnih sredstev, in omejuje uporabo takih struktur na 10 % zneska neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic. Pristojni organi lahko ta pogoj v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 opustijo. Komisija je v pregledu glede primernosti te opustitve ugotovila, da bi se smeli instrumenti listinjenja ali krite obveznice kot kritna sredstva za izdajanje kritih obveznic uporabljati samo za druge krite obveznice (v nadaljnjem besedilu: združene strukture kritih obveznic znotraj skupine), vendar brez omejitev v zvezi z zneskom neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic. Da bi zagotovili optimalno raven preglednosti, kritno premoženje za zunanje izdane krite obveznice ne bi smelo vsebovati notranje izdanih kritih obveznic različnih kreditnih institucij znotraj iste skupine. Ker uporaba združenih struktur kritih obveznic znotraj skupine pomeni izvzetje iz omejitev za izpostavljenosti kreditne institucije iz člena 129 Uredbe (EU) št. 575/2013, bi bilo treba zahtevati, da notranje in zunanje izdane krite obveznice v trenutku izdaje ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1 ali - v primeru naknadne spremembe stopnje kreditne kakovosti in če toodobrijo pristojni organi - stopnji kreditne kakovosti 2. Kadar notranje ali zunanje izdane krite obveznice te zahteve ne izpolnjujejo več, notranje izdane krite obveznice ne morejo več škodeti kot primerna sredstva v skladu s členom 129 Uredbe (EU) št. 575/2013, zaradi česar zunanje izdane krite obveznice iz ustreznega kritnega premoženja niso več upravičene do izvzetja iz člena 129(1b) navedene uredbe.

Kadar te notranje izdane krite obveznice ne izpolnjujejo več ustrezne zahteve glede stopnje kreditne kakovosti, vendar izpolnjujejo vse zahteve te direktive, bi vseeno morale biti primerna kritna sredstva za namen te direktive in bi zato morale biti dovoljene, da se tudi za zunanje izdane krite obveznice, ki so zavarovane s temi notranje izdanimi kritimi obveznicami ali drugimi sredstvi, ki izpolnjujejo zahteve te direktive, uporabi oznaka „evropska krita obveznica“. Države članice bi morale imeti možnost, da dovolijo uporabo takšnih struktur. Kreditne institucije, ki pripadajo skupini, ki se nahaja v različnih državah članicah, lahko torej takšne strukture dejansko uporabijo le, če so se vse zadevne države članice odločile dovoliti njihovo uporabo in so zadevno določbo prenesle v svoje pravo.

- (21) Male kreditne institucije se pri izdaji kritih obveznic soočajo s težavami, saj vzpostavitev programov kritih obveznic pogosto vključuje visoke začetne stroške. Likvidnost je prav tako zelo pomembna na trgih kritih obveznic, v veliki meri pa jo določa obseg neporavnanih obveznosti iz naslova obveznic. Zato je primerno omogočiti skupno financiranje dveh ali več kreditnih institucij, da se omogoči izdaja kritih obveznic malim kreditnim institucijam. To bi omogočilo združevanje kritnih sredstev več kreditnih institucij kot kritnih sredstev za krite obveznice, ki jih izda ena kreditna institucija, ter spodbudilo izdajanje kritih obveznic v tistih državah članicah, kjer trenutno ni dobro razvitega trga kritih obveznic. Zahteve za uporabo dogovorov o skupnem financiranju bi morale zagotoviti, da bodo kritna sredstva, ki se prodajo, ali, če država članica dovoljuje to možnost, na podlagi dogovora o finančnem zavarovanju v skladu z Direktivo 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹²⁾ prenesejo na kreditno institucijo izdajateljico, izpolnjevala zahteve za kritna sredstva glede primernosti in ločevanja iz prava Unije.
- (22) Preglednost kritnega premoženja, ki varuje krito obveznico, je bistven del te vrste finančnih instrumentov, saj povečuje primerljivost in vlagateljem omogoča, da opravijo potrebno oceno tveganja. Pravo Unije vključuje pravila za pripravo, odobritev in distribucijo prospekta, ki se objavi ob javni ponudbi vrednostnih papirjev ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje na reguliranem trgu, ki je v državi članici ali deluje v njej. Nacionalni zakonodajalci in udeleženci na trgu so sčasoma oblikovali več pobud, ki dopolnjujejo tako pravo Unije, glede informacij, ki jih je treba razkriti vlagateljem v krite obveznice. Vendar je treba v pravu Unije določiti, do kakšnega minimalnega skupnega obsega informacij bi morali imeti vlagatelji dostop pred nakupom kritih obveznic ali ob njihovem nakupu. Države članice bi morale imeti možnost, da te minimalne zahteve dopolnijo z dodatnimi določbami.

⁽¹²⁾ Direktiva 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2002 o dogovorih o finančnem zavarovanju (UL L 168, 27.6.2002, str. 43).

- (23) Temeljni element pri zagotavljanju zaščite vlagateljev v krite obveznice je zmanjševanje likvidnostnega tveganja instrumenta. To je ključno za zagotavljanje pravočasnega poplačila obveznosti, povezanih s krito obveznico. Zato je primerno uvesti likvidnostno rezervo kritnega premoženja, da se obravnavajo tveganja likvidnostnega primanjkljaja, kot so neusklajenosti zapadlosti in obrestnih mer, prekinitve plačil, tveganja združevanja, plačilne obveznosti iz naslova pogodb o izvedenih finančnih instrumentih in druge operativne obveznosti, ki zapadejo v okviru programa kritih obveznic. Kreditna institucija se lahko znajde v položaju, ko težko izpolni zahtevo glede likvidnostne rezerve kritnega premoženja, na primer v stresnih razmerah, ko se rezerva uporablja za kritje odlivov. Pristojni organi, določeni v skladu s to direktivo, bi morali spremljati izpolnjevanje zahteve glede likvidnostne rezerve kritnega premoženja in po potrebi sprejeti ukrepe, s katerimi bi zagotovili, da kreditna institucija izpolnjuje zahtevo glede likvidnostne rezerve. Likvidnostna rezerva kritnega premoženja se razlikuje od splošnih likvidnostnih zahtev, naloženih kreditnim institucijam v skladu z drugimi pravnimi akti Unije, saj je neposredno povezana s kritnim premoženjem in je namenjena zmanjševanju likvidnostnih tveganj, ki so specifična za kritno premoženje. Da bi zmanjšale regulativno obremenitev na najmanjšo možno raven, bi morale države članice imeti možnost, da dovolijo ustrezno povezanost z likvidnostnimi zahtevami, določenimi z drugimi pravnimi akti Unije, ki služijo drugim namenom kot likvidnostna rezerva kritnega premoženja. Države članice bi zato morale imeti tudi možnost, da se odločijo, da se do datuma, ko se ti pravni akti Unije spremenijo, zahteva glede likvidnostne rezerve kritnega premoženja uporablja samo, če pravo Unije kreditni instituciji ne nalaga nobenih drugih likvidnostnih zahtev za obdobje, ki ga pokrivajo takšne druge zahteve.

Pri takšnih odločitvah bi bilo treba preprečiti, da bi za kreditne institucije veljala obveznost, da za isto obdobje iste odlive krijejo z različnimi likvidnimi sredstvi. Možnost držav članic, da se odločijo, da se likvidnostna rezerva kritnega premoženja ne bo uporabljala, bi bilo treba ponovno oceniti v okviru prihodnjih sprememb likvidnostnih zahtev za kreditne institucije v skladu s pravom Unije, vključno z veljavno delegirano uredbo, sprejeto na podlagi člena 460 Uredbe (EU) št. 575/2013. Razen z zagotavljanjem likvidnih sredstev bi se likvidnostna tveganja lahko obravnavala tudi na drugačen način, na primer z izdajanjem kritih obveznic, za katere se uporabljajo strukture zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, pri čemer sprožilci rešujejo likvidnostni primanjkljaj ali stresne razmere. V takih primerih bi morale imeti države članice možnost, da dovolijo izračun likvidnostne rezerve na podlagi končnega datuma zapadlosti krite obveznice, pri čemer se upoštevajo morebitna podaljšanja zapadlosti, sprožilci pa rešujejo likvidnostna tveganja. Poleg tega bi morale imeti države članice možnost dovoliti, da se likvidnostne zahteve za kritno premoženje ne uporabljajo za krite obveznice, za katere veljajo zahteve ujemajočega financiranja, pri katerem vplačila pogodbeno zapadejo pred izplačili in so pred tem uvrščena v visoko likvidna sredstva.

- (24) V številnih državah članicah so se oblikovale inovativne strukture za profile zapadlosti, namenjene obravnavi morebitnih likvidnostnih tveganj, vključno z neusklajenostmi zapadlosti. Te strukture vključujejo možnost podaljšanja načrtovane zapadlosti krite obveznice za določeno obdobje ali omogočajo, da denarni tokovi iz kritnih sredstev preidejo neposredno na vlagatelje v krite obveznice. Da bi po Uniji harmonizirali strukture zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, je pomembno določiti pogoje, pod katerimi lahko države članice dovolijo te strukture, da se zagotovi, da niso prezapletene ali da vlagateljev ne izpostavljajo povečanim tveganjem. Pomemben element teh pogojev je tudi zagotoviti, da kreditna institucija zapadlosti ne more podaljšati po lastni presoji. Veljati bi moralo, da se sme zapadlost podaljšati samo v primeru objektivnih in jasno opredeljenih sprožilnih dogodkov, določenih v nacionalnem pravu, ali če se takšni dogodki pričakujejo v bližnji prihodnosti. Ti sprožilci bi morali biti namenjeni preprečevanju neplačila, na primer z reševanjem likvidnostnega primanjkljaja, nedelovanja trga ali motenj na trgu. Podaljšanje zapadlosti bi lahko poleg tega olajšalo postopek urejenega prenehanja kreditnih institucij, ki izdajajo krite obveznice, saj bi v primeru insolventnosti ali reševanja lahko preprečilo prisilno prodajo sredstev.
- (25) Obstoj okvira posebnega javnega nadzora je element, ki opredeljuje krite obveznice v skladu s členom 52(4) Direktive 2009/65/ES. Vendar navedena direktiva ne določa narave in vsebine takšnega nadzora ali organov, ki bi morali biti pristojni za opravljanje takšnega nadzora. Zato je nujno, da so sestavni elementi takega javnega nadzora kritih obveznic harmonizirani in da so naloge in odgovornosti nacionalnih pristojnih organov, ki ga opravljajo, jasno določene.
- (26) Ker je javni nadzor kritih obveznic ločen od nadzora kreditnih institucij v Uniji, bi morale države članice imeti možnost, da za opravljanje javnega nadzora kritih obveznic določijo druge nacionalne pristojne organe, kot so tisti, ki opravljajo splošni nadzor kreditne institucije. Da pa bi zagotovili skladnost izvajanja javnega nadzora kritih obveznic po vsej Uniji, je treba zahtevati, da pristojni organi, ki opravljajo javni nadzor kritih obveznic, tesno sodelujejo s pristojnimi organi, ki opravljajo splošni nadzor kreditnih institucij, ter po potrebi z organom za reševanje.

- (27) Javni nadzor kritih obveznic bi moral vključevati izdajo dovoljenja kreditnim institucijam za izdajo kritih obveznic. Ker bi krite obveznice smele izdajati samo kreditne institucije, bi bilo dovoljenje za delovanje kot kreditna institucija predpogoj za izdajo navedenega dovoljenja. Medtem ko je v državah članicah, ki sodelujejo v enotnem mehanizmu nadzora, v skladu s točko (a) člena 4(1) Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 ⁽¹³⁾ za izdajo dovoljenja kreditnim institucijam zadolžena Evropska centralna banka, bi morali biti za izdajo dovoljenja za izdajanje kritih obveznic in izvajanje javnega nadzora kritih obveznic pristojni le organi, določeni v skladu s to direktivo. Posledično bi morala ta direktiva določiti pogoje, pod katerimi lahko kreditne institucije z dovoljenjem v skladu s pravom Unije pridobijo dovoljenje za opravljanje dejavnosti izdajanja kritih obveznic.
- (28) Področje uporabe dovoljenja bi se moralo nanašati na program kritih obveznic. Ta program bi moral biti pod nadzorom v skladu s to direktivo. Kreditna institucija ima lahko več kot en program kritih obveznic. V tem primeru bi bilo treba zahtevati ločeno dovoljenje za vsak program. Program kritih obveznic lahko vključuje enega ali več kritnih premoženj. Več kritnih premoženj ali različne izdaje (različne mednarodne identifikacijske številke vrednostnih papirjev (ISIN)) v okviru istega programa kritih obveznic ne nakazujejo nujno na obstoj več ločenih programov kritih obveznic.
- (29) Ko se začnejo uporabljati določbe nacionalnega prava za prenos te direktive, se za obstoječe programe kritih obveznic ne bi smela zahtevati pridobitev novega dovoljenja. V zvezi s kritimi obveznicami, izdanimi v okviru obstoječih programov kritih obveznic po datumu začetka uporabe določb nacionalnega prava za prenos te direktive, pa bi morale kreditne institucije izpolnjevati vse zahteve iz te direktive. Tako izpolnjevanje zahtev bi morali nadzirati pristojni organi, ki so v skladu s to direktivo določeni v okviru javnega nadzora kritih obveznic. Države članice bi lahko v skladu z nacionalno zakonodajo dale smernice v zvezi s postopkom za ocenjevanje izpolnjevanja zahtev po datumu, od katerega morajo države članice uporabljati določbe nacionalnega prava za prenos te direktive. Pristojni organi bi morali imeti možnost pregledati program kritih obveznic in oceniti, ali bi bilo treba dovoljenje za ta program spremeniti. Potreba po spremembi bi lahko nastala zaradi bistvenih sprememb poslovnega modela kreditne institucije, ki izda krite obveznice, na primer po spremembi nacionalnega okvira za krite obveznice ali zaradi sprejetih odločitev kreditne institucije. Te spremembe bi se lahko štejele za bistvene, kadar bi zahtevale ponovno oceno pogojev, pod katerimi je bilo izdano dovoljenje za izdajo kritih obveznic.
- (30) Kadar država članica določi, da se imenuje posebni upravitelj, bi morala imeti možnost, da določi pravila o pristojnostih takih posebnih upraviteljev in operativnih zahtevah zanje. S temi pravili bi lahko določila, da lahko posebni upravitelj zbira le vloge ali druga vračljiva sredstva profesionalnih vlagateljev, ne pa vlog ali drugih vračljivih sredstev potrošnikov in malih vlagateljev.
- (31) Države članice bi morale za zagotovitev izpolnjevanja obveznosti, naloženih kreditnim institucijam, ki izdajajo krite obveznice, in za zagotovitev podobne obravnave in izpolnjevanja obveznosti po vsej Uniji, določiti upravne kazni in druge upravne ukrepe, ki so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni. Države članice bi morale imeti tudi možnost, da določijo kazenske sankcije namesto upravnih kazni. Države članice, ki se odločijo, da bodo določile kazenske sankcije, bi morale Komisijo obvestiti o zadevnih določbah kazenskega prava.
- (32) Upravne kazni in drugi upravni ukrepi, ki jih določijo države članice, bi morali izpolnjevati nekatere bistvene zahteve v zvezi z naslovniki navedenih kazni ali ukrepov, merili, ki jih je treba upoštevati pri njihovi uporabi, objavo obveznosti pristojnih organov, ki opravljajo javni nadzor kritih obveznic, pristojnostmi za naložitev kazni in višino upravnih denarnih kazni, ki se lahko naložijo. Preden se sprejme odločitev za naložitev upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov, je treba naslovniku dati možnost, da poda izjavo. Vseeno pa bi morale države članice imeti možnost, da določijo izjeme za pravico do izjave v zvezi z upravnimi ukrepi, ki niso upravne kazni. Vsaka taka izjema bi morala biti omejena na primere neposredne nevarnosti, pri katerih so potrebni takojšnji ukrepi, da bi preprečili znatne izgube za tretje osebe, kot so vlagatelji v krite obveznice, ali da bi preprečili ali odpravili znatno škodo za finančni sistem. V teh primerih bi bilo treba naslovniku dati možnost, da poda izjavo po naložitvi ukrepa.

⁽¹³⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

- (33) Države članice bi morale zagotoviti, da pristojni organi, ki opravljajo javni nadzor kritih obveznic, pri določanju vrste upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov in višine navedenih kazni upoštevajo vse ustrezne okoliščine, da bi zagotovile dosledno uporabo upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov po vsej Uniji. Države članice lahko upravne ukrepe uvedejo tudi v zvezi s podaljšanjem zapadlosti v okviru struktur zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati. Kadar države članice določijo take ukrepe, bi lahko z njimi pristojnim organom omogočile razveljavitev podaljšanja zapadlosti in določile pogoje za tako razveljavitev, da bi ukrepali v primeru, ko kreditna institucija podaljša zapadlost s kršitvijo objektivnih sprožilcev, določenih v nacionalnem pravu, ali da bi zagotovili finančno stabilnost in zaščitili vlagatelje.
- (34) Da bi zaznali morebitne kršitve zahtev v zvezi z izdajanjem in trženjem kritih obveznic, bi morali imeti pristojni organi, ki opravljajo javni nadzor kritih obveznic, potrebna preiskovalna pooblastila in učinkovite mehanizme za spodbujanje prijav morebitnih ali dejanskih kršitev. Navedeni mehanizmi ne bi smeli vplivati na pravice do obrambe osebe ali subjekta, na katerega bi izvajanje navedenih pooblastil in mehanizmov lahko negativno vplivalo.
- (35) Pristojni organi, ki opravljajo javni nadzor kritih obveznic, bi morali imeti tudi pooblastilo za naložitev upravnih kazni in sprejetje drugih upravnih ukrepov, da bi zagotovili največje možno področje uporabe za ukrepanje po kršitvi in pripomogli k preprečevanju nadaljnjih kršitev, ne glede na to, ali se taki ukrepi po nacionalnem pravu štejejo kot upravna kazen ali drug upravni ukrep. Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da določijo kazni poleg tistih, določenih v tej direktivi.
- (36) Za obstoječe nacionalne zakone o kritih obveznicah je značilno, da zanje veljajo podrobne ureditve na nacionalni ravni ter nadzor izdaj in programov kritih obveznic, kar zagotavlja, da se pravice vlagateljev v krite obveznice vedno uresničujejo. Navedeni nadzor vključuje stalno spremljanje lastnosti programa, zahtev glede kritja in kakovosti kritnega premoženja. Ustrezen obseg informacij za vlagatelje o regulativnem okviru, ki ureja izdajanje kritih obveznic, je bistveni element zaščite vlagateljev. Zato je primerno zagotoviti, da pristojni organi redno objavljajo informacije glede nacionalnih določb nacionalnega prava za prenos te direktive in o tem, kako izvajajo javni nadzor kritih obveznic.
- (37) Krite obveznice se v Uniji trenutno tržijo pod nacionalnimi poimenovanji in oznakami, med katerimi so nekateri zelo uveljavljeni, drugi pa ne. Zato se zdi primerno omogočiti kreditnim institucijam, ki izdajajo krite obveznice v Uniji, da uporabljajo posebno oznako „evropska krita obveznica“, kadar prodajajo krite obveznice vlagateljem iz Unije in tretjih držav, pod pogojem, da te krite obveznice izpolnjujejo zahteve iz te direktive. Če takšne krite obveznice izpolnjujejo tudi zahteve iz člena 129 Uredbe (EU) št. 575/2013, bi bilo treba kreditnim institucijam omogočiti, da zanje uporabijo oznako „evropska krita obveznica (premijska)“. Ta oznaka, ki bi sporočala, da krite obveznice izpolnjujejo določene dodatne zahteve in da to zagotavlja njihovo višjo in prepoznavno kakovost, bi lahko bila privlačna celo za države članice z uveljavljenimi nacionalnimi znaki. Namen oznak „evropska krita obveznica“ in „evropska krita obveznica (premijska)“ je vlagateljem olajšati oceno kakovosti kritih obveznic in tako poskrbeti, da bodo krite obveznice kot naložbeni produkt bolj privlačne, tako v Uniji kot zunaj nje. Uporaba teh dveh oznak pa bi morala biti neobvezna in države članice bi morale imeti možnost, da ohranijo lastne nacionalne okvire za poimenovanja in označevanje vzporedno z navedenima oznakama.
- (38) Da bi Komisija ocenila uporabo te direktive, bi morala v tesnem sodelovanju z EBA spremljati razvoj kritih obveznic v Uniji ter Evropskemu parlamentu in Svetu poročati o ravni zaščite vlagateljev in razvoju trgov kritih obveznic. Poročilo bi se moralo osredotočiti tudi na razvoj v zvezi s sredstvi, s katerimi se zavaruje izdaja kritih obveznic. Ker se uporaba struktur zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, povečuje, bi morala Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu poročati tudi o delovanju kritih obveznic s strukturami zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, ter tveganjih in koristih, ki izhajajo iz izdaje takih kritih obveznic.

- (39) Udeleženci na trgu in drugi so kot dodatni instrument bank za financiranje realnega gospodarstva predlagali novo vrsto finančnih instrumentov z imenom evropske zavarovane obveznice, ki so zavarovane s sredstvi, ki so bolj tvegana kot izpostavljenosti do javnega sektorja in hipotekarni krediti ter niso primerna kritna sredstva v skladu s to direktivo. Komisija se je 3. oktobra 2017 posvetovala z EBA, da bi ocenila, v kolikšni meri bi se lahko pri evropskih zavarovanih obveznicah uporabile najboljše prakse, ki jih je EBA opredelila v zvezi s tradicionalnimi kritimi obveznicami, pa tudi ustrezno obravnavo tveganj evropskih zavarovanih obveznic in možni učinek izdaj teh obveznic na raven obremenitve bančnih bilanc stanja. EBA je v odgovor na to 24. julija 2018 izdala poročilo. Komisija je vzporedno s poročilom EBA 12. oktobra 2018 objavila študijo. V študiji Komisije in poročilu EBA je bilo ugotovljeno, da je potrebna nadaljnja ocena, na primer v zvezi z regulativno obravnavo. Komisija bi zato morala še naprej ocenjevati, ali bi bil za evropske zavarovane obveznice primeren zakonodajni okvir, ter Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo o svojih ugotovitvah, po potrebi pa ob tem predložiti tudi zakonodajni predlog.
- (40) Trenutno ne obstaja režim enakovrednosti za priznavanje kritih obveznic s strani Unije, ki jih izdajo kreditne institucije v tretjih državah, razen v bonitetnem smislu, kjer se ugodnejša obravnava z vidika likvidnosti pod določenimi pogoji odobri za nekatere obveznice tretjih držav. Komisija bi zato morala v tesnem sodelovanju z EBA oceniti potrebo in smiselnost uvedbe režima enakovrednosti za izdajatelje kritih obveznic in vlagatelje vanje iz tretjih držav. Komisija bi morala najpozneje dve leti po datumu, od katerega morajo države članice uporabljati določbe nacionalnega prava za prenos te direktive, o tem Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo in po potrebi zakonodajni predlog.
- (41) Za krite obveznice je značilno, da imajo načrtovano zapadlost več let. Zato je treba vključiti prehodne ukrepe, da bi preprečili vpliv na krite obveznice, izdane pred 8. julijem 2022. Krite obveznice, izdane pred tem datumom, bi zato morale še naprej stalno izpolnjevati zahteve iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES in biti izvzete iz večine novih zahtev iz te direktive. V zvezi s takimi kritimi obveznicami bi bilo treba omogočiti, da še naprej štejejo kot krite obveznice, če njihovo skladnost s členom 52(4) Direktive 2009/65/ES, kot se uporablja na dan njihove izdaje, in zahtev te direktive, ki se uporabljajo zanje, nadzirajo pristojni organi, določeni v skladu s to direktivo. Takšen nadzor ne bi smel vključevati izpolnjevanja zahtev te direktive, iz katerih so te krite obveznice izvzete. V nekaterih državah članicah so kode ISIN odprte za daljše obdobje, tako da se lahko krite obveznice s to kodo še naprej izdajajo in da se tako poveča obseg (velikost izdaje) določene krite obveznice (posebne izdaje). Prehodni ukrepi bi morali zajemati tudi posebne izdaje kritih obveznic s kodami ISIN, ki so bile odprte pred 8. julijem 2022, pri čemer bi bilo treba upoštevati več omejitev.
- (42) Zaradi določitve enotnega okvira za krite obveznice bi bilo treba spremeniti opis kritih obveznic v členu 52(4) Direktive 2009/65/ES. Direktiva 2014/59/EU krite obveznice opredeljuje s sklicevanjem na člen 52(4) Direktive 2009/65/ES. Ker bi bilo treba to opredelitev spremeniti, bi bilo treba spremeniti tudi Direktivo 2014/59/EU. Da bi se izognili vplivu na krite obveznice, izdane v skladu s členom 52(4) Direktive 2009/65/ES pred 8. julijem 2022, bi morali navedene krite obveznice do njihove zapadlosti še naprej imenovati krite obveznice. Direktivi 2009/65/ES in 2014/59/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (43) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih ⁽¹⁴⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (44) Ker cilja te direktive, in sicer vzpostavitev enotnega okvira za krite obveznice, ki bo zagotavljal, da bodo strukturne lastnosti kritih obveznic po vsej Uniji ustrezale nižjemu profilu tveganja, ki je upravičen do ugodnejše obravnave v Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi potrebe po nadaljnjem razvoju trga kritih obveznic in podpore čezmejnim naložbam v Uniji mogoče lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe

⁽¹⁴⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

- (45) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropsko centralno banko, ki je mnenje podala 22. avgusta 2018.
- (46) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁵⁾ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 12. oktobra 2018.
- (47) Kreditne institucije, ki izdajajo krite obveznice, obdelujejo znatne količine osebnih podatkov. Pri takšni obdelavi bi morale v vsakem trenutku spoštovati Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁶⁾. Enako bi se morala obdelava osebnih podatkov s strani EBA, ko v skladu s to direktivo vzdržuje osrednjo zbirko podatkov o upravnih kaznih in drugih upravnih ukrepih, o katerih ga obveščajo pristojni nacionalni organi, izvajati v skladu z Uredbo (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁷⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa naslednja pravila za zaščito vlagateljev, ki zadevajo:

- (1) zahteve za izdajanje kritih obveznic;
- (2) strukturne lastnosti kritih obveznic;
- (3) javni nadzor kritih obveznic;
- (4) zahteve glede objave v zvezi s kritimi obveznicami.

Člen 2

Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za krite obveznice, ki jih izdajo kreditne institucije s sedežem v Uniji.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „krita obveznica“ pomeni dolžniško obveznost, ki jo izda kreditna institucija v skladu z določbami nacionalnega prava za prenos obveznih zahtev te direktive in je zavarovana s kritnimi sredstvi, v zvezi s katerimi lahko vlagatelji v krite obveznice neposredno uveljavljajo pravice kot prednostni upniki;

⁽¹⁵⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁽¹⁶⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽¹⁷⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

- (2) „program kritih obveznic“ pomeni strukturne značilnosti izdaje kritih obveznic, določene na podlagi zakonskih predpisov in pogodbenih pogojev, v skladu z dovoljenjem, izdanim kreditni instituciji, ki izda krite obveznice;
- (3) „kritno premoženje“ pomeni jasno določen nabor sredstev, s katerimi so zavarovane plačilne obveznosti, povezane s kritimi obveznicami, in ki so ločena od drugih sredstev, ki jih poseduje kreditna institucija, ki izda krite obveznice;
- (4) „kritna sredstva“ pomeni sredstva, vključena v kritno premoženje;
- (5) „sredstva zavarovanja“ pomeni stvarna sredstva in sredstva v obliki izpostavljenosti, s katerimi so zavarovana kritna sredstva;
- (6) „ločevanje“ pomeni aktivnosti, ki jih izvede kreditna institucija, ki izda krite obveznice, s katerimi izbere kritna sredstva in zagotovi, da upniki, ki niso vlagatelji v krite obveznice ali nasprotnne stranke pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ne morejo zakonito dostopati do njih;
- (7) „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, kakor je opredeljena v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (8) „specializirana hipotekarna kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, ki kredite financira izključno ali predvsem z izdajanjem kritih obveznic, ki ji je zakonsko dovoljeno samo dajanje hipotekarnih kreditov in kreditov javnemu sektorju ter ki ne sme sprejemati vlog, sprejema pa druga vračljiva sredstva od javnosti;
- (9) „samodejna pospešitev“ pomeni situacijo, v kateri krita obveznica v primeru insolventnosti ali reševanja izdajatelja samodejno takoj zapade v plačilo in imajo vlagatelji v to krito obveznico izvršljivo terjatev za poplačilo v času pred prvotnim datumom zapadlosti;
- (10) „tržna vrednost“ pomeni, glede nepremičnin, tržno vrednost, kakor je opredeljena v točki 76 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (11) „hipotekarna kreditna vrednost“ pomeni, glede nepremičnin, hipotekarno kreditno vrednost, kakor je opredeljena v točki 74 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (12) „primarna sredstva“ pomeni prevladujoča kritna sredstva, ki določajo naravo kritnega premoženja;
- (13) „nadomestna sredstva“ pomeni kritna sredstva, ki prispevajo k zahtevam glede kritja, in ki niso primarna sredstva;
- (14) „presežno zavarovanje“ pomeni celotno zakonsko, pogodbeno ali prostovoljno raven zavarovanja, ki presega zahtevo glede kritja iz člena 15;
- (15) „zahteve glede ujemačnega financiranja“ pomeni pravila, ki zahtevajo, da se denarni tokovi med obveznostmi in sredstvi, ki zapadejo, ujemajo, tako da se v pogodbenih pogojih zagotovi, da plačila kreditorejmalcev in nasprotnih strank pogodb o izvedenih finančnih instrumentih zapadejo pred izplačili vlagateljem v krite obveznice in nasprotnim strankam pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, da so prejeti zneski po vrednosti vsaj enaki zneskom, ki jih je treba izplačati vlagateljem v krite obveznice in nasprotnim strankam pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ter da se zneski, prejeti od kreditorejmalcev in nasprotnih strank pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, vključijo v kritno premoženje v skladu s členom 16(3) do nastopa zapadlosti plačil vlagateljem v krite obveznice in nasprotnim strankam pogodb o izvedenih finančnih instrumentih;
- (16) „neto likvidnostni odliv“ pomeni vsa izplačila z zapadlostjo na en dan, vključno s plačili glavnice in obresti ter plačili na podlagi pogodb o izvedbenih finančnih instrumentih v okviru programa kritih obveznic, potem ko se odštejejo vsa vplačila z zapadlostjo na isti dan, iz naslova terjatev, povezanih s kritnimi sredstvi;
- (17) „struktura zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati“ pomeni mehanizem, ki omogoča možnost podaljšanja načrtovane zapadlosti kritih obveznic za predhodno določeno obdobje in v primeru, da pride do določenega sprožilca;
- (18) „javni nadzor kritih obveznic“ pomeni nadzor programov kritih obveznic, s katerim se zagotavlja izpolnjevanje zahtev, ki veljajo za izdajanje kritih obveznic, in izvrševanje teh zahtev;
- (19) „posebni upravitelj“ pomeni osebo ali subjekt, imenovan za upravljanje programa kritih obveznic v primeru insolventnosti kreditne institucije, ki izda krite obveznice v okviru navedenega programa, ali kadar je bilo za to kreditno institucijo v skladu s členom 32(1) Direktive 2014/59/EU ugotovljeno, da propada ali bo verjetno propadla, ali, v izjemnih okoliščinah, kadar ustrezni pristojni organ ugotovi, da je pravilno delovanje te kreditne institucije resno ogroženo;
- (20) „reševanje“ pomeni reševanje, kakor je opredeljeno v točki 1 člena 2(1) Direktive 2014/59/EU;

- (21) „skupina“ pomeni skupino, kakor je opredeljena v točki 138 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (22) „javna podjetja“ pomeni javna podjetja, kakor so opredeljena v točki (b) člena 2 Direktive Komisije 2006/111/ES.

NASLOV II

STRUKTURNE LASTNOSTI KRITIH OBVEZNIC

POGLAVJE 1

Dvojno zavarovanje in izvzetost iz stečaja

Člen 4

Dvojno zavarovanje

1. Države članice določijo pravila, ki vlagateljem v krite obveznice in nasprotnim strankam pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki so skladne s členom 11, dajejo pravico do naslednjih terjatev:
 - (a) terjatve do kreditne institucije, ki izda krite obveznice;
 - (b) v primeru insolventnosti ali reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice, do prednostne terjatve do glavnice in vseh natečenih in prihodnjih obresti od kritnih sredstev;
 - (c) v primeru insolventnosti kreditne institucije, ki izda krite obveznice, in v primeru, da prednostne terjatve iz točke (b) ni mogoče v celoti poravnati, terjatev do stečajne mase navedene kreditne institucije, ki je enakovredna terjatvam navadnih nezavarovanih upnikov kreditne institucije, določenih v skladu z nacionalnimi zakoni, ki urejajo razvrščanje v običajnih insolvenčnih postopkih.
2. Terjatve iz odstavka 1 so omejene na polne plačilne obveznosti, povezane s kritimi obveznicami.
3. Za namene točke (c) odstavka 1 tega člena lahko države članice v primeru insolventnosti specializirane hipotekarne kreditne institucije določijo pravila, ki vlagateljem v krite obveznice in nasprotnim strankam pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki so skladne s členom 11, dajejo pravico do terjatve, ki je nadrejena terjatvam navadnih nezavarovanih upnikov specializirane hipotekarne kreditne institucije, določenih v skladu z nacionalnimi zakoni, ki urejajo razvrščanje upnikov v običajnih insolvenčnih postopkih, vendar podrejena terjatvam drugih prednostnih upnikov.

Člen 5

Izvzetost kritih obveznic iz stečaja

Države članice zagotovijo, da za plačilne obveznosti, povezane s kritimi obveznicami, ne velja samodejna pospešitev v primeru insolventnosti ali reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice.

POGLAVJE 2

Kritno premoženje in kritje

Oddelek I

Primerna sredstva

Člen 6

Primerna kritna sredstva

1. Države članice zahtevajo, da so krite obveznice vedno zavarovane s:
 - (a) sredstvi, ki so primerna v skladu s členom 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, če kreditna institucija, ki izda krite obveznice, izpolnjuje zahteve iz odstavkov 1a do 3 člena 129 navedene uredbe;
 - (b) visokokakovostnimi kritnimi sredstvi, ki kreditni instituciji, ki izda krite obveznice, zagotavljajo terjatev za plačilo, kakor je določeno v odstavku 2, in ki so zavarovana s sredstvi zavarovanja, kakor je določeno v odstavku 3, ali
 - (c) sredstvi v obliki kreditov javnim podjetjem ali kreditov, za katera ta jamčijo, ob upoštevanju odstavka 4 tega člena.
 2. Za terjatev za plačilo iz točke (b) odstavka 1 veljajo naslednje pravne zahteve:
 - (a) sredstvo predstavlja terjatev za plačilo denarnih sredstev, katere minimalna vrednost je vedno določljiva, ki je pravno veljavna in izvršljiva, za katero ne veljajo drugi pogoji razen pogoja, da terjatev zapade v prihodnosti, in ki je zavarovana s hipoteko, obremenitvijo, zastavno pravico ali drugim jamstvom;
 - (b) hipoteka, obremenitev, zastavna pravica ali drugo jamstvo, s katerim je zavarovana terjatev za plačilo, je izvršljivo;
 - (c) vse pravne zahteve za vzpostavitev hipoteke, obremenitve, zastavne pravice, ali jamstva, s katerim je zavarovana terjatev za plačilo, so izpolnjene;
 - (d) hipoteka, obremenitev, zastavna pravica ali jamstvo, s katerim je zavarovana terjatev za plačilo, kreditni instituciji, ki izda krite obveznice, omogoča, da vrednost terjatve izterja brez nepotrebnega odlašanja.
- Države članice zahtevajo, da kreditne institucije, ki izdajajo krite obveznice, ocenijo izvršljivost terjatev za plačilo in zmožnost unovčitve sredstev zavarovanja, preden jih vključijo v kritno premoženje.
3. Sredstva zavarovanja iz točke (b) odstavka 1 izpolnjujejo eno od naslednjih zahtev:
 - (a) v primeru stvarnih sredstev zavarovanja obstajajo standardi vrednotenja, ki so splošno sprejeti med strokovnjaki in ki so ustrezni za zadevno stvarno sredstvo zavarovanja, obstaja pa tudi javni register, v katerem se evidentirajo lastništvo in terjatve v zvezi s temi stvarnimi sredstvi zavarovanja, ali
 - (b) v primeru sredstev v obliki izpostavljenosti varnost in trdnost nasprotne stranke izpostavljenosti izhajata iz njenih pooblastil za pobiranje davkov ali iz tega, da sta njena operativna trdnost in finančna solventnost pod stalnim javnim nadzorom.

Stvarna sredstva zavarovanja iz točke (a) prvega pododstavka tega odstavka prispevajo h kritju obveznosti, povezanih s krito obveznico, do višine manjše izmed zastavnih pravic, skupaj z morebitnimi zastavnimi pravicami z boljšim vrstnim redom, in 70 % vrednosti teh stvarnih sredstev zavarovanja. Stvarnim sredstvom zavarovanja iz točke (a) prvega pododstavka tega odstavka, ki zavarujejo sredstva iz točke (a) odstavka 1, ni treba izpolnjevati zahtev glede omejitve 70 % ali omejitev iz člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Kadar za namene točke (a) prvega pododstavka tega odstavka ne obstaja javni register za posamezno stvarno sredstvo zavarovanja, lahko države članice vzpostavijo alternativen način izdajanja potrdil o lastništvu in terjatvah za to stvarno sredstvo zavarovanja, kolikor tak način izdajanja potrdil zagotavlja primerljivo zaščito kot je zaščita z javnim registrom v smislu, da v skladu s pravom zadevne države članice zainteresiranim tretjim osebam omogoča dostop do informacij v zvezi z identifikacijo obremenjenega stvarnega sredstva zavarovanja, določanjem lastništva, dokumentacijo in določanjem obremenitev ter izvršljivostjo pravic iz zavarovanja.

4. Za namene točke (c) odstavka 1 velja za krite obveznice, zavarovane s krediti javnim podjetjem ali krediti, za katera ta jamčijo, kot primarnimi sredstvi, minimalna raven 10 % presežnega zavarovanja, pa tudi vsi naslednji pogoji:

- (a) javna podjetja zagotavljajo osnovne javne storitve na podlagi licence, koncesijske pogodbe ali druge oblike pooblastila, ki ga izda javni organ;
- (b) javna podjetja so pod javnim nadzorom;
- (c) javna podjetja imajo zadostna pooblastila za ustvarjanje prihodka, ki so zagotovljena s tem, da:
 - (i) imajo ta javna podjetja ustrezne prožnosti v zvezi s pobiranjem in višanjem provizij, dajatev in terjatev za opravljeno storitev, da zagotovijo svojo finančno trdnost in solventnost;
 - (ii) v zameno za zagotavljanje osnovnih javnih storitev ta javna podjetja prejmejo zadostna nepovratna sredstva na zakonski podlagi, s katerimi zagotovijo svojo finančno trdnost in solventnost, ali
 - (iii) ta javna podjetja sklenejo pogodbe z javnim organom o prenosu dobička in izgube.

5. Države članice določijo pravila o metodologiji in procesu vrednotenja stvarnih sredstev zavarovanja, ki zavarujejo sredstva iz točk (a) in (b) odstavka 1. Ta pravila zagotavljajo vsaj naslednje:

- (a) za vsako stvarno sredstvo zavarovanja, da v trenutku vključitve kritnega sredstva v kritno premoženje obstaja tekoče vrednotenje sredstva in da je njegova vrednost enaka ali manjša od tržne vrednosti ali hipotekarne kreditne vrednosti;
- (b) da vrednotenje opravi cenilec, ki ima potrebne kvalifikacije, sposobnosti in izkušnje, in
- (c) da je cenilec neodvisen od procesa odločanja o kreditih, pri oceni vrednosti stvarnega sredstva zavarovanja ne upošteva spekulativnih elementov ter vrednost stvarnega sredstva zavarovanja dokumentira na pregleden in jasen način.

6. Države članice zahtevajo, da imajo kreditne institucije, ki izdajajo krite obveznice, vzpostavljene postopke za spremljanje, da so stvarna sredstva, ki zavarujejo sredstva iz točk (a) in (b) odstavka 1 tega člena, ustrezno škodno zavarovana ter da je terjatev za zavarovanje ločena v skladu s členom 12.

7. Države članice od kreditnih institucij, ki izdajajo krite obveznice, zahtevajo, da dokumentirajo kritna sredstva iz točk (a) in (b) odstavka 1 in da so njihove politike posojanja skladne z določbami nacionalnega prava za prenos tega člena.

8. Države članice določijo pravila, s katerimi zagotovijo razpršitev tveganja v kritnem premoženju v zvezi z razdrobljenostjo in pomembno koncentracijo za sredstva, ki v skladu s točko (a) odstavka 1 niso primerna.

Člen 7

Sredstva zavarovanja, ki se nahajajo zunaj Unije

1. Ob upoštevanju odstavka 2 lahko države članice dovolijo kreditnim institucijam, ki izdajajo krite obveznice, da v kritno premoženje vključijo sredstva, zavarovana s sredstvi zavarovanja, ki se nahajajo zunaj Unije.

2. Kadar države članice dovolijo vključitev sredstev iz odstavka 1, zaščito vlagateljev zagotovijo tako, da od kreditnih institucij zahtevajo, da preverijo, da ta sredstva zavarovanja izpolnjujejo vse zahteve iz člena 6. Države članice zagotovijo, da ta sredstva zavarovanja zagotavljajo podobno raven varnosti kot sredstva zavarovanja, ki se nahajajo v Uniji, ter zagotovijo, da je unovčitev teh sredstev zavarovanja pravno izvršljiva na način, ki ima enak učinek kot unovčitev sredstev zavarovanja, ki se nahajajo v Uniji.

Člen 8

Združene strukture kritih obveznic znotraj skupine

Države članice lahko določijo pravila glede uporabe združenih struktur kritih obveznic znotraj skupine, pri kateri se krite obveznice, ki jih izda kreditna institucija, ki spada v skupino (v nadaljnjem besedilu: notranje izdane krite obveznice) uporabijo kot kritna sredstva za zunanjo izdajo kritih obveznic druge kreditne institucije, ki spada v isto skupino (v nadaljnjem besedilu: zunanje izdane krite obveznice). Ta pravila vključujejo vsaj naslednje zahteve:

- (a) notranje izdane krite obveznice se prodajo kreditni instituciji, ki izda zunanje izdane krite obveznice;
- (b) notranje izdane krite obveznice se uporabljajo kot kritna sredstva v kritnem premoženju za zunanje izdane krite obveznice in se evidentirajo v bilanci stanja kreditne institucije, ki izda zunanje izdane krite obveznice;
- (c) kritno premoženje za zunanje izdane krite obveznice vključuje samo notranje izdane krite obveznice, ki jih je izdala ena sama kreditna institucija v skupini;
- (d) kreditna institucija, ki izda zunanje izdane krite obveznice, jih namerava prodati vlagateljem v krite obveznice zunaj skupine;
- (e) notranje in zunanje izdane krite obveznice ob izdaji ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1 v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 in so zavarovane s primernimi kritnimi sredstvi iz člena 6 te direktive;
- (f) v primeru čezmejnih združenih struktur kritih obveznic znotraj skupine kritna sredstva za notranje izdane krite obveznice izpolnjujejo zahteve glede primernosti in kritja zunanje izdanih kritih obveznic.

Za namene točke (e) prvega pododstavka tega člena lahko pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), dovolijo, da so krite obveznice, ki po znižanju stopnje kreditne kakovosti kritih obveznic ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 2, še naprej vključene v združeno strukturo kritih obveznic znotraj skupine, če ti organi ugotovijo, da sprememba stopnje kreditne kakovosti ni posledica kršitve zahtev za dovoljenje iz določb nacionalnega prava za prenos člena 19(2). Pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), nato uradno obvestijo EBA o vseh odločitvah na podlagi tega pododstavka.

Člen 9

Skupno financiranje

1. Države članice dovolijo, da se primerna kritna sredstva, ki jih je izdala kreditna institucija in jih je odkupila kreditna institucija, ki izda krite obveznice, uporabijo kot kritna sredstva za izdajo kritih obveznic.

Države članice takšne odkupe urejajo, da bi zagotovile izpolnjevanje zahtev iz členov 6 in 12.

2. Brez poseganja v zahtevo iz drugega pododstavka odstavka 1 tega člena lahko države članice dovolijo prenose na podlagi dogovora o finančnem zavarovanju v skladu z Direktivo 2002/47/ES.

3. Brez poseganja v zahtevo iz drugega pododstavka odstavka 1 lahko države članice tudi dovolijo, da se kot kritna sredstva uporabijo sredstva, ki jih je izdalo podjetje, ki ni kreditna institucija. Kadar države članice izkoristijo to možnost, od kreditne institucije, ki izda krite obveznice, zahtevajo, da bodisi oceni standarde za odobritev kreditov, ki jih uporablja podjetje, ki je kritna sredstva izdalo, bodisi sama opravi temeljito oceno kreditne sposobnosti kreditojemalca.

Člen 10

Sestava kritnega premoženja

Države članice zagotovijo zaščito vlagateljev tako, da določijo pravila o sestavi kritnega premoženja. S temi pravili po potrebi določijo pogoje, pod katerimi kreditne institucije, ki izdajajo krite obveznice, v kritno premoženje vključijo primarna sredstva z različnimi značilnostmi v smislu strukturnih lastnosti, življenjske dobe ali profila tveganosti.

Člen 11

Pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih v kritnem premoženju

1. Države članice zagotovijo zaščito vlagateljev tako, da dovolijo vključitev pogodb o izvedenih finančnih instrumentih v kritno premoženje samo, kadar so izpolnjene vsaj naslednje zahteve:

- (a) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih se vključijo v kritno premoženje izključno za namene varovanja pred tveganji, pri čemer se njihov obseg prilagodi v primeru zmanjšanja varovanega tveganja in se izključijo, ko tega tveganja ni več;
- (b) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih so zadostno dokumentirane;
- (c) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih so ločene v skladu s členom 12;
- (d) pogodb o izvedenih finančnih instrumentih v primeru insolventnosti ali reševanja kreditne institucije, ki je izdala krite obveznice, ni mogoče prekiniti;
- (e) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih so skladne s pravili, določenimi v skladu z odstavkom 2.

2. Države članice za namene zagotavljanja izpolnjevanja zahtev iz odstavka 1 določijo pravila za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih v kritnem premoženju. Ta pravila določajo:

- (a) merila primernosti za nasprotne stranke pri varovanju;
- (b) potrebno dokumentacijo, ki se zagotovi v zvezi s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih.

Člen 12

Ločevanje kritnih sredstev

1. Države članice določijo pravila, ki urejajo ločevanje kritnih sredstev. Ta pravila vključujejo vsaj naslednje zahteve:

- (a) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, lahko kadar koli identificira vsa kritna sredstva;
- (b) za vsa kritna sredstva velja pravno zavezujoče in izvršljivo ločevanje s strani kreditne institucije, ki izda krite obveznice;
- (c) vsa kritna sredstva so zaščitena pred terjatvami tretjih oseb in niso del stečajne mase kreditne institucije, ki izda krite obveznice, dokler ni poravnana prednostna terjatev iz točke (b) člena 4(1).

Za namene prvega pododstavka kritna sredstva vključujejo vsako zavarovanje, prejeto v zvezi s pozicijami v pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih.

2. Ločevanje kritnih sredstev iz odstavka 1 velja tudi v primeru insolventnosti ali reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice.

Člen 13

Skrbnik kritnega premoženja

1. Države članice lahko zahtevajo, da kreditne institucije, ki izdajajo krite obveznice, imenujejo skrbnika kritnega premoženja, ki stalno spremlja kritno premoženje v zvezi z zahtevami iz členov 6 do 12 in členov 14 do 17.

2. Kadar države članice uporabijo možnost iz odstavka 1, določijo pravila vsaj o naslednjih vidikih:
 - (a) imenovanju in razrešitvi skrbnika kritnega premoženja;
 - (b) merilih primernosti za skrbnika kritnega premoženja;
 - (c) vlogi in dolžnostih skrbnika kritnega premoženja, tudi v primeru insolventnosti ali reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice;
 - (d) obveznosti poročanja pristojnim organom, določenim v skladu s členom 18(2);
 - (e) pravici dostopa do informacij, potrebnih za opravljanje dolžnosti skrbnika kritnega premoženja.
3. Kadar države članice uporabijo možnost iz odstavka 1, je skrbnik kritnega premoženja ločen in neodvisen od kreditne institucije, ki izda krite obveznice, in od revizorja navedene kreditne institucije.

Države članice pa lahko dovolijo, da skrbnik kritnega premoženja ni ločen od kreditne institucije (v nadaljnjem besedilu: notranji skrbnik kritnega premoženja), kadar:

 - (a) je notranji skrbnik kritnega premoženja neodvisen od procesa odločanja o kreditih pri kreditni instituciji, ki izda krite obveznice;
 - (b) brez poseganja v točko (a) odstavka 2 države članice zagotovijo, da se notranjemu skrbniku kritnega premoženja ne odvzame funkcija skrbnika kritnega premoženja brez predhodne odobritve upravljalnega organa kreditne institucije v njegovi nadzorni funkciji, ki izda krite obveznice, in
 - (c) ima notranji skrbnik kritnega premoženja po potrebi neposreden dostop do upravljalnega organa v njegovi nadzorni funkciji.
4. Kadar države članice uporabijo možnost iz odstavka 1, o tem uradno obvestijo EBA.

Člen 14

Informacije za vlagatelje

1. Države članice zagotovijo, da kreditne institucije, ki izdajajo krite obveznice, zagotovijo informacije o svojih programih kritih obveznic, ki so dovolj podrobne, da vlagateljem omogočijo oceno profila in tveganj programa ter opravljanje skrbnega pregleda.
2. Države članice za namene odstavka 1 zagotovijo, da se informacije vlagateljem zagotovijo vsaj četrtletno in da vključujejo naslednje minimalne informacije o portfelju:
 - (a) vrednost kritnega premoženja in vrednost neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic,
 - (b) seznam mednarodnih identifikacijskih številk vrednostnih papirjev (ISIN) za vse izdaje kritih obveznic v okviru tega programa, ki jim je bil dodeljen ISIN;
 - (c) geografsko razpršitev in vrsto kritnih sredstev, znesek njihovih kreditov in metodo vrednotenja;
 - (d) informacije o tržnem tveganju, vključno z tveganjem glede obrestnih mer in valutnim tveganjem, ter kreditnimi in likvidnostnimi tveganji;
 - (e) strukturo zapadlosti kritnih sredstev in kritih obveznic, vključno s pregledom sprožilcev podaljšanja zapadlosti, če je ustrezno;
 - (f) ravni zahtevanega in razpoložljivega kritja ter ravni zakonskega, pogodbenega in prostovoljnega presežnega zavarovanja;
 - (g) odstotek kreditov, za katere se šteje, da je prišlo do neplačila v skladu s členom 178 Uredbe (EU) št. 575/2013, in v vsakem primeru, ko so krediti zapadli več kot 90 dni.

Države članice zagotovijo, da se za vse zunanje izdane krite obveznice v okviru združenih struktur kritih obveznic znotraj skupine iz člena 8 vlagateljem zagotovijo informacije iz prvega pododstavka tega odstavka oziroma povezavo do njih v zvezi z vsemi notranjimi izdanimi kritimi obveznicami skupine. Države članice zagotovijo, da se te informacije vlagateljem zagotovijo vsaj na zbirni osnovi.

3. Države članice zaščito vlagateljev zagotovijo tako, da od kreditnih institucij, ki izdajajo krite obveznice, zahtevajo, da na svojem spletnem mestu objavijo informacije, ki se vlagateljem dajo na voljo v skladu z odstavkoma 1 in 2. Države članice od teh kreditnih institucij ne smejo zahtevati, da te informacije objavijo na papirju.

Oddelek II

Zahteve glede kritja in likvidnostne zahteve

Člen 15

Zahteve glede kritja

1. Države članice zagotovijo zaščito vlagateljev tako, da zahtevajo, da programi kritih obveznic vedno izpolnjujejo vsaj zahteve glede kritja iz odstavkov 2 do 8.
2. Vse obveznosti kritih obveznic so krite s terjatvami za plačilo, vezanimi na kritna sredstva.
3. Obveznosti iz odstavka 2 vključujejo:
 - (a) obveznosti za plačilo zneska glavnice neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic;
 - (b) obveznosti za plačilo morebitnih obresti od neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic;
 - (c) plačilne obveznosti iz naslova pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki se posedujejo v skladu s členom 11, in
 - (d) pričakovane stroške v zvezi z vzdrževanjem in upravljanjem v zvezi s prenehanjem programa kritih obveznic.

Za namene točke (d) prvega pododstavka lahko države članice dovolijo izračun pavšalnega zneska.

4. Šteje se, da naslednja kritna sredstva prispevajo k zahtevi glede kritja:
 - (a) primarna sredstva;
 - (b) nadomestna sredstva;
 - (c) likvidna sredstva, ki se posedujejo v skladu s členom 16, in
 - (d) terjatve za plačilo iz naslova pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki se posedujejo v skladu s členom 11.

Nezavarovane terjatve, za katere se šteje, da je prišlo do neplačila v skladu s členom 178 Uredbe (EU) št. 575/2013, ne prispevajo h kritju.

5. Države članice za namene točke (c) prvega pododstavka odstavka 3 in točke (d) prvega pododstavka odstavka 4 določijo pravila za vrednotenje pogodb o izvedenih finančnih instrumentih.

6. Izračun zahtevanega kritja zagotavlja, da je skupni znesek glavnice vseh kritnih sredstev enak ali višji kot skupni znesek glavnice neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic (v nadaljnjem besedilu: nominalno načelo).

Države članice lahko dovolijo druga načela izračuna pod pogojem, da ne pomenijo višje ravni kritja od kritja, izračunanega po nominalnem načelu.

Države članice določijo pravila za izračun morebitnih odhodkov iz obresti v zvezi z neporavnanimi obveznostmi iz naslova kritih obveznic in prihodkov iz obresti v zvezi s kritnimi sredstvi, pri čemer se upoštevajo načela skrbnega in varnega poslovanja v skladu z veljavnimi računovodskimi standardi.

7. Države članice lahko z odstopanjem od prvega pododstavka odstavka 6 na način, ki odraža načela skrbnega in varnega poslovanja, ter v skladu z veljavnimi računovodskimi standardi, dovolijo upoštevanje prihodnjih prihodkov iz obresti iz naslova kritnega sredstva, zmanjšanih za prihodnje odhodke za obresti iz naslova ustrezne krite obveznice, da bi se odpravil morebitni primanjkljaj v kritju obveznosti plačila glavnice, povezane s krito obveznico, kadar obstaja tesna vez, kakor je opredeljena v veljavni delegirani uredbi, sprejeti v skladu s členom 33(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, pod naslednjimi pogoji:

- (a) plačila, prejeta med življenjsko dobo kritnega sredstva in potrebna za kritje plačilne obveznosti, povezane z ustrezno krito obveznico, se ločijo v skladu s členom 12 ali vključijo v kritno premoženje v obliki kritnih sredstev iz člena 6 do zapadlosti plačil in
- (b) predplačilo kritnih sredstev je mogoče le, če se uporabi možnost dostave, kakor je opredeljena v veljavni delegirani uredbi, sprejeti v skladu s členom 33(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali, v primeru kritih obveznic, ki jih kreditna institucija, ki jih izda, lahko odpokliče po nominalni vrednosti, če kreditojemalec kritnega sredstva plača vsaj nominalni znesek odpoklicane krite obveznice.

8. Države članice zagotovijo, da izračuna kritnih sredstev in obveznosti temeljita na isti metodologiji. Države članice lahko dovolijo drugačne metodologije izračuna kritnih sredstev na eni strani in obveznosti na drugi, pod pogojem, da se z uporabo takšnih drugačnih metodologij ne izračuna višji količnik kritja od tistega, izračunanega po isti metodologiji izračuna tako kritnih sredstev kot obveznosti.

Člen 16

Zahteva glede likvidnostne rezerve kritnega premoženja

- 1. Države članice zagotovijo zaščito vlagateljev tako, da zahtevajo, da kritno premoženje vedno vključuje likvidnostno rezervo, ki jo sestavljajo likvidna sredstva, ki so na voljo za kritje neto likvidnostnih odlivov programa kritih obveznic.
- 2. Likvidnostna rezerva kritnega premoženja krije najvišje kumulativne neto likvidnostne odlive za naslednjih 180 dni.
- 3. Države članice zagotovijo, da likvidnostna rezerva kritnega premoženja iz odstavka 1 tega člena sestavljajo naslednje vrste sredstev, ločenih v skladu s členom 12 te direktive:
 - (a) sredstva, ki ustrezajo stopnji 1, 2A ali 2B v skladu z veljavno delegirano uredbo, sprejeto v skladu s členom 460 Uredbe (EU) št. 575/2013, vrednotena v skladu z navedeno delegirano uredbo in ki jih ne izda kreditna institucija, ki sama izdaja krite obveznice, njena nadrejena oseba, ki ni subjekt javnega sektorja, ki ni kreditna institucija, njena podrejena družba ali druga podrejena družba nadrejene osebe ali subjekt s posebnim namenom pri listinjenju, s katerim ima kreditna institucija tesne povezave;
 - (b) kratkoročne izpostavljenosti do kreditnih institucij, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1 ali 2, ali kratkoročne vloge kreditnim institucijam, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1, 2 ali 3, v skladu s točko (c) člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Države članice lahko omejijo vrste likvidnih sredstev, ki se uporabljajo za namene točk (a) in (b) prvega pododstavka.

Države članice zagotovijo, da nezavarovane terjatve iz izpostavljenosti, za katere se šteje, da je prišlo do neplačila v skladu s členom 178 Uredbe (EU) št. 575/2013, ne morejo prispevati k likvidnostni rezervi kritnega premoženja.

4. Kadar se za kreditne institucije, ki izdajajo krite obveznice, uporabljajo likvidnostne zahteve iz drugih pravnih aktov Unije, zaradi česar pride do prekrivanja z likvidnostno rezervo kritnega premoženja, se lahko države članice odločijo, da določb nacionalnega prava za prenos odstavkov 1, 2 in 3 ne bodo uporabljale v obdobju, določenem v navedenih pravnih aktih Unije. Države članice lahko uporabijo to možnost samo do datuma, ko se začne uporabljati sprememba navedenih pravnih aktov Unije za odpravo prekrivanja, ter obvestijo Komisijo in EBA, kadar uporabijo to možnost.

5. Države članice lahko omogočijo, da izračun glavnice za strukture zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, temelji na končnem datumu zapadlosti krite obveznice v skladu s pogodbenimi pogoji krite obveznice.

6. Države članice lahko določijo, da se odstavek 1 ne uporablja za krite obveznice, za katere veljajo zahteve glede ujemajočega financiranja.

Člen 17

Pogoji za strukture zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati

1. Države članice lahko dovolijo izdajo kritih obveznic s strukturami zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, kadar je zaščita vlagateljev zagotovljena z vsaj naslednjim:
 - (a) zapadlost se lahko podaljša le na podlagi objektivnih sprožilcev, določenih v nacionalnem pravu, in ne na podlagi diskrecijske pravice kreditne institucije, ki izda krite obveznice;
 - (b) sprožilci podaljšanja zapadlosti so določeni v pogodbenih pogojih krite obveznice;
 - (c) informacije o strukturi zapadlosti, ki se zagotovijo vlagateljem, so zadostne, da jim omogočijo določitev tveganja krite obveznice, in vključujejo natančen opis:
 - (i) sprožilcev podaljšanja zapadlosti;
 - (ii) posledic insolventnosti ali reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice, za podaljšanje zapadlosti;
 - (iii) vloge pristojnih organov, določenih v skladu s členom 18(2), in, kjer je primerno, posebnega upravitelja v zvezi s podaljšanjem zapadlosti;
 - (d) končni datum zapadlosti krite obveznice je mogoče vedno določiti;
 - (e) v primeru insolventnosti ali reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice, podaljšanje zapadlosti ne vpliva na razvrstitev vlagateljev v krite obveznice oziroma ne spremeni zaporedja prvotnega razporeda zapadlosti programa kritih obveznic;
 - (f) podaljšanje zapadlosti ne spremeni strukturnih lastnosti kritih obveznic v zvezi z dvojnimi zavarovanjem iz člena 4 in izvzetostjo iz stečaja iz člena 5.
2. Države članice, ki dovolijo izdajo kritih obveznic s strukturami zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, o tem uradno obvestijo EBA.

NASLOV III

JAVNI NADZOR KRITIH OBVEZNIC

Člen 18

Javni nadzor kritih obveznic

1. Države članice zagotovijo zaščito vlagateljev tako, da zagotovijo, da se za izdajanje kritih obveznic uporablja javni nadzor kritih obveznic.
2. Države članice za namene javnega nadzora kritih obveznic iz odstavka 1 določijo enega ali več pristojnih organov. Komisijo in EBA obvestijo o teh določenih organih in navedejo morebitno delitev funkcij in pristojnosti.
3. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu z odstavkom 2, spremljajo izdajanje kritih obveznic, da ocenijo izpolnjevanje zahtev iz določb nacionalnega prava za prenos te direktive.
4. Države članice zagotovijo, da kreditne institucije, ki izdajajo krite obveznice, evidentirajo vse svoje posle v zvezi s programom kritih obveznic ter da imajo vzpostavljene zadostne in primerne sisteme ter procese dokumentiranja.
5. Države članice poleg tega zagotovijo, da so vzpostavljeni primerni ukrepi, ki pristojnim organom, določenim v skladu z odstavkom 2 tega člena, omogočajo, da pridobijo informacije, ki so potrebne za oceno izpolnjevanja zahtev iz določb nacionalnega prava za prenos te direktive, preiščejo morebitne kršitve navedenih zahtev in naložijo upravne kazni in druge upravne ukrepe v skladu z določbami nacionalnega prava za prenos člena 23.
6. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi, določeni v skladu z odstavkom 2, potrebno strokovno znanje, vire, operativno zmogljivost, pooblastila in neodvisnost za opravljanje funkcij, ki so povezane z javnim nadzorom kritih obveznic.

Člen 19

Dovoljenje za programe kritih obveznic

1. Države članice zaščito vlagateljev zagotovijo tako, da zahtevajo, da se pred izdajo obveznic v okviru programa kritih obveznic za program kritih obveznic pridobi dovoljenje. Države članice pooblastilo za izdajanje takega dovoljenja prenesejo na pristojne organe, določene v skladu s členom 18(2).
2. Države članice določijo zahteve za dovoljenje iz odstavka 1, ki vključujejo vsaj naslednje:
 - (a) ustrezen program poslovanja, ki določa izdajanje kritih obveznic;
 - (b) ustrezne politike, procese in metodologije za odobritev, spremembo, obnovitev in refinanciranje kreditov, vključenih v kritno premoženje, katerih cilj je zaščita vlagateljev;
 - (c) vodstvo in zaposlene, namenjene programu kritih obveznic, ki imajo ustrezne kvalifikacije in znanje v zvezi z izdajanjem kritih obveznic in upravljanjem programa kritih obveznic;
 - (d) administrativno ureditev kritnega premoženja in njegovega spremljanja, ki izpolnjuje ustrezne zahteve določb nacionalnega prava za prenos te direktive.

Člen 20

Javni nadzor kritih obveznic v primeru insolventnosti ali reševanja

1. Pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), v primeru reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice, sodelujejo z organom za reševanje za zagotovitev, da se zaščitijo pravice in interesi vlagateljev v krite obveznice, vključno vsaj s preverjanjem neprekinjenega in skrbnega upravljanja programa kritih obveznic v obdobju procesa reševanja.
2. Države članice lahko določijo imenovanje posebnega upravitelja za zagotovitev, da se zaščitijo pravice in interesi vlagateljev v krite obveznice, vključno vsaj s preverjanjem neprekinjenega in skrbnega upravljanja programa kritih obveznic v potrebnem obdobju.

Kadar države članice uporabijo to možnost, lahko zahtevajo, da imenovanje in razrešitev posebnega upravitelja potrdijo njihovi pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2). Države članice, ki uporabijo to možnost, zahtevajo vsaj, da se glede imenovanja in razrešitve posebnega upravitelja opravi posvetovanje s temi pristojnimi organi.

3. Kadar države članice določijo imenovanje posebnega upravitelja v skladu z odstavkom 2, sprejmejo pravila, v katerih določijo naloge in odgovornosti tega posebnega upravitelja vsaj v zvezi z:
 - (a) izpolnjevanjem obveznosti, povezanih s kritimi obveznicami;
 - (b) upravljanjem in unovčevanjem kritnih sredstev, vključno z njihovim prenosom, skupaj z obveznostmi iz naslova kritih obveznic, na drugo kreditno institucijo, ki izdaja krite obveznice;
 - (c) izvajanjem pravnih transakcij, potrebnih za ustrezno upravljanje kritnega premoženja, za stalno spremljanje kritja obveznosti, povezanih s kritimi obveznicami, za sprožitev postopkov za vrnitev sredstev v kritno premoženje in prenos preostalih sredstev v stečajno maso kreditne institucije, ki je izdala krite obveznice, potem ko so vse obveznosti iz naslova kritih obveznic izpolnjene.

Za namene točke (c) prvega pododstavka lahko države članice dovolijo, da posebni upravitelj v primeru insolventnosti kreditne institucije, ki izda krite obveznice, in v skladu z dovoljenjem te kreditne institucije deluje v skladu z istimi operativnimi zahtevami.

4. Za namene postopka insolventnosti ali reševanja države članice zagotovijo koordinacijo in izmenjavo informacij med pristojnimi organi, določenimi v skladu s členom 18(2), posebnim upraviteljem, kadar je bil imenovan, in, v primeru reševanja, organom za reševanje.

Člen 21

Poročanje pristojnim organom

1. Države članice zaščito vlagateljev zagotovijo tako, da od kreditnih institucij, ki izdajajo krite obveznice, zahtevajo, da pristojnim organom, določenim v skladu s členom 18(2), poročajo informacije o programih kritih obveznic iz odstavka 2. To poročanje poteka na redni osnovi kot tudi na zahtevo teh pristojnih organov. Države članice določijo pravila o pogostosti rednega poročanja.
2. V okviru obveznosti poročanja, ki se določijo v skladu z odstavkom 1, se zahteva, da informacije, ki se zagotovijo, vključujejo vsaj naslednje:
 - (a) zahteve glede primernosti sredstev in kritnega premoženja v skladu s členi 6 do 11;
 - (b) ločevanje kritnih sredstev v skladu s členom 12;
 - (c) po potrebi delovanje skrbnika kritnega premoženja v skladu s členom 13;
 - (d) zahteve glede kritja v skladu s členom 15;
 - (e) likvidnostno rezervo kritnega premoženja v skladu s členom 16;
 - (f) po potrebi pogoje za strukture zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, v skladu s členom 17.
3. Države članice določijo pravila o informacijah, ki se zagotovijo, na podlagi odstavka 2 s strani kreditnih institucij, ki izdajajo krite obveznice, pristojnim organom, določenim v skladu s členom 18(2), v primeru insolventnosti ali reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice.

Člen 22

Pooblastila pristojnih organov za namene javnega nadzora kritih obveznic

1. Države članice zaščito vlagateljev zagotovijo tako, da pristojnim organom, določenim v skladu s členom 18(2), podelijo vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila ter pooblastila za sankcioniranje, ki so potrebna za opravljanje javnega nadzora kritih obveznic.
2. Pooblastila iz odstavka 1 vključujejo vsaj naslednje:
 - (a) pooblastilo za izdajo ali zavrnitev dovoljenja v skladu s členom 19;
 - (b) pooblastilo za redno pregledovanje programa kritih obveznic, da se oceni skladnost z določbami nacionalnega prava za prenos te direktive;
 - (c) pooblastilo za opravljanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem in drugih vrst nadzornih pregledov;
 - (d) pooblastilo za nalaganje upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov v skladu z določbami nacionalnega prava za prenos člena 23;
 - (e) pooblastilo za sprejetje in izvajanje nadzornih smernic, povezanih z izdajanjem kritih obveznic.

Člen 23

Upravne kazni in drugi upravni ukrepi

1. Brez poseganja v pravico držav članic, da določajo kazenske sankcije, države članice določijo pravila, s katerimi določijo ustrezne upravne kazni in druge upravne ukrepe, ki se uporabljajo vsaj v naslednjih situacijah:
 - (a) kreditna institucija je pridobila dovoljenje za program kritih obveznic z navajanjem lažnih podatkov ali na druge nedovoljene načine;
 - (b) kreditna institucija ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi je pridobila dovoljenje za program kritih obveznic;
 - (c) kreditna institucija izda krite obveznice, ne da bi pridobila dovoljenje v skladu z določbami nacionalnega prava za prenos člena 19;

- (d) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, ne izpolnjuje zahtev iz določb nacionalnega prava za prenos člena 4;
- (e) kreditna institucija izda krite obveznice, ki niso skladne z zahtevami iz določb nacionalnega prava za prenos člena 5;
- (f) kreditna institucija izda krite obveznice, ki niso zavarovane v skladu z določbami nacionalnega prava za prenos člena 6;
- (g) kreditna institucija izda krite obveznice, ki so zavarovane s sredstvi, ki se nahajajo zunaj Unije, tako, da krši zahteve iz določb nacionalnega prava za prenos člena 7;
- (h) kreditna institucija zavaruje krite obveznice v združeni strukturi kritih obveznic znotraj skupine tako, da krši zahteve iz določb nacionalnega prava za prenos člena 8;
- (i) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, ne izpolnjuje pogojev za skupno financiranje iz določb nacionalnega prava za prenos člena 9;
- (j) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, ne izpolnjuje zahtev glede sestave kritnega premoženja iz določb nacionalnega prava za prenos člena 10;
- (k) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, ne izpolnjuje zahtev glede pogodb o izvedenih finančnih instrumentih v kritnem premoženju iz določb nacionalnega prava za prenos člena 11;
- (l) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, ne izpolnjuje zahtev glede ločevanja kritnih sredstev v skladu z določbami nacionalnega prava za prenos člena 12;
- (m) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, ne sporoči informacij ali predloži nepopolne ali netočne informacije, s čimer krši določbe nacionalnega prava za prenos člena 14;
- (n) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, ponavljajoče se ali stalno ne ohranja likvidnostne rezerve kritnega premoženja, s čimer krši določbe nacionalnega prava za prenos člena 16;
- (o) kreditna institucija, ki izda krite obveznice s strukturami zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, ne izpolnjuje pogojev za strukture zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, iz določb nacionalnega prava za prenos člena 17;
- (p) kreditna institucija, ki izda krite obveznice, ne sporoči informacij ali predloži nepopolne ali netočne informacije o svojih obveznostih, s čimer krši določbe nacionalnega prava za prenos člena 21(2).

Države članice se lahko odločijo, da ne bodo določile upravnih sankcij ali drugih upravnih ukrepov za kršitve, za katere se v skladu z njihovim nacionalnim pravom uporabljajo kazenske sankcije. V takih primerih države članice Komisiji sporočijo zadevne določbe kazenskega prava.

2. Kazni in ukrepi iz odstavka 1 so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni ter vključujejo vsaj naslednje:

- (a) odvzem dovoljenja za program kritih obveznic;
- (b) javno izjavo, v kateri sta v skladu s členom 24 navedena identiteta fizične ali pravne osebe in vrsta kršitve;
- (c) odredbo, ki od fizične ali pravne osebe zahteva, naj preneha z določenim ravnanjem in naj tega ravnanja več ne ponovi;
- (d) upravne denarne kazni.

3. Države članice poleg tega zagotovijo učinkovito izvajanje kazni in ukrepov iz odstavka 1.

4. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), pri določanju vrste upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov in višine upravnih denarnih kazni upoštevajo vse naslednje okoliščine, kadar je ustrezno:

- (a) resnost in trajanje kršitve;
- (b) stopnjo odgovornosti fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;
- (c) finančno trdnost fizične ali pravne osebe, odgovorne za kršitev, vključno glede na skupni promet pravne osebe ali letni dohodek fizične osebe;

- (d) obseg pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub zaradi kršitve s strani fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, če je te dobičke ali izgube mogoče določiti;
- (e) izgube, ki so jih zaradi kršitve imele tretje osebe, če je te dobičke ali izgube mogoče določiti;
- (f) raven sodelovanja fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, s pristojnimi organi, določenimi v skladu s členom 18(2);
- (g) morebitne predhodne kršitve fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;
- (h) morebitne dejanske ali potencialne sistemske posledice kršitve.

5. Kadar se določbe iz odstavka 1 uporabijo za pravne osebe, države članice tudi zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), upravne kazni in druge upravne ukrepe iz odstavka 2 tega člena naložijo članom upravljalnega organa in drugim posameznikom, ki so v skladu z nacionalnim pravom odgovorni za kršitev.

6. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), pred sprejetjem odločitve o naložitvi upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov iz odstavka 2, zadevni fizični ali pravni osebi dajo možnost, da poda izjavo. Izjeme od pravice do izjave se lahko uporabijo v zvezi s sprejetjem drugih upravnih ukrepov, kadar so nujno potrebni za preprečitev znatnih izgub za tretje osebe ali znatne škode za finančni sistem. V takih primerih se zadevni osebi omogoči, da poda izjavo čim prej po sprejetju upravnega ukrepa in po potrebi se ta ukrep spremeni.

7. Države članice zagotovijo, da je vsaka odločitev o naložitvi upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov, določenih v odstavku 2, ustrezno obrazložena in da v zvezi z njo velja pravica do pritožbe.

Člen 24

Objava upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov

1. Države članice zagotovijo, da določbe nacionalnega prava za prenos te direktive vključujejo pravila, v katerih se zahteva, da se upravne kazni in drugi upravni ukrepi brez nepotrebnega odlašanja objavijo na uradnih spletnih mestih pristojnih organov, določenih v skladu s členom 18(2). Iste obveznosti se uporabljajo, kadar se država članica odloči, da bo določila kazenske sankcije na podlagi drugega pododstavka člena 23(1).

2. V pravilih, sprejetih v skladu z odstavkom 1, se zahteva vsaj objava vseh odločitev, zoper katere ni pritožbe ali pritožba ni več mogoča in ki se izrečejo zaradi kršitev določb nacionalnega prava za prenos te direktive.

3. Države članice zagotovijo, da taka objava vsebuje informacije o vrsti in naravi kršitve ter identiteti fizične ali pravne osebe, ki se ji izreče kazen ali ukrep. Ob upoštevanju odstavka 4 države članice poleg tega zagotovijo, da se take informacije objavijo brez nepotrebnega odlašanja, potem ko je bil naslovnik obveščen o navedeni kazni ali ukrepu in objavi odločitve o naloženi kazni ali ukrepu na uradnih spletnih mestih pristojnih organov, določenih v skladu s členom 18(2).

4. Kadar države članice dovolijo objavo odločitve o naloženih kaznih ali drugih ukrepih, zoper katero je bila vložena pritožba, pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), na svojih uradnih spletnih mestih brez nepotrebnega odlašanja objavijo informacije o statusu pritožbe in njenem izidu.

5. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), v vseh naslednjih primerih odločitve o naloženih kaznih ali ukrepih objavijo anonimno in v skladu z nacionalnim pravom:

- (a) kadar se kazen ali ukrep izreče fizični osebi in se šteje, da objava osebnih podatkov ni sorazmerna;
- (b) kadar bi objava ogrozila stabilnost finančnih trgov ali kazensko preiskavo v teku;
- (c) kadar bi objava vpletenim kreditnim institucijam ali fizičnim osebam povzročila, kolikor je to mogoče ugotoviti, nesorazmerno škodo.

6. Kadar država članica odločitev o naloženi kazni ali ukrepu objavi anonimno, lahko dovoli odloženo objavo zadevnih podatkov.
7. Države članice zagotovijo, da se objavi tudi končna sodba sodišča o razveljavitvi odločitve o naloženi kazni ali ukrepu.
8. Države članice zagotovijo, da vsaka objava iz odstavkov 2 do 6 ostane na uradnih spletnih mestih pristojnih organov, določenih v skladu s členom 18(2), vsaj pet let od datuma objave. Osební podatki, vsebovani v objavi, se hranijo le na uradnem spletnem mestu, in sicer toliko časa, kolikor je potrebno, in v skladu z veljavnimi predpisi o varstvu osebnih podatkov. To obdobje hrambe se določi ob upoštevanju zastaralnih rokov, določenih v zakonodaji zadevnih držav članic, v nobenem primeru pa ne traja več kot deset let.
9. Pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), obvestijo EBA o vseh naloženih upravnih kaznih in drugih upravnih ukrepih in, kadar je to ustrezno, o morebitnih pritožbah v zvezi z njimi ter o izidu takih pritožb. Države članice zagotovijo, da ti pristojni organi prejmejo informacije in podrobnosti o končni sodbi v zvezi z vsemi naloženimi kazenskimi sankcijami ter da jih ti pristojni organi predložijo tudi EBA.
10. EBA vzdržuje osrednjo zbirko podatkov o upravnih kaznih in drugih upravnih ukrepih, o katerih je obveščen. Do te zbirke podatkov imajo dostop zgolj pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), posodablja pa se na podlagi informacij, ki jih posredujejo ti pristojni organi v skladu z odstavkom 9 tega člena.

Člen 25

Obveznosti sodelovanja

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), tesno sodelujejo s pristojnimi organi, ki opravljajo splošni nadzor kreditnih institucij v skladu z zadevnim pravom Unije, ki se uporablja za navedene institucije, ter z organom za reševanje v primeru reševanja kreditne institucije, ki izda krite obveznice.
2. Države članice poleg tega zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), tesno medsebojno sodelujejo. To sodelovanje vključuje medsebojno zagotavljanje informacij, ki so relevantne za izvajanje nadzornih nalog drugih organov v skladu z določbami nacionalnega prava za prenos te direktive.
3. Za namene drugega stavka odstavka 2 tega člena države članice zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), sporočijo:
- (a) na zahtevo drugega pristojnega organa, določenega v skladu s členom 18(2), vse ustrezne informacije in
 - (b) na lastno pobudo vse bistvene informacije drugim pristojnim organom, določenim v skladu s členom 18(2), v drugih državah članicah.
4. Države članice zagotovijo tudi, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), za namene te direktive sodelujejo z EBA ali, kadar je ustrezno, z Evropskim nadzornim organom (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljenim z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁸⁾.
5. Za namene tega člena se informacije štejejo za bistvene, če bi lahko pomembno vplivale na oceno izdaje kritih obveznic v drugi državi članici.

Člen 26

Zahteve po razkritju

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), na svojih uradnih spletnih mestih objavijo naslednje informacije:

⁽¹⁸⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

- (a) besedila nacionalnih zakonov, predpisov, upravnih pravil in splošnih smernic, sprejetih v zvezi z izdajanjem kritih obveznic;
 - (b) seznam kreditnih institucij z dovoljenjem za izdajanje kritih obveznic;
 - (c) seznam kritih obveznic, za katere se lahko uporablja oznaka „evropska krita obveznica“ in seznam kritih obveznic, za katere se lahko uporablja oznaka „evropska krita obveznica (premijska)“.
2. Informacije, objavljene v skladu z odstavkom 1, zadostujejo za smiselno primerjavo pristopov, ki so jih sprejeli pristojni organi različnih držav članic, določeni v skladu s členom 18(2). Te informacije se posodablajo, da se upoštevajo morebitne spremembe.
3. Pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2), vsako leto uradno obvestijo EBA o seznamu kreditnih institucij iz točke (b) odstavka 1 in seznamih kritih obveznic iz točke (c) odstavka 1.

NASLOV IV

OZNAČEVANJE

Člen 27

Označevanje

1. Države članice zagotovijo, da se oznaka „evropska krita obveznica“ in njen uradni prevod v vse uradne jezike Unije uporablja samo za krite obveznice, ki izpolnjujejo zahteve iz določb nacionalnega prava za prenos te direktive.
2. Države članice zagotovijo, da se oznaka „evropska krita obveznica (premijska)“ in njen uradni prevod v vse uradne jezike Unije uporablja samo za krite obveznice, ki izpolnjujejo zahteve iz določb nacionalnega prava za prenos te direktive in zahteve iz člena 129 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/2160 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁹⁾.

NASLOV V

SPREMEMBE DRUGIH DIREKTIV

Člen 28

Sprememba Direktive 2009/65/ES

Člen 52(4) Direktive 2009/65/ES se spremeni:

- (1) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice lahko petodstotno mejo iz prvega pododstavka odstavka 1 dvignejo na največ 25 %, kadar so bile obveznice izdane pred 8. julijem 2022 in so izpolnjevale zahteve iz tega odstavka, kot so se uporabljale na datum njihove izdaje, ali kadar obveznice spadajo pod opredelitev pojma krite obveznice iz točke 1 člena 3 Direktive (EU) 2019/... Evropskega parlamenta in Sveta ^(*).

^(*) Direktiva (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L 328, 18.12.2019, str. 29).“;

- (2) tretji pododstavek se črta.

⁽¹⁹⁾ Uredba (EU) 2019/2160 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice (glej stran 1 tega Uradnega lista).

Člen 29

Sprememba Direktive 2014/59/EU

V členu 2(1) Direktive 2014/59/EU se točka 96 nadomesti z naslednjim:

„(96) ‚krita obveznica‘ pomeni krito obveznico, kot je opredeljena v točki 1 člena 3 Direktive (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta (*), ali v zvezi z instrumentom, ki je izdan pred 8. julijem 2022, obveznico iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta (**), kot se je uporabljala na datum njegove izdaje;

(*) Direktiva (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L 328, 18.12.2019, str.29).

(**) Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).“

NASLOV VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 30

Prehodni ukrepi

1. Države članice zagotovijo, da za krite obveznice, izdane pred 78. julijem 2022, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES, kot so se uporabljale na datum njihove izdaje, ne veljajo zahteve iz členov 5 do 12 ter členov 15, 16, 17 in 19 te direktive, ampak se lahko do njihove zapadlosti še vedno obravnavajo kot krite obveznice v skladu s to direktivo.

Države članice zagotovijo, da pristojni organi, določeni v skladu s členom 18(2) te direktive, spremljajo, ali krite obveznice, izdane pred 8. julijem 2022, izpolnjujejo zahteve iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES, kot so se uporabljale na dan njihove izdaje, in zahteve iz te direktive, kolikor se uporabljajo v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka.

2. Države članice lahko uporabljajo odstavek 1 za posebne izdaje kritih obveznic s kodami ISIN, odprtimi pred 8. julijem 2022 do 24 mesecev po tem datumu, če te izdaje izpolnjujejo vse naslednje zahteve:

- (a) datum zapadlosti krite obveznice je pred 8. julijem 2027;
- (b) skupna velikost posebnih izdaj, opravljenih po 8. juliju 2022, ne presega dvakratnika skupne velikosti izdaj kritih obveznic z zapadlostjo po tem datumu;
- (c) skupna velikost izdaje krite obveznice ob zapadlosti ne presega 6 000 000 000 EUR ali enakovrednega zneska v domači valuti;
- (d) sredstva zavarovanja se nahajajo v državi članici, ki je pri prenosu te direktive uporabila odstavek 1 za posebne izdaje kritih obveznic.

Člen 31

Pregled in poročanje

1. Komisija do 8. julija 2024 v tesnem sodelovanju z EBA predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom, o tem, ali in kako bi bilo mogoče uvesti režim enakovrednosti za kreditne institucije iz tretjih držav, ki izdajajo krite obveznice, in za vlagatelje v te krite obveznice ob upoštevanju mednarodnega razvoja na področju kritih obveznic, zlasti razvoja zakonodajnih okvirov v tretjih državah.

2. Komisija do 8. julija 2025 v tesnem sodelovanju z EBA predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju te direktive v zvezi z ravnijo zaščite vlagateljev in o razvoju na področju izdajanja kritih obveznic v Uniji. Poročilo vključuje morebitna priporočila za nadaljnje ukrepanje. Poročilo vključuje informacije o:

- (a) razvoju v zvezi s številom dovoljenj za izdajanje kritih obveznic;
- (b) razvoju v zvezi s številom kritih obveznic, izdanih v skladu z določbami nacionalnega prava za prenos te direktive in v skladu s členom 129 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) razvoju v zvezi s sredstvi, s katerimi se zavaruje izdaja kritih obveznic;
- (d) razvoju v zvezi z ravno presežnega zavarovanja;
- (e) čezmejnih naložbah v krite obveznice, vključno z vhodnimi naložbami iz tretjih držav in izhodnimi naložbami v tretje države;
- (f) razvoju v zvezi z izdajanjem kritih obveznic s strukturami zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati;
- (g) razvoju v zvezi s tveganji in koristmi pri uporabi izpostavljenosti iz člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (h) delovanju trgov kritih obveznic.

3. Države članice do 8. julija 2024 informacije o zadevah iz odstavka 2 posredujejo Komisiji.

4. Komisija do 8. julija 2024, potem ko je naročila in prejela študijo z oceno tveganj in koristi, ki izhajajo iz kritih obveznic s strukturami zapadlosti, ki jo je mogoče podaljšati, in po posvetovanju z EBA, sprejme poročilo ter navedeno študijo in poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.

5. Komisija do 8. julija 2024 sprejme poročilo o možnosti uvedbe instrumenta dvojnega zavarovanja z imenom evropske zavarovane obveznice. Komisija to poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.

Člen 32

Prenos

1. Države članice do 8. julija 2021 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice te predpise uporabljajo najpozneje od 8. julija 2022.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 33

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 34

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourg, 27. novembra 2019

Za Evropski parlament

Predsednik

D. M. SASSOLI

Za Svet

Predsednica

T. TUPPURAINEN

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/2163

z dne 17. decembra 2019

o določitvi sprožitvenih količin za leti 2020 in 2021 za namene morebitne uporabe dodatnih uvoznih dajatev za nekatere vrste sadja in zelenjave

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 ⁽¹⁾ ter zlasti točke (b) prvega odstavka člena 183 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 39 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2017/892 ⁽²⁾ določa, da se dodatna uvozna dajatev iz člena 182(1) Uredbe (EU) št. 1308/2013 lahko uporablja za proizvode in v obdobjih iz Priloge VII k navedeni izvedbeni uredbi. Navedeno dodatno uvozno dajatev je treba uporabljati, če količina katerega koli od proizvodov, sproščenih v prosti promet za katero koli obdobje uporabe, določeno v navedeni prilogi, presega sprožitveno količino uvoza v katerem koli letu za navedeni proizvod. Dodatnih uvoznih dajatev ni, kadar ni verjetno, da bi takšen uvoz povzročil motnje na trgu Unije, ali kadar bi bili učinki nesorazmerni glede na zastavljeni cilj.
- (1) V skladu z drugim pododstavkom člena 182(1) Uredbe (EU) št. 1308/2013 sprožitvene količine uvoza za morebitno uporabo dodatnih uvoznih dajatev za nekatere vrste sadja in zelenjave temeljijo na podatkih o uvozu in podatkih o domači porabi za pretekla tri leta. Na podlagi podatkov, ki jih uradno sporočijo države članice za leta 2016, 2017 in 2018, bi bilo treba sprožitvene količine za nekatere vrste sadja in zelenjave določiti za leti 2020 in 2021.
- (2) Ob upoštevanju, da se obdobje uporabe morebitnih dodatnih uvoznih dajatev, kakor je določeno v Prilogi VII k Izvedbeni uredbi (EU) 2017/892, za številne proizvode začne 1. januarja, bi bilo treba to uredbo uporabljati od 1. januarja 2020 in bi zato morala začeti veljati čim prej –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Za leti 2020 in 2021 so sprožitvene količine iz točke (b) prvega pododstavka člena 182(1) Uredbe (EU) št. 1308/2013 za proizvode iz Priloge VII k Izvedbeni uredbi (EU) 2017/892 določene v Prilogi k tej uredbi.

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 671.

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/892 z dne 13. marca 2017 o določitvi pravil za uporabo Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s sektorjema sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave (UL L 138, 25.5.2017, str. 57).

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2020.

Veljati preneha 30. junija 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. decembra 2019

Za Komisijo

Predsednica

Ursula VON DER LEYEN

PRILOGA

Sprožitvene količine za proizvode in v obdobjih iz Priloge VII k Izvedbeni uredbi (EU) 2017/892 za morebitno uporabo dodatnih uvoznih dajatev

Brez poseganja v pravila glede interpretacije kombinirane nomenklature je treba poimenovanje proizvodov razumeti le okvirno. Za namene te priloge je področje uporabe dodatnih uvoznih dajatev določeno s področjem uporabe oznak KN, kakršne obstajajo ob sprejetju te uredbe.

Zaporedna številka	Oznaka KN	Poimenovanje proizvodov	Obdobje uporabe		Sprožitvena količina (v tonah)
			2020	2021	
78.0020	0702 00 00	Paradižnik	Od 1. junija do 30. septembra		54 848
78.0015			Od 1. oktobra	do 31. maja	578 315
78.0065	0707 00 05	Kumare	Od 1. maja do 31. oktobra		62 171
78.0075			Od 1. novembra	do 30. aprila	48 583
78.0085	0709 91 00	Artičoke	Od 1. novembra	do 30. junija	8 244
78.0100	0709 93 10	Bučke	Od 1. januarja do 31. decembra		94 081
78.0110	0805 10 22 0805 10 24 0805 10 28	Pomaranče	Od 1. decembra	do 31. maja	466 660
78.0120	0805 22 00	Klementine	Od 1. novembra	do konca febru- arja	241 919
78.0130	0805 21 0805 29 00	Mandarine (vključno tangerine in satsume), mandarine wilking in podobni hibridi agrumov	Od 1. novembra	do konca febru- arja	96 897
78.0160	0805 50 10	Limone	Od 1. januarja do 31. maja		351 591
78.0155			Od 1. junija do 31. decembra		621 073
78.0170	0806 10 10	Namizno grozdje	Od 16. julija do 16. novembra		214 307
78.0175	0808 10 80	Jabolka	Od 1. januarja do 31. avgusta		595 028
78.0180			Od 1. septembra do 31. decembra		1 154 623
78.0220	0808 30 90	Hruške	Od 1. januarja do 30. aprila		141 496
78.0235			Od 1. julija do 31. decembra		106 940
78.0250	0809 10 00	Marelice	Od 1. junija do 31. julija		7 166
78.0265	0809 29 00	Češnje, razen višenj	Od 16. maja do 15. avgusta		104 573
78.0270	0809 30	Breskve, vključno z nektarinami	Od 16. junija do 30. septembra		3 482
78.0280	0809 40 05	Slive	Od 16. junija do 30. septembra		204 681

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/2164**z dne 17. decembra 2019****o spremembi Uredbe (ES) št. 889/2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov glede ekološke pridelave, označevanja in nadzora****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 ⁽¹⁾ ter zlasti člena 16(1) in člena 16(3)(a) ter člena 21(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 16(3)(b) Uredbe (ES) št. 834/2007 je več držav članic Komisiji in drugim državam članicam predložilo dokumentacijo za odobritev in uvrstitev nekaterih snovi v priloge I, II, VI in VIII k Uredbi Komisije (ES) št. 889/2008 ⁽²⁾. Dokumentacijo sta pregledali skupina strokovnjakov za strokovno svetovanje v zvezi z ekološko pridelavo (v nadaljnjem besedilu: skupina EGTOP) in Komisija.
- (2) Skupina EGTOP je v svojih priporočilih glede gnojil ⁽³⁾ med drugim ugotovila, da snovi „bioogljje“, „odpadki mehkužcev in jajčne lupine“ ter „huminske in fulvične kisline“ izpolnjujejo cilje in načela ekološke pridelave. Zato bi bilo treba navedene snovi vključiti v Prilogo I k Uredbi (ES) št. 889/2008. Skupina EGTOP je prav tako priporočila, naj se pojasni opredelitev „kalcijevega karbonata“ iz navedene priloge.
- (3) Skupina EGTOP je v svojih priporočilih glede fitofarmacevtskih sredstev ⁽⁴⁾ med drugim ugotovila, da snovi „maltodekstrin“, „vodikov peroksid“, „terpeni (evgenol, geraniol in timol)“, „natrijev klorid“, „cerevisan“ in piretrini iz rastlin, ki niso *Chrysanthemum cinerariaefolium*, izpolnjujejo cilje in načela ekološke pridelave. Zato bi bilo treba navedene snovi vključiti v Prilogo II k Uredbi (ES) št. 889/2008. Skupina EGTOP je poleg tega pripravila priporočila glede sestave navedene priloge.
- (4) Skupina EGTOP je v svojih priporočilih glede krme ⁽⁵⁾ med drugim ugotovila, da snovi „gumi guar“ kot krmni dodatek, „izvleček pravega kostanja“ kot senzorični dodatek in „brezvodni betain“ za monogastrične živali in samo naravnega ali ekološkega izvora izpolnjujejo cilje in načela ekološke pridelave. Zato bi bilo treba navedene snovi vključiti v Prilogo VI k Uredbi (ES) št. 889/2008. V navedeni prilogi so sklici na nekatere silirne dodatke nejasni in bi jih bilo treba pojasniti, da bi preprečili zmedo.

⁽¹⁾ UL L 189, 20.7.2007, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 889/2008 z dne 5. septembra 2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov glede ekološke pridelave, označevanja in nadzora (UL L 250, 18.9.2008, str. 1).

⁽³⁾ Končno poročilo o gnojilih III na povezavi https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/food-farming-fisheries/farming/documents/final-report-egtop-fertilizers-iii_en.pdf.

⁽⁴⁾ Končno poročilo o fitofarmacevtskih sredstvih IV na povezavi https://ec.europa.eu/info/publications/egtop-reports-organic-production_en.

⁽⁵⁾ Končno poročilo o krmi III in hrani V na povezavi https://ec.europa.eu/info/publications/egtop-reports-organic-production_en.

- (5) Skupina EGTOP je v svojih priporočilih glede hrane ⁽⁶⁾ med drugim ugotovila, da snovi „glicerol“ kot humektant v želatinastih kapsulah in površinski plasti v tabletah, „bentonit“ kot pomožno tehnološko sredstvo, „L(+) mlečna kislina in natrijev hidroksid“ kot pomožno tehnološko sredstvo za ekstrakcijo rastlinskih beljakovin, „gumi tara v prahu“ kot sredstvo za zgoščevanje ter „izvleček hmelja in izvleček borove smole“ v proizvodnji sladkorja izpolnjujejo cilje in načela ekološke predelave. Zato bi bilo treba navedene snovi vključiti v Prilogo VIII k Uredbi (ES) št. 889/2008. Skupina EGTOP je prav tako priporočila, da se za gumi taro v prahu, lecitine, glicerol, gumi iz zrn rožičevca, gelanski gumi, arabski gumi, gumi guar in karnavbov vosek zahteva, da se proizvajajo ekološko. Da bi omogočili dovolj časa za prilagoditev tej novi zahtevi, bi bilo treba izvajalcem dati na voljo triletno prehodno obdobje.
- (6) V Prilogi VIIIa k Uredbi (ES) št. 889/2008 so nekateri sklici na imena dodatkov netočni in bi jih bilo treba pojasniti, da bi preprečili zmedo.
- (7) Uredbo (ES) št. 889/2008 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (8) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za ekološko pridelavo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 889/2008 se spremeni:

- (1) Priloga I se nadomesti z besedilom iz Priloge I k tej uredbi;
- (2) Priloga II se nadomesti z besedilom iz Priloge II k tej uredbi;
- (3) Priloga VI se nadomesti z besedilom iz Priloge III k tej uredbi;
- (4) Priloga VIII se nadomesti z besedilom iz Priloge IV k tej uredbi;
- (5) Priloga VIIIa se nadomesti z besedilom iz Priloge V k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. decembra 2019

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN

⁽⁶⁾ Končno poročilo o hrani IV in končno poročilo o krmi III in hrani V na povezavi https://ec.europa.eu/info/publications/egtop-reports-organic-production_en.

PRILOGA I

„PRILOGA I

Gnojila, dodatki za izboljšanje tal in hranilne snovi iz člena 3(1) in člena 6d(2)

Opomba:

A: Dovoljeni na podlagi Uredbe (EGS) št. 2092/91 in preneseni s členom 16(3)(c) Uredbe (ES) št. 834/2007.

B: Dovoljeni na podlagi Uredbe (ES) št. 834/2007.

Dovoljenje	Ime Sestavljeni proizvodi ali proizvodi, ki vsebujejo samo materiale, našteje v tej prilogi	Opis, zahteve glede sestave, pogoji uporabe
A	hlevski gnoj	Proizvod, ki je sestavljen iz mešanice živalskih iztrebkov in rastlinskega materiala (hlevska stelja). Prepovedano, če izvira iz industrijskega kmetijstva.
A	posušen hlevski gnoj in dehidriran gnoj perutnine	Prepovedano, če izvira iz industrijskega kmetijstva.
A	kompostirani živalski iztrebki, vključno z gnojem perutnine in kompostiranim hlevskim gnojem	Prepovedano, če izvira iz industrijskega kmetijstva.
A	tekoči živalski iztrebki	Uporaba po nadzorovani fermentaciji in/ali ustrezni razredčitvi. Prepovedano, če izvira iz industrijskega kmetijstva.
B	kompostirana ali fermentirana mešanica gospodinjskih odpadkov	Izdelek se pridobiva iz ločeno zbranih gospodinjskih odpadkov, ki so bili v postopku kompostiranja ali anaerobne fermentacije za proizvodnjo bioplina. Samo rastlinski in živalski gospodinjski odpadki. Samo kadar je proizveden v zaprtem in nadzorovanem sistemu zbiranja, sprejetem v državi članici. Najvišje dovoljene koncentracije v mg/kg suhe snovi: kadmij: 0,7, baker: 70, nikelj: 25, svinec: 45, cink: 200, živo srebro: 0,4, krom (skupaj): 70, krom (VI): nezaznaven.
A	šota	Uporaba omejena na vrtnarstvo (zelenjadarstvo, gojenje cvetja in drevja, drevesnice).
A	substrat za gojenje gob	Začetna sestava substrata je omejena na proizvode iz te priloge.
A	iztrebki deževnikov (vermikompost) in žuželk	
A	gvano	
A	kompostirana ali fermentirana mešanica rastlinske snovi	Izdelek se pridobiva iz mešanic rastlinske snovi, ki so bile v postopku kompostiranja ali anaerobne fermentacije za proizvodnjo bioplina.
B	pregnito blato, ki nastane pri proizvodnji bioplina in vsebuje stranske proizvode živalskega izvora, prebavljene skupaj s snovmi rastlinskega ali živalskega izvora, kot so našteje v tej Prilogi	Živalski stranski proizvodi (vključno s stranskimi proizvodi divjih živali) kategorije 3 in vsebina prebavnega trakta kategorije 2 (kategoriji 2 in 3, kot sta opredeljeni v Uredbi (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (")) ne smejo izvirati iz industrijskega kmetijstva. Postopki morajo biti v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 142/2011. Se ne uporablja za užitne dele rastline.

Dovoljenje	Ime Sestavljeni proizvodi ali proizvodi, ki vsebujejo samo materiale, našteje v tej prilogi	Opis, zahteve glede sestave, pogoji uporabe
B	proizvodi ali stranski proizvodi živalskega izvora: krvna moka moka iz parkljev moka iz rogov kostna moka ali deželatinirana kostna moka ribja moka mesna moka moka iz perja, dlake in ‚chiquette‘ volna krzno (1) dlaka mlečni proizvodi hidrolizirane beljakovine (2)	(1) Najvišja koncentracija kroma (VI) v mg/kg suhe snovi: nezaznaven. (2) Se ne uporablja za užitne dele rastline.
A	proizvodi in stranski proizvodi rastlinskega izvora za gnojenje	Primeri: moka iz pogač po stiskanju semen oljnic, kakavove lupine, ostanki po izdelavi slada.
B	hidrolizirane beljakovine rastlinskega izvora	
A	morske alge in proizvodi iz morskih alg	Če se pridobivajo neposredno s: (i) fizičnimi postopki, vključno z dehidracijo, zamrzovanjem in mletjem, (ii) ekstrakcijo z vodo ali kislino in/ali alkalno vodno raztopino, (iii) fermentacijo.
A	lesna moka in lesni sekanci	Les, ki po poseku ni bil kemično obdelan.
A	kompostirano lubje	Les, ki po poseku ni bil kemično obdelan.
A	lesni pepel	Iz lesa, ki po poseku ni bil kemično obdelan.
A	mehki mleti surovi fosfat	Proizvod, kot je opredeljen v točki 7 Priloge IA.2 k Uredbi (ES) št. 2003/2003 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ . Vsebnost kadmija največ 90 mg/kg P205.
A	aluminijev kalcijev fosfat	Proizvod, kot je opredeljen v točki 6 Priloge IA.2 k Uredbi (ES) št. 2003/2003. Vsebnost kadmija največ 90 mg/kg P205. Uporaba omejena na bazična tla (pH > 7,5).
A	bazična žlindra	Proizvod, kot je opredeljen v točki 1 Priloge IA.2 k Uredbi (ES) št. 2003/2003.
A	surova kalijevega sol ali kainit	Proizvod, kot je opredeljen v točki 1 Priloge IA.3 k Uredbi (ES) št. 2003/2003.
A	kalijev sulfat, ki po možnosti vsebuje magnezijevo sol	Proizvod se pridobiva iz surove kalijeve soli s postopkom fizične ekstrakcije in po možnosti vsebuje tudi magnezijeve soli.

Dovoljenje	Ime Sestavljeni proizvodi ali proizvodi, ki vsebujejo samo materiale, našteje v tej prilogi	Opis, zahteve glede sestave, pogoji uporabe
A	droži in ekstrakt iz droži	Amonijeve droži so izključene.
A	kalcijev karbonat, npr. kreda, lapor, zmlet apnenec, bretonski ameliorant (maerl), fosfatna kreda	Izključno naravnega izvora.
B	odpadki mehkužcev	Samo iz trajnostnega ribištva, kot je opredeljeno v členu 4(1)(7) Uredbe (EU) št. 1380/2013, ali ekološke akvakulture.
B	jajčne lupine	Prepovedano, če izvira iz industrijskega kmetijstva.
	magnezijev in kalcijev karbonat	Izključno naravnega izvora. Npr. magnezijeva kreda, zmlet magnezij, apnenec.
A	magnezijev sulfat (kiezerit)	Izključno naravnega izvora.
A	raztopina kalcijevega klorida	Zdravljenje listov jablan po ugotovljenem pomanjkanju kalcija.
A	kalcijev sulfat (mavec)	Proizvodi, kot so opredeljeni v točki 1 Priloge ID k Uredbi (ES) št. 2003/2003. Izključno naravnega izvora.
A, B	industrijsko apno iz pridelave sladkorja	Stranski proizvod pri pridelavi sladkorja iz sladkorne pese in sladkornega trsa.
A	industrijsko apno iz proizvodnje vakuumske soli	Stranski proizvod proizvodnje vakuumske soli iz slanice, ki jo najdemo v gorah.
A	elementarno žveplo	Proizvodi, kot so določeni v Prilogi ID.3 k Uredbi (ES) št. 2003/2003.
A	elementi v sledovih	Anorganska mikrohranila, uvrščena na seznam v delu E Priloge I k Uredbi (ES) št. 2003/2003.
A	natrijev klorid	
A	kamena moka in gline	
B	humusni premog (surova organska usedlina, bogata s huminskimi kislinami)	Samo če je pridobljen kot stranski proizvod rudarskih dejavnosti.
B	huminske in fulvične kisline	Samo če so pridobljene z anorganskimi solmi/raztopinami, razen amonijevih soli, ali s čiščenjem pitne vode.
B	ksilit	Samo če je pridobljen kot stranski proizvod rudarskih dejavnosti (npr. stranski proizvod pridobivanja rjavega premoga).
B	hitin (polisaharid, pridobljen iz rakovih lupin)	Samo če je pridobljen s trajnostnim ribištvom, kot je opredeljeno v členu 4(1)(7) Uredbe (EU) št. 1380/2013, ali ekološko akvakulturo.
B	organska bogata usedlina iz sladkovodnih voda, ki nastane v odsotnosti kisika (npr. sapropel)	Zgolj organske usedline, ki so stranski proizvodi upravljanja sladkovodnih voda ali pridobljene na območjih nekdanjih sladkih voda. Pridobivanje bi moralo potekati tako, da minimalno vpliva na vodni sistem. Zgolj usedline iz vodnih virov, ki niso onesnaženi s pesticidi, obstojnimi organskimi onesnaževali in nafti podobnimi snovmi. Najvišje dovoljene koncentracije v mg/kg suhe snovi: kadmij: 0,7, baker: 70, nikelj: 25, svinec: 45, cink: 200, živo srebro: 0,4, krom (skupaj): 70, krom (VI): nezaznaven.

Dovoljenje	Ime Sestavljeni proizvodi ali proizvodi, ki vsebujejo samo materiale, našteje v tej prilogi	Opis, zahteve glede sestave, pogoji uporabe
B	bioogljje – pirolizni proizvod iz različnih organskih materialov rastlinskega izvora, ki se uporablja kot sredstvo za izboljšanje tal.	Samo iz rastlinskih materialov, neobdelanih ali obdelanih s proizvodi, vključenimi v Prilogo II. Najvišja vrednost 4 mg policikličnih aromatskih ogljikovodikov (PAO) na kg suhe snovi. Ta vrednost se pregleda vsako drugo leto, pri čemer se upošteva tveganje kopičenja zaradi različnih uporab.“

(¹) Uredba Komisije (EU) št. 142/2011 z dne 25. februarja 2011 o izvajanju Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter o izvajanju Direktive Sveta 97/78/ES glede nekaterih vzorcev in predmetov, ki so izvzeti iz veterinarskih pregledov na meji v skladu z navedeno direktivo (UL L 54, 26.2.2011, str. 1).

(²) Uredba (ES) št. 2003/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o gnojilih (UL L 304, 21.11.2003, str. 1).

PRILOGA II

„PRILOGA II

Pesticidi – fitofarmacevtska sredstva iz člena 5(1)

Vse snovi, navedene v tej prilogi, morajo izpolnjevati vsaj pogoje uporabe, kot so opredeljeni v Prilogi k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 540/2011 ⁽¹⁾. Strožji pogoji uporabe v ekološki pridelavi so navedeni v drugem stolpcu v vsaki tabeli.

1. Snovi rastlinskega ali živalskega izvora

Ime	Opis, zahteve glede sestave, pogoji uporabe
<i>Allium sativum</i> (izvleček česna)	
azadirahthin, ekstrahiran iz <i>Azadirachta indica</i> (drevo nim)	
čebelji vosek	Samo za uporabo pri obrezovanju / kot zaščitno sredstvo za rane.
COS-OGA	
hidrolizirane beljakovine, razen želatine	
laminarin	Kelp (pepel morskih alg) se pridobiva ekološko v skladu s členom 6d ali na trajnostni način v skladu s členom 6c.
maltodekstrin	
feromoni	Samo v pasteh in razpršilnikih.
rastlinska olja	Odobrene vse uporabe, razen kot herbicid.
piretrini	Samo rastlinskega izvora.
kvasija, ekstrahirana iz <i>Quassia amara</i>	Samo kot insekticid, repelent.
repelenti po vonju živalskega ali rastlinskega izvora / ovčja maščoba	Uporabljajo se samo na neužitnih delih rastline in kjer se z rastlino ne prehranjujejo ovce ali koze.
<i>Salix</i> spp. Cortex (lubje vrbe)	
terpeni (evgenol, geraniol in timol)	

2. Osnovne snovi

Osnovne snovi na osnovi hrane (vključno z lecitini, saharozo, fruktozo, kisom, sirotko, hitosanom hidrokloridom ⁽¹⁾ in <i>Equisetum arvense</i> itd.)	Samo osnovne snovi, opredeljene v členu 23 Uredbe (ES) št. 1107/2009 ⁽²⁾ , ki so hrana, opredeljena v členu 2 Uredbe (ES) št. 178/2002, in so rastlinskega ali živalskega izvora. Snovi se ne uporabljajo kot herbicidi.
--	--

⁽¹⁾ Pridobljen s trajnostnim ribištvom ali ekološko akvakulturo.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet (UL L 309, 24.11.2009, str. 1).

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 540/2011 z dne 25. maja 2011 o izvajanju Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta glede seznama registriranih aktivnih snovi (UL L 153, 11.6.2011, str. 1).

3. Mikroorganizmi ali snovi, ki jih mikroorganizmi proizvajajo ali so pridobljene iz njih

Ime	Opis, zahteve glede sestave, pogoji uporabe
mikroorganizmi	Ki niso bili gensko spremenjeni.
spinosad	
cerevisan	

4. Snovi, ki niso snovi iz oddelkov 1, 2 in 3

Ime	Opis, zahteve glede sestave, pogoji ali omejitve uporabe
aluminijev silikat (kaolin)	
kalcijev hidroksid	Kot fungicid se uporablja samo pri sadnem drevju, vključno z drevesnicami, za nadzor <i>Nectria galligena</i> .
ogljikov dioksid	
bakrove spojine v obliki: bakrovega hidroksida, bakrovega oksiklorida, bakrovega oksida, bordojske mešanice in trivalentnega bakrovega sulfata	
diamonijev fosfat	Samo kot vaba v pasteh.
etilen	
maščobne kisline	Odobrene vse uporabe, razen kot herbicid.
železov fosfat (železov(III) ortofosfat)	Pripravki, ki se raztresejo po površini med gojenimi rastlinami.
vodikov peroksid	
kieselgur (diatomejska zemlja)	
žvepleno apno (kalcijev polisulfid)	
parafinsko olje	
kalijev in natrijev hidrogen karbonat (kalijev ali natrijev bikarbonat)	
piretroidi (izključno deltametrin ali lambdacihalotrin)	Samo v pasteh s posebnimi vabami, samo proti <i>Bactrocera oleae</i> in <i>Ceratitis capitata</i> Wied.
kremenov pesek	
natrijev klorid	Odobrene vse uporabe, razen kot herbicid.“
žveplo“	

PRILOGA III

„PRILOGA VI

Krmni dodatki za prehrano živali iz člena 22(g), člena 24(2) in člena 25m(2)

Krmne dodatke iz te priloge je treba odobriti v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1831/2003.

1. TEHNOLOŠKI DODATKI

(a) Konzervansi

Identifikacijske številke ali funkcijske skupine	Snov	Opis, pogoji uporabe
E 200	sorbinska kislina	
E 236	mravljinčna kislina	
E 237	natrijev format	
E 260	ocetna kislina	
E 270	mlečna kislina	
E 280	propionska kislina	
E 330	citronska kislina	

(b) Antioksidanti

Identifikacijske številke ali funkcijske skupine	Snov	Opis, pogoji uporabe
1b306(i)	izvlečki tokoferola iz rastlinskih olj	
1b306(ii)	izvlečki iz rastlinskih olj, bogati s tokoferolom (bogati z deltato-koferolom)	

(c) Emulgatorji, stabilizatorji, sredstva za zgoščevanje in sredstva za želiranje

Identifikacijske številke ali funkcijske skupine	Snov	Opis, pogoji uporabe
1c322	lecitini	Samo če so pridobljeni iz ekoloških surovin.
		Uporaba omejena na krmo za živali iz akvakulture.

(d) Vezalci in sredstva proti strjevanju

Identifikacijske številke ali funkcijske skupine	Snov	Opis, pogoji uporabe
E 412	gumi guar	
E 535	natrijev ferocianid	Največji odmerek znaša 20 mg/kg NaCl, preračunano na ferocianidne anione.

Identifikacijske številke ali funkcijske skupine	Snov	Opis, pogoji uporabe
E 551b	koloidni silicijev dioksid	
E 551c	kieselgur (diatomejska zemlja, prečiščena)	
1m558i	bentonit	
E 559	kaolinska glina brez azbesta	
E 560	naravne mešanice steatitov in klorita	
E 561	vermikulit	
E 562	sepiolit	
E 566	natrolit-fonolit	
1g568	klinoptilolit sedimentarnega izvora	
E 599	perlit	

(e) Silirni dodatki

Identifikacijske številke ali funkcijske skupine	Snov	Opis, pogoji uporabe
1k 1k236	encimi, mikroorganizmi mravljinčna kislina	Uporaba omejena na proizvodnjo silaže, če vremenski pogoji ne dopuščajo ustrezne fermentacije. Uporaba mravljinčne in propionske kisline ter njunih natrijevih soli v proizvodnji silaže je dovoljena le, če vremenski pogoji ne dopuščajo ustrezne fermentacije.
1k237	natrijev format	
1k280	propionska kislina	
1k281	natrijev propionat	

2. SENZORIČNI DODATKI

Identifikacijske številke ali funkcijske skupine	Snov	Opis, pogoji uporabe
2b	aromatične snovi	Samo izvlečki iz kmetijskih proizvodov.
	<i>Castanea sativa</i> Mill.: izvleček kostanja	

3. HRANILNI DODATKI

(a) Vitamini, provitamini in kemijsko natančno definirane snovi s podobnimi učinki

Identifikacijske številke ali funkcijske skupine	Snov	Opis, pogoji uporabe
3a	vitamini in provitamini	Pridobljeni iz kmetijskih proizvodov. Če so pridobljeni sintetično, se za monogastrične živali in živali iz akvakulture lahko uporabljajo samo tisti, ki so enaki vitaminom, pridobljenim iz kmetijskih proizvodov.

Identifikacijske številke ali funkcijske skupine	Snov	Opis, pogoji uporabe
		Če so pridobljeni sintetično, se za prežvekovalce lahko uporabljajo samo vitamini A, D in E, ki so enaki vitamini, pridobljenim iz kmetijskih proizvodov; uporaba je odvisna od predhodne odobritve držav članic na podlagi ocene možnosti, da ekološko vzrejeni prežvekovalci dobijo potrebne količine navedenih vitaminov iz krmnih obrokov.
3a920	brezvodni betain	Samo za monogastrične živali. Samo naravnega izvora, če je na voljo, ekološkega.

(b) Sestavine elementov v sledovih

	Identifikacijske številke ali funkcijske skupine	Snov	Opis, pogoji uporabe
	E1 železo		
	3b101	železov(II) karbonat (siderit)	
	3b103	železov(II) sulfat monohidrat	
	3b104	železov(II) sulfat heptahidrat	
	3b201	kalijev jodid	
	3b202	kalcijev jodat, brezvodni	
	3b203	prevlečen granuliran brezvodni kalcijev jodat	
	3b301	kobaltov(II) acetat tetrahidrat	
	3b302	kobaltov(II) karbonat	
	3b303	kobaltov(II) karbonat hidroksid (2 : 3) monohidrat	
	3b304	prevlečen granuliran kobaltov (II) karbonat hidroksid (2 : 3) monohidrat	
	3b305	kobaltov(II) sulfat heptahidrat	
	3b402	bakrov(II) karbonat dihidroksi monohidrat	
	3b404	bakrov(II) oksid	
	3b405	bakrov(II) sulfat pentahidrat	
	3b409	dibakrov klorid trihidroksid (TBCC)	
	3b502	manganov(II) oksid	
	3b503	manganov sulfat, monohidrat	
	3b603	cinkov oksid	
	3b604	cinkov sulfat heptahidrat	

	Identifikacijske številke ali funkcijske skupine	Snov	Opis, pogoji uporabe
	3b605	cinkov sulfat monohidrat	
	3b609	cinkov klorid hidroksid monohidrat (TBZC)	
	3b701	natrijev molibdat dihidrat	
	3b801	natrijev selenit	
	3b810, 3b811, 3b812, 3b813 in 3b817	selenizirane neaktivirane kvasovke	

4. ZOOTEHNIČNI DODATKI

Identifikacijske številke ali funkcijske skupine	Snov	Opis, pogoji uporabe
4a, 4b, 4c in 4d	encimi in mikroorganizmi v kategoriji „zootehnični dodatki“ ^{****}	

PRILOGA IV

„PRILOGA VIII

Nekateri proizvodi in snovi za uporabo v proizvodnji predelane ekološke hrane, kvasa in proizvodov iz kvasa iz člena 27(1)(a) in člena 27a(a)

ODDELEK A – DODATKI ZA HRANO, VKLJUČNO Z NOSILCI

Za namen izračuna iz člena 23(4)(a)(ii) Uredbe (ES) št. 834/2007 veljajo dodatki za hrano, označeni z zvezdico v stolpcu oznake, za sestavine kmetijskega izvora.

Oznaka	Ime	Priprava živil		Posebni pogoji in omejitve poleg Uredbe (ES) št. 1333/2008
		rastlinskega izvora	Živalskega izvora	
E 153	rastlinsko oglje		X	dimljeni kozji sir sir morbier
E 160b*	anato, biksin, norbiksin		X	rdeči sir leicester sir double gloucester cheddar sir mimolette
E 170	kalcijev karbonat	X	X	Se ne sme uporabljati pri barvanju proizvodov ali pri dodajanju kalcija proizvodom.
E 220	žveplov dioksid	X	X (samo za medico)	V sadnih vinih (vino, pridelano iz sadja razen grozdja, vključno z jabolčnikom in hruškovcem) in medici z dodanim sladkorjem in brez njega: 100 mg/l (najvišje stopnje iz vseh virov, izražene kot SO ₂ v mg/l).
E 223	natrijev metabisulfit		X	raki
E 224	kalijev metabisulfit	X	X (samo za medico)	V sadnih vinih (vino, pridelano iz sadja razen grozdja, vključno z jabolčnikom in hruškovcem) in medici z dodanim sladkorjem in brez njega: 100 mg/l (najvišje stopnje iz vseh virov, izražene kot SO ₂ v mg/l).
E 250	natrijev nitrit		X	Za mesne proizvode. Lahko se uporablja le, če se pristojnemu organu dokaže, da ni tehnološke alternative, ki bi nudila enaka jamstva in/ali omogočala, da se ohranijo posebne lastnosti proizvoda. Ne v kombinaciji z E 252. Okvirna dodana količina, izražena kot NaNO ₂ : 80 mg/kg, največja preostala količina, izražena kot NaNO ₂ : 50 mg/kg.
E 252	kalijev nitrat		X	Za mesne proizvode. Lahko se uporablja le, če se pristojnemu organu dokaže, da ni tehnološke alternative, ki bi nudila enaka jamstva in/ali omogočala, da se ohranijo posebne lastnosti proizvoda. Ne v kombinaciji z E 250. Okvirna dodana količina, izražena kot NaNO ₃ : 80 mg/kg, največja preostala količina, izražena kot NaNO ₃ : 50 mg/kg.

Oznaka	Ime	Priprava živil		Posebni pogoji in omejitve poleg Uredbe (ES) št. 1333/2008
		rastlinskega izvora	Živalskega izvora	
E 270	mlečna kislina	X	X	
E 290	ogljikov dioksid	X	X	
E 296	jabolčna kislina	X		
E 300	askorbinska kislina	X	X	Glede živil živalskega izvora: mesni proizvodi.
E 301	natrijev askorbat		X	Glede živil živalskega izvora: mesni proizvodi v povezavi z nitrati in nitriti.
E 306(*)	izvleček, bogat s tokoferolom	X	X	Antioksidant.
E 322(*)	lecitini	X	X	Glede živil živalskega izvora: mlečni izdelki. Samo če so pridobljeni z ekološko pridelavo. Uporablja se od 1. januarja 2022. Do tega datuma, samo če so pridobljeni iz ekoloških surovin.
E 325	natrijev laktat		X	Proizvodi na osnovi mleka in mesni proizvodi.
E 330	citronska kislina	X	X	
E 331	natrijevi citrati	X	X	
E 333	kalcijevi citrati	X		
E 334	vinska kislina (L(+)-)	X	X (samo za medico)	Glede živil živalskega izvora: medica.
E 335	natrijevi tartrati	X		
E 336	kalijevi tartrati	X		
E 341 (i)	monokalcijev fosfat	X		Sredstvo za vzhajanje v moki za hitro vzhajanje.
E 392*	izvlečki rožmarina	X	X	Samo če so pridobljeni z ekološko pridelavo.
E 400	alginska kislina	X	X	Glede živil živalskega izvora: proizvodi na osnovi mleka.
E 401	natrijev alginat	X	X	Glede živil živalskega izvora: proizvodi na osnovi mleka.
E 402	kalijev alginat	X	X	Glede živil živalskega izvora: proizvodi na osnovi mleka.
E 406	agar	X	X	Glede živil živalskega izvora: proizvodi na osnovi mleka in mesni proizvodi.
E 407	karagenan	X	X	Glede živil živalskega izvora: proizvodi na osnovi mleka.
E 410*	gumi iz zrn rožičevca	X	X	Samo če je pridobljen z ekološko pridelavo. Uporablja se od 1. januarja 2022.

Oznaka	Ime	Priprava živil		Posebni pogoji in omejitve poleg Uredbe (ES) št. 1333/2008
		rastlinskega izvora	Živalskega izvora	
E 412*	gumi guar	X	X	Samo če je pridobljen z ekološko pridelavo. Uporablja se od 1. januarja 2022.
E 414*	arabski gumi	X	X	Samo če je pridobljen z ekološko pridelavo. Uporablja se od 1. januarja 2022.
E 415	gumi ksantan	X	X	
E 417	gumi tara v prahu	X	X	Sredstvo za zgoščevanje. Samo če je pridobljen z ekološko pridelavo. Uporablja se od 1. januarja 2022.
E 418	gelanski gumi	X	X	Samo v visoko acilni obliki. Samo če je pridobljen z ekološko pridelavo. Uporablja se od 1. januarja 2022.
E 422	glicerol	X	X	Samo rastlinskega izvora. Samo če je pridobljen z ekološko pridelavo. Uporablja se od 1. januarja 2022. Za rastlinske izvlečke, arome, kot humektant želatinastih kapsulah in površinski plasti v tabletah.
E 440 (i)*	pektin	X	X	Glede živil živalskega izvora: proizvodi na osnovi mleka.
E 464	hidroksipropil metil celuloza	X	X	Snovi za kapsuliranje.
E 500	natrijevi karbonati	X	X	
E 501	kalijeve karbonati	X		
E 503	amonijeve karbonati	X		
E 504	magnezijevi karbonati	X		
E 509	kalcijev klorid		X	Koagulacija mleka.
E 516	kalcijev sulfat	X		Nosilec.
E 524	natrijev hidroksid	X		Površinska obdelava bavarskega peciva (<i>Laugengebäck</i>) in uravnavanje kislosti v naravnih aromah.
E 551	silicijev dioksid	X	X	Za zelišča in začimbe v obliki prahu, arome in propolis.
E 553b	smukec	X	X	Glede živil živalskega izvora: površinska obdelava klobas.
E 901	čebelji vosek	X		Samo kot sredstvo za glaziranje slaščic. Čebelji vosek iz ekološke pridelave.
E 903	karnavbov vosek	X		Samo kot sredstvo za glaziranje slaščic. Kot blažitvena metoda za obvezno izredno hladno tretiranje sadja kot karantenski ukrep za škodljive organizme (Izvedbena direktiva Komisije (EU) 2017/1279) ⁽¹⁾ . Samo če je pridobljen z ekološko pridelavo. Uporablja se od 1. januarja 2022. Do tega datuma, samo če je pridobljen iz ekoloških surovin.

Oznaka	Ime	Priprava živil		Posebni pogoji in omejitve poleg Uredbe (ES) št. 1333/2008
		rastlinskega izvora	Živalskega izvora	
E 938	argon	X	X	
E 939	helij	X	X	
E 941	dušik	X	X	
E 948	kisik	X	X	
E 968	eritritol	X	X	Samo če je pridobljen z ekološko pridelavo brez uporabe tehnologije ionske izmenjave.

(¹) Izvedbena direktiva Komisije (EU) 2017/1279 z dne 14. julija 2017 o spremembi prilog I do V k Direktivi Sveta 2000/29/ES o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovem širjenju v Skupnosti (UL L 184, 15.7.2017, str. 33).

ODDELEK B – PRIPOMOČKI ZA PREDELAVO IN DRUGI PROIZVODI, KI SE LAHKO UPORABLJAJO ZA PREDELAVO
SESTAVIN KMETIJSKEGA IZVORA IZ EKOLOŠKE PRIDELAVE

Ime	Priprava vseh živil rastlinskega izvora	Priprava vseh živil živalskega izvora	Posebni pogoji in omejitve poleg Uredbe (ES) št. 1333/2008
voda	X	X	Pitna voda v smislu Direktive Sveta 98/83/ES.
kalcijev klorid	X		Sredstvo za koagulacijo.
kalcijev karbonat	X		
kalcijev hidroksid	X		
kalcijev sulfat	X		Sredstvo za koagulacijo.
magnezijev klorid (ali nigari)	X		Sredstvo za koagulacijo.
kalijev karbonat	X		Glede živil rastlinskega izvora: sušenje grozdja.
natrijev karbonat	X	X	
mlečna kislina		X	Glede živil živalskega izvora: za uravnavanje vrednosti pH slanice pri proizvodnji sira.
L(+) mlečna kislina iz fermentacije	X		Glede živil rastlinskega izvora: za pripravo izvlečkov rastlinskih beljakovin.
citronska kislina	X	X	
natrijev hidroksid	X		Glede živil rastlinskega izvora: za proizvodnjo sladkorja(-ev), za proizvodnjo olja, razen proizvodnje oljčnega olja, za pripravo izvlečkov rastlinskih beljakovin.
žveplovega kislina	X	X	Proizvodnja želatine. Proizvodnja sladkorja (sladkorjev).
hmeljni izvleček	X		Glede živil rastlinskega izvora: samo za protimikrobne namene pri proizvodnji sladkorja. Če je na voljo iz ekološke pridelave.

Ime	Priprava vseh živil rastlinskega izvora	Priprava vseh živil živalskega izvora	Posebni pogoji in omejitve poleg Uredbe (ES) št. 1333/2008
izvleček borove smole	X		Glede živil rastlinskega izvora: samo za protimikrobne namene pri proizvodnji sladkorja. Če je na voljo iz ekološke pridelave.
klorovodikova kislina		X	Glede živil živalskega izvora: proizvodnja želatine. za uravnavanje pH slanice pri predelavi sirov gouda, edam, maasdammer, boerenkaas, friese in leidse nagelkaas
amonijev hidroksid		X	Glede živil živalskega izvora: proizvodnja želatine.
vodikov peroksid		X	Glede živil živalskega izvora: proizvodnja želatine.
ogljikov dioksid	X	X	
dušik	X	X	
etanol	X	X	Topilo.
taninska kislina	X		Filtrirno sredstvo.
albumin iz jajčnih beljakov	X		
kazein	X		
želatina	X		
želatina iz ribjih mehurjev	X		
rastlinska olja	X	X	Maziva, sredstva za ločevanje in protipenilci. Samo če so pridobljena z ekološko pridelavo.
silicijev dioksid v obliki gela ali koloidne raztopine	X		
aktivno oglje	X		
smuhec	X		V skladu s posebnimi merili za čistost dodatka za hrano E 553b.
bentonit	X	X	Glede živil živalskega izvora: kot sredstvo za zgoščevanje medice.
celuloza	X	X	Glede živil živalskega izvora: proizvodnja želatine.
diatomejska zemlja	X	X	Glede živil živalskega izvora: proizvodnja želatine.
perlit	X	X	Glede živil živalskega izvora: proizvodnja želatine.
lupine lešnikov	X		
riževa moka	X		
čebelji vosek	X		Sredstvo za ločevanje. Čebelji vosek iz ekološke pridelave.

Ime	Priprava vseh živil rastlinskega izvora	Priprava vseh živil živalskega izvora	Posebni pogoji in omejitve poleg Uredbe (ES) št. 1333/2008
karnavbov vosek	X		Sredstvo za ločevanje. Samo če je pridobljen z ekološko pridelavo. Uporablja se od 1. januarja 2022. Do tega da- tuma, samo če je pridobljen iz ekoloških suro- vin.
ocetna kislina / kis		X	Samo če je pridobljen(-a) z ekološko pridelavo. Samo za predelavo rib. Iz naravne fermenta- cije, nista proizvedena iz GSO ali ju GSO ne proizvajajo.
tiamin hidroklorid	X	X	Samo za uporabo pri predelavi sadnih vin, vključno z jabolčnikom in hruškovcem, ter medice.
diamonijev fosfat	X	X	Samo za uporabo pri predelavi sadnih vin, vključno z jabolčnikom in hruškovcem, ter medice.
lesna vlakna	X	X	Vir lesnih vlaken bi moral biti omejen na cer- tificiran in trajnostno posekan les. Uporabljeni les ne sme vsebovati toksičnih se- stavin (tretiranje po pravilu, naravno prisotni toksini ali toksini iz mikroorganizmov).

ODDELEK C – PREDELOVALNI PRIPOMOČKI ZA PRIDELAVO KVASA IN PROIZVODOV IZ KVASA

Ime	Primarni kvas	Pripravki iz kvasa / oblike kvasa	Posebni pogoji
kalcijev klorid	X		
ogljikov dioksid	X	X	
citronska kislina	X		Za uravnavanje vrednosti pH pri pridelavi kva- sa.
mlečna kislina	X		Za uravnavanje vrednosti pH pri pridelavi kva- sa.
dušik	X	X	
kisik	X	X	
krompirjev škrob	X	X	Za filtriranje. Samo če je pridobljen z ekološko pridelavo.
natrijev karbonat	X	X	Za uravnavanje vrednosti pH.
rastlinska olja	X	X	Maziva, sredstva za ločevanje in protipenilci. Samo če so pridobljeni iz ekološke pridelave.““

PRILOGA V

„PRILOGA VIIIa

Proizvodi in snovi, ki se lahko uporabljajo ali dodajo ekološkim proizvodom vinskega sektorja iz člena 29c

Vrsta obdelave v skladu s Prilogo I A k Uredbi (ES) št. 606/2009	Ime proizvoda ali snovi	Posebni pogoji, omejitve v okviru omejitev in pogojev iz Uredbe (ES) št. 1234/2007 in Uredbe (ES) št. 606/2009
Točka 1: uporaba za prezračevanje ali dovajanje kisika	— zrak — plinasti kisik	
Točka 3: centrifugiranje in filtracija	— perlit — celuloza — diatomejska zemlja	Uporablja se samo kot inertno filtracijsko sredstvo.
Točka 4: uporaba za ustvarjanje inertne atmosfere in zaščito proizvoda pred zrakom	— dušik — ogljikov dioksid — argon	
Točke 5, 15 in 21: uporaba	kvasovke ⁽¹⁾ , celične stene kvasovk	
Točka 6: uporaba	— diamonijev fosfat — tiamin hidroklorid — avtolizati kvasovk	
Točka 7: uporaba	— žveplov dioksid — kalijev bisulfit ali kalijev metabisulfit	(a) Največja vsebnost žveplovega dioksida ne presega 100 miligramov na liter za rdeče vino iz točke 1(a) dela A Priloge I B k Uredbi (ES) št. 606/2009 in z vsebnostjo preostalega sladkorja manj kot 2 grama na liter. (b) Največja vsebnost žveplovega dioksida ne presega 150 miligramov na liter za belo vino in vino rosé iz točke 1(b) dela A Priloge I B k Uredbi (ES) št. 606/2009 in z vsebnostjo preostalega sladkorja manj kot 2 grama na liter. (c) Za vsa ostala vina se največja vsebnost žveplovega dioksida, ki se je v skladu s Prilogo I B k Uredbi (ES) št. 606/2009 uporabljala 1. avgusta 2010, zmanjša za 30 miligramov na liter.
Točka 9: uporaba	— oglje za enološko uporabo	
Točka 10: pojasnilo	— užitna želatina ⁽²⁾ — rastlinske beljakovine iz pšenice ali graha ⁽²⁾ — želatina iz ribjih mehurjev ⁽²⁾ — albumin iz jajčnih beljakov ⁽²⁾ — tanini ⁽²⁾ — krompirjeve beljakovine ⁽²⁾ — beljakovinski izvlečki iz kvasovk ⁽²⁾ — kazein — hitosan, pridobljen iz <i>Aspergillus niger</i> — kalijev kazeinat — silicijev dioksid — bentonit — pektolitični encimi	

Vrsta obdelave v skladu s Prilogo I A k Uredbi (ES) št. 606/2009	Ime proizvoda ali snovi	Posebni pogoji, omejitve v okviru omejitev in pogojev iz Uredbe (ES) št. 1234/2007 in Uredbe (ES) št. 606/2009
Točka 12: uporaba za dokisanje	— mlečna kislina — L(+) vinska kislina	
Točka 13: uporaba za razkisanje	— L(+) vinska kislina — kalcijev karbonat — nevtralni kalijev tartrat — kalijev bikarbonat	
Točka 14: dodatek	— smola alepskega bora	
Točka 17: uporaba	— mlečnokislinske bakterije	
Točka 19: dodatek	— L-askorbinska kislina	
Točka 22: uporaba za prepihanje	— dušik	
Točka 23: dodatek	— ogljikov dioksid	
Točka 24: dodatek za stabilizacijo vina	— citronska kislina	
Točka 25: dodatek	— tanini ⁽²⁾	
Točka 27: dodatek	— metavinska kislina	
Točka 28: uporaba	— arabski gumi ⁽²⁾	
Točka 30: uporaba	— kalijev bitartrat	
Točka 31: uporaba	— bakrov citrat	
Točka 35: uporaba	— manoproteini kvasovk	
Točka 38: uporaba	— trske iz hrastovega lesa	
Točka 39: uporaba	— kalijev alginat	
Točka 44: uporaba	— hitosan, pridobljen iz <i>Aspergillus niger</i>	
Točka 51: uporaba	— neaktivirane kvasovke	
Vrsta obdelave v skladu s točko A(2)(b) Priloge III k Uredbi (ES) št. 606/2009.	— kalcijev sulfat	Samo za ‚vino generoso‘ ali ‚vino generoso de licor‘.“

(¹) Za posamezne seve kvasovk: če so na voljo, iz ekoloških surovin.

(²) Pridobljeni iz ekoloških surovin, če so na voljo.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/2165**z dne 17. decembra 2019****o odobritvi spremembe specifikacij novega živila olje iz semen koriandra (*Coriandrum sativum*) v skladu z Uredbo (EU) 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta ter o spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2017/2470****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o novih živilih, spremembi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Komisije (ES) št. 1852/2001 ⁽¹⁾ in zlasti člena 12 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) 2015/2283 določa, da se na trg v Uniji lahko dajo le odobrena nova živila, vključena na seznam Unije.
- (2) V skladu s členom 8 Uredbe (EU) 2015/2283 je bila sprejeta Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2470 ⁽²⁾, s katero je bil oblikovan seznam Unije odobrenih novih živil.
- (3) Komisija se v skladu s členom 12 Uredbe (EU) 2015/2283 odloči o odobritvi novega živila in dajanju tega živila na trg Unije ter o posodobitvi seznama Unije.
- (4) Z Izvedbenim sklepom Komisije 2014/155/EU ⁽³⁾ je bilo v skladu z Uredbo (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ odobreno dajanje na trg olja iz semen koriandra (*Coriandrum sativum*) kot nove živilske sestavine za uporabo v prehranskih dopolnilih.
- (5) Družba Ovalie Innovation (v nadaljnjem besedilu: vložnik) je 2. julija 2019 Komisiji predložila zahtevek za spremembo specifikacij olja iz semen koriandra (*Coriandrum sativum*) v skladu s členom 10(1) Uredbe (EU) 2015/2283. Vložnik je zahteval zmanjšanje najnižje ravni vsebnosti oleinske kisline s sedanjih 8,0 % na 7,0 %.
- (6) Vložnik zahtevek utemeljuje z navedbo, da je sprememba potrebna, da bi se upoštevalo naravno nihanje ravni vsebnosti oleinske kisline pri rastlini *Coriandrum sativum*.
- (7) Komisija meni, da ocena varnosti trenutne uporabe s strani Evropske agencije za varnost hrane (v nadaljnjem besedilu: Agencija) v skladu s členom 10(3) Uredbe (EU) 2015/2283 ni potrebna. Oleinska kislina je glavna naravna sestavina oljčnega olja. Poleg tega je naravno prisotna v številnih drugih osnovnih živilih z dolgo tradicijo varne porabe, njena raven vsebnosti pa je enaka predlaganim ravnam za nova živila.
- (8) Predlagana sprememba ravni vsebnosti oleinske kisline v olju iz semen koriandra (*Coriandrum sativum*) ne spremeni sklepov Agencije iz ocene varnosti ⁽⁵⁾, ki so podprli njegovo odobritev z Izvedbenim sklepom 2014/155/EU. Zato je primerno spremeniti specifikacije novega živila „olja iz semen koriandra (*Coriandrum sativum*)“ na predlagano raven vsebnosti oleinske kisline.

⁽¹⁾ UL L 327, 11.12.2015, str. 1.⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2470 z dne 20. decembra 2017 o oblikovanju seznama Unije novih živil v skladu z Uredbo (EU) 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta o novih živilih (UL L 351, 30.12.2017, str. 72).⁽³⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2014/155/EU z dne 19. marca 2014 o odobritvi dajanja na trg semenskega olja koriandra kot nove živilske sestavine v skladu z Uredbo (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 85, 21.3.2014, str. 13).⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 1997 v zvezi z novimi živilimi in novimi živilskimi sestavinami (UL L 43, 14.2.1997, str. 1).⁽⁵⁾ EFSA Journal 2013; 11(10):3422.

- (9) Informacije v zahtevku vsebujejo dovolj dokazov za ugotovitev, da so predlagane spremembe specifikacij novega živila „olje iz semen koriandra (*Coriandrum sativum*)“ v skladu s členom 12 Uredbe (EU) 2015/2283.
- (10) Prilogo k Izvedbeni uredbi (EU) 2017/2470 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (11) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Seznam Unije odobrenih novih živil, kot je določen v členu 6 Uredbe (EU) 2015/2283 in vključen v Izvedbeno uredbo (EU) 2017/2470, ki se nanaša na novo živilo olje iz semen koriandra (*Coriandrum sativum*), se spremeni, kot je določeno v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. decembra 2019

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN

PRILOGA

V Prilogi k Izvedbeni uredbi (EU) 2017/2470 se vnos za „Olje iz semen koriandra (*Coriandrum sativum*)“ v tabeli 2 (Specifikacije) nadomesti z naslednjim:

‘Odobreno novo živilo	Specifikacije
„Olje iz semen koriandra (<i>Coriandrum sativum</i>)“	Opis/opredelitev: Olje iz semen koriandra vsebuje gliceride maščobnih kislin, proizvaja pa se iz semen koriandra (<i>Coriandrum sativum</i> L.). rumenkaste barve, medlega okusa št. CAS: 8008-52-4 Sestava maščobnih kislin: palmitinska kislina (C16:0): 2–5 % stearinska kislina (C18:0): < 1,5 % petroselininska kislina (cis-C18:1 (n-12)): 60-75 % oleinska kislina (cis-C18:1 (n-9)): 7-15 % linolna kislina (C18:2): 12-19 % α-linolenska kislina (C18:3): < 1,0 % transmaščobne kisline: ≤ 1,0 % Čistost: lomni količnik (20 °C): 1,466–1,474 kislinsko število: ≤ 2,5 mg KOH/g peroksidno število (PV): ≤ 5,0 meq/kg jodno število: 88–110 enot vrednost umiljenja: 179–200 mg KOH/g neumiljiva snov: ≤ 15 g/kg”.

SKLEPI

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2019/2166

z dne 16. decembra 2019

o spremembi Izvedbenega sklepa 2014/908/EU glede vključitve Srbije in Južne Koreje na sezname tretjih držav in ozemelj, za katere velja, da so njihove nadzorniške in regulativne zahteve enakovredne za namene obravnave izpostavljenosti v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽¹⁾ in zlasti členov 107(4), 114(7), 115(4), 116(5) in 142(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbeni sklep Komisije 2014/908/EU ⁽²⁾ navaja sezname tretjih držav in ozemelj, za katere je bilo ugotovljeno, da so njihove nadzorniške in regulativne ureditve enakovredne ustreznim nadzorniškim in regulativnim ureditvam, ki se uporabljajo v Uniji, v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013.
- (2) Komisija je opravila dodatne ocene nadzorniških in regulativnih ureditev, ki se uporabljajo za kreditne institucije v nekaterih tretjih državah in ozemljih. Na podlagi teh ocen je Komisija presodila, ali so te ureditve enakovredne, da bi določila, kako naj se obravnavajo zadevne kategorije izpostavljenosti iz členov 107, 114, 115, 116 in 142 Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (3) Enakovrednost je bila določena z analizo regulativnih in nadzorniških ureditev tretjih držav, ki temelji na rezultatih in s katero se preverja njihova sposobnost za doseg istih splošnih ciljev, kot se dosegajo z nadzorniško in regulativno ureditvijo Unije. Cilji se nanašajo zlasti na stabilnost in integriteto domačega in globalnega finančnega sistema v celoti, učinkovitost in ustreznost zaščite vlagateljev in drugih uporabnikov finančnih storitev, sodelovanje med različnimi akterji finančnega sistema, vključno z regulatorji in nadzorniki, neodvisnost in učinkovitost nadzora ter učinkovito izvajanje in izvrševanje ustreznih mednarodno dogovorjenih standardov. Za doseg istih splošnih ciljev, kot se dosegajo z nadzorniško in regulativno ureditvijo Unije, bi morala biti nadzorniška in regulativna ureditev tretje države skladna z vrsto operativnih, organizacijskih in nadzorniških standardov, ki odražajo bistvene elemente nadzorniških in regulativnih zahtev Unije, ki se uporabljajo za ustrezne kategorije finančnih institucij.
- (4) Komisija je v svojih ocenah upoštevala razvoj nadzorniških in regulativnih ureditev Srbije in Južne Koreje od sprejetja Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2019/536 ⁽³⁾ ter razpoložljive vire informacij, vključno z oceno Evropskega bančnega organa, ki je priporočil, da bi bilo treba nadzorniške in regulativne okvire, ki se uporabljajo za kreditne institucije v teh tretjih državah, obravnavati kot enakovredne pravnemu okviru Unije za namene členov 107(3), 114(7), 115(4) in 116(5) ter člena 142(2) Uredbe (EU) št. 575/2013. Komisija nadalje ugotavlja, da je Srbija znatno izboljšala svoj okvir za preprečevanje pranje denarja in financiranja terorizma ter da se prizadevanja v zvezi s tem nadaljujejo.

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

⁽²⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2014/908/EU z dne 12. decembra 2014 o enakovrednosti nadzorniških in regulativnih zahtev nekaterih tretjih držav in ozemelj za namene obravnave izpostavljenosti v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 359, 16.12.2014, str. 155).

⁽³⁾ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2019/536 z dne 29. marca 2019 o spremembi Izvedbenega sklepa 2014/908/EU glede seznamov tretjih držav in ozemelj, za katere velja, da so njihove nadzorniške in regulativne zahteve enakovredne za namene obravnave izpostavljenosti v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 92, 1.4.2019, str. 3).

- (5) Komisija je ugotovila, da imata Srbija in Južna Koreja vzpostavljene nadzorniške ter regulativne ureditve, ki so skladne z vrsto operativnih, organizacijskih in nadzorniških standardov, ki so vsaj enakovredni bistvenim elementom nadzorniške in regulativne ureditve Unije, ki se uporabljajo za kreditne institucije. Zato je primerno, da se te nadzorniške in regulativne zahteve, ki se uporabljajo za kreditne institucije, ki se nahajajo v Srbiji in Južni Koreji, štejejo za vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji za namene členov 107(3), 114(7), 115(4), 116(5) ter 142(2) Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (6) Izvedbeni sklep 2014/908/EU bi bilo zato treba spremeniti, da se Srbija in Južna Koreja vključita na ustrezne sezname tretjih držav in ozemelj, za katere velja, da so njihove nadzorniške in regulativne zahteve enakovredne režimu Unije za namene obravnave izpostavljenosti iz členov 107, 114, 115, 116 in 142 Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (7) Sezname tretjih držav in ozemelj, ki se za namene zadevnih določb Uredbe (EU) št. 575/2013 štejejo za enakovredne, niso dokončni. Komisija bo ob pomoči Evropskega bančnega organa še naprej redno spremljala razvoj nadzorniških in regulativnih ureditev tretjih držav in ozemelj ter po potrebi oziroma vsaj vsakih 5 let posodabljala sezname tretjih držav in ozemelj, določenih v Izvedbenem sklepu 2014/908/EU, pri čemer bo upoštevala zlasti razvoj nadzorniških in regulativnih ureditev v Uniji in na svetovni ravni ter nove razpoložljive vire ustreznih informacij.
- (8) Redni pregledi bonitetnih in nadzorniških zahtev, ki se uporabljajo v tretjih državah in ozemljih, navedenih v prilogah I do V k Izvedbenemu sklepu 2014/908/EU, ne bi smeli posegati v možnost Komisije, da kadar koli izvede poseben pregled, ki ni del splošnega pregleda, v zvezi s posamezno tretjo državo ali ozemljem, če mora zaradi razvoja dogodkov ponovno oceniti, ali enakovrednost, priznana z Izvedbenim sklepom 2014/908/EU, še obstaja. Takšna ponovna ocena bi lahko imela za posledico razveljavitev priznanja enakovrednosti.
- (9) Ukrepi, določeni v tem sklepu, so v skladu z mnenjem Evropskega odbora za bančništvo –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Izvedbeni sklep 2014/908/EU se spremeni:

- (1) Priloga I se nadomesti z besedilom iz Priloge I k temu sklepu;
- (2) Priloga IV se nadomesti z besedilom iz Priloge II k temu sklepu;
- (3) Priloga V se nadomesti z besedilom iz Priloge III k temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 16. decembra 2019

Za Komisijo

Predsednica

Ursula VON DER LEYEN

PRILOGA I

„PRILOGA I

Seznam tretjih držav in ozemelj za namene člena 1 (kreditne institucije)

- (1) Argentina
 - (2) Avstralija
 - (3) Brazilija
 - (4) Kanada
 - (5) Kitajska
 - (6) Ferski otoki
 - (7) Grenlandija
 - (8) Guernsey
 - (9) Hongkong
 - (10) Indija
 - (11) Otok Man
 - (12) Japonska
 - (13) Jersey
 - (14) Mehika
 - (15) Monako
 - (16) Nova Zelandija
 - (17) Saudova Arabija
 - (18) Srbija
 - (19) Singapur
 - (20) Južna Afrika
 - (21) Južna Koreja
 - (22) Švica
 - (23) Turčija
 - (24) ZDA“
-

PRILOGA II

„PRILOGA IV

Seznam tretjih držav in ozemelj za namene člena 4 (kreditne institucije)

- (1) Argentina
 - (2) Avstralija
 - (3) Brazilija
 - (4) Kanada
 - (5) Kitajska
 - (6) Ferski otoki
 - (7) Grenlandija
 - (8) Guernsey
 - (9) Hongkong
 - (10) Indija
 - (11) Otok Man
 - (12) Japonska
 - (13) Jersey
 - (14) Mehika
 - (15) Monako
 - (16) Nova Zelandija
 - (17) Saudova Arabija
 - (18) Srbija
 - (19) Singapur
 - (20) Južna Afrika
 - (21) Južna Koreja
 - (22) Švica
 - (23) Turčija
 - (24) ZDA“
-

PRILOGA III

„PRILOGA V

Seznam tretjih držav in ozemelj za namene člena 5 (kreditne institucije in investicijska podjetja)

Kreditne institucije:

- (1) Argentina
- (2) Avstralija
- (3) Brazilija
- (4) Kanada
- (5) Kitajska
- (6) Ferski otoki
- (7) Grenlandija
- (8) Guernsey
- (9) Hongkong
- (10) Indija
- (11) Otok Man
- (12) Japonska
- (13) Jersey
- (14) Mehika
- (15) Monako
- (16) Nova Zelandija
- (17) Saudova Arabija
- (18) Srbija
- (19) Singapur
- (20) Južna Afrika
- (21) Južna Koreja
- (22) Švica
- (23) Turčija
- (24) ZDA

Investicijska podjetja:

- (1) Avstralija
 - (2) Brazilija
 - (3) Kanada
 - (4) Kitajska
 - (5) Hongkong
 - (6) Indonezija
 - (7) Japonska (omejeno na operaterje poslov s finančnimi instrumenti tipa I)
 - (8) Mehika
 - (9) Južna Koreja
 - (10) Saudova Arabija
 - (11) Singapur
 - (12) Južna Afrika
 - (13) ZDA“
-

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2019/2167**z dne 17. decembra 2019****o odobritvi strateškega načrta omrežja za funkcije omrežja za upravljanje zračnega prometa enotnega evropskega neba za obdobje 2020–2029**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 551/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o organiziranosti in uporabi zračnega prostora na enotnem evropskem nebu (uredba o zračnem prostoru) ⁽¹⁾ in zlasti člena 6(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (EU) št. 677/2011 ⁽²⁾ in Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/123 ⁽³⁾ določata, da mora upravitelj omrežja, imenovan v skladu z navedenima uredbama, vzpostaviti in posodabljaati strateški načrt omrežja.
- (2) Uredba (EU) št. 677/2011 in Izvedbena uredba (EU) 2019/123 zahtevata, da Komisija sprejme strateški načrt omrežja, potem ko ga potrdi odbor za upravljanje omrežja.
- (3) Odbor za upravljanje omrežja je 27. junija 2019 potrdil strateški načrt omrežja za obdobje 2020–2029. To obdobje je usklajeno z ustreznimi referenčnimi obdobji in zajema obdobje imenovanja upravitelja omrežja.
- (4) Strateški načrt omrežja bi bilo treba odobriti.
- (5) Ta sklep bi moral začeti veljati čim prej pred začetkom obdobja, ki ga zajema strateški načrt omrežja.
- (6) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Odbora za enotno evropsko nebo, ki je bil ustanovljen s členom 5 Uredbe (ES) št. 549/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1Strateški načrt omrežja za obdobje 2020–2029, ki ga je na 25. seji 27. junija 2019 ⁽⁵⁾ potrdil Odbor za upravljanje omrežja, se odobri.**Člen 2**Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 17. decembra 2019

Za Komisijo

Predsednica

Ursula VON DER LEYEN

⁽¹⁾ UL L 96, 31.3.2004, str. 20.⁽²⁾ Uredba Komisije (EU) št. 677/2011 z dne 7. julija 2011 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje funkcij omrežja za upravljanje zračnega prometa (ATM) in spremembi Uredbe (EU) št. 691/2010 (UL L 185, 15.7.2011, str. 1).⁽³⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/123 z dne 24. januarja 2019 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje funkcij omrežja za upravljanje zračnega prometa in o razveljavitvi Uredbe Komisije (EU) št. 677/2011 (UL L 28, 31.1.2019, str. 1).⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 549/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o določitvi okvira za oblikovanje enotnega evropskega neba (okvirna uredba) (UL L 96, 31.3.2004, str. 1).⁽⁵⁾ Strateški načrt omrežja za funkcije omrežja za upravljanje zračnega prometa enotnega evropskega neba za obdobje 2020–2029, objavljen kot dokument NMB/19/25/7 na spletni strani upravitelja omrežja: <https://www.eurocontrol.int/network-manager#key-documents>.

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2019/2168**z dne 17. decembra 2019**

o imenovanju predsednika ter članov odbora za upravljanje omrežja in njihovih namestnikov ter članov Evropske koordinacijske celice za krizne razmere v letalstvu in njihovih namestnikov za funkcije omrežja za upravljanje zračnega prometa za tretje referenčno obdobje 2020–2024

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 551/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o organiziranosti in uporabi zračnega prostora na enotnem evropskem nebu (uredba o zračnem prostoru) ⁽¹⁾ ter zlasti člena 6(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (EU) št. 677/2011 ⁽²⁾ in Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/123 ⁽³⁾ ustanavljata odbor za upravljanje omrežja, ki spremlja in usmerja izvajanje funkcij omrežja za upravljanje zračnega prometa. Poleg tega ustanavljata Evropsko koordinacijsko celico za krizne razmere v letalstvu, da se zagotovi učinkovito obvladovanje kriznih razmer.
- (1) Za zagotovitev učinkovitega delovanja bi bilo treba predsednika, dva podpredsednika ter člane odbora za upravljanje omrežja in njihove namestnike ter člane Evropske koordinacijske celice za krizne razmere v letalstvu in njihove namestnike imenovati za najmanj eno referenčno obdobje za načrt izvedbe, tj. od leta 2020 do vključno leta 2024, kot je določeno v členu 7(1) Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2019/317 ⁽⁴⁾.
- (2) Aprila 2019 so subjekti, ki bodo zastopani v odboru za upravljanje omrežja, predlagali kandidate za člane z glasovalno pravico in njihove namestnike za odbor za upravljanje omrežja. V skladu s členom 21(2)(c) Izvedbene uredbe (EU) 2019/123 je bilo opravljeno posvetovanje z državami članicami, ki so podale mnenje o predlaganih imenovanjih.
- (3) Oktobra 2019 so kandidati za člane z glasovalno pravico predlagali kandidata za predsednika in dva kandidata za podpredsednika novega odbora.
- (4) Novembra 2019 je Eurocontrol v skladu s členom 18(7) Izvedbene uredbe (EU) 2019/123 predlagal kandidate za člane brez glasovalne pravice, ki bodo v novem odboru zastopali izvajalce navigacijskih služb zračnega prometa iz pridruženih držav.
- (5) Aprila 2019 so organizacije, ki bodo zastopane v Evropski koordinacijski celici za krizne razmere v letalstvu, predlagale svoje kandidate za članstvo v njej.
- (6) V skladu z navedenimi predlogi bi bilo zdaj treba imenovati predsednika, dva podpredsednika ter člane odbora za upravljanje omrežja in njihove namestnike ter člane Evropske koordinacijske celice za krizne razmere v letalstvu in njihove namestnike.
- (7) Ta sklep bi moral nujno začeti veljati pred začetkom obdobja, na katerega se nanašajo zadevna imenovanja.
- (8) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Odbora za enotno evropsko nebo, ustanovljenega s členom 5 Uredbe (ES) št. 549/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ UL L 96, 31.3.2004, str. 20.

⁽²⁾ Uredba Komisije (EU) št. 677/2011 z dne 7. julija 2011 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje funkcij omrežja za upravljanje zračnega prometa (ATM) in spremembi Uredbe (EU) št. 691/2010 (UL L 185, 15.7.2011, str. 1).

⁽³⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/123 z dne 24. januarja 2019 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje funkcij omrežja za upravljanje zračnega prometa in o razveljavitvi Uredbe Komisije (EU) št. 677/2011 (UL L 28, 31.1.2019, str. 1).

⁽⁴⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/317 z dne 11. februarja 2019 o določitvi načrta izvedbe in ureditve pristojbin na enotnem evropskem nebu ter razveljavitvi izvedbenih uredb (EU) št. 390/2013 in (EU) št. 391/2013 (UL L 56, 25.2.2019, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 549/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o določitvi okvira za oblikovanje enotnega evropskega neba (okvirna uredba) (UL L 96, 31.3.2004, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Osebe s seznama iz Priloge I se za obdobje od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2024 imenujejo za predsednika, dva podpredsednika ter člane odbora za upravljanje omrežja in njihove namestnike.

Člen 2

Osebe s seznama iz Priloge II se za obdobje od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2024 imenujejo za člane Evropske koordinacijske celice za krizne razmere v letalstvu in njihove namestnike.

Člen 3

Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 17. decembra 2019

Za Komisijo

Predsednica

Ursula VON DER LEYEN

PRILOGA I

**ČLANI Z GLASOVALNO PRAVICO IN ČLANI BREZ GLASOVALNE PRAVICE ODBORA ZA UPRAVLJANJE
OMREŽJA TER NJIHOVI NAMESTNIKI**

Predsednik:	Simon HOCQUARD Generalni direktor CANSO	
1. podpredsednik:	Sylviane LUST Generalna direktorica AIRE	
2. podpredsednik:	Luc LAVEYNE Višji svetovalec ACI Europe	
Uporabniki zračnega prostora		
	Člani z glasovalno pravico	Namestniki
AIRE/ERA	Sylviane LUST Generalna direktorica Airlines International Representation in Europe (AIRE)	Russell DUDLEY Vodja političnih in tehničnih zadev European Regions Airline Association (ERA)
A4E	Francis RICHARDS Vodja ATM EasyJet Airline Company Limited	Choorah SINGH Operativni direktor Laudamotion
IATA	Giancarlo BUONO Regionalni direktor za varnost in letalske operacije International Air Transport Association (IATA)	Rory SERGISON Pomočnik direktorja za infrastrukturo ATM Mednarodno združenje letalskih prevoznikov (IATA)
EBAA/IAOPA/EAS	Vanessa RULLIER-FRANCAUD Višja vodja, upravljanje zračnega prometa in posebni projekti Evropsko poslovno letalsko združenje (EBAA)	Michael ERB Višji podpredsednik Mednarodni svet združenja lastnikov letal in pilotov (IAOPA)
Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa na funkcionalni blok zračnega prostora		
	Člani z glasovalno pravico	Namestniki
BALTIC	Janusz JANISZEWSKI Vršilec dolžnosti predsednika Polish Air Navigation Services Agency (PANSA)	Nerijus MALECKAS Operativni direktor Lithuanian Air Navigation Services – državno podjetje „Oro Navigacija“
BLUEMED	Despoina PAPANDREOU Vodja oddelka za upravljanje in razvoj/ D21 izvajalca navigacijskih služb zračnega prometa Hellenic Air Navigation Service Provider (HANSP)	Maurizio PAGGETTI Operativni direktor Ente Nazionale Assistenza al Volo (ENAV)
DANUBE	Georgi PEEV Generalni direktor Bulgarian Air Traffic Services Authority (BULATSA)	Fănică CÂRNU Namestnik generalnega direktorja Romanian Air Traffic Services Administration (ROMATSA)
DK-SE	Carin HOLTZRIN KJELLANDER Direktorica za mednarodne zadeve LFV	Lise KRONBORG Vodja strateških programov Navigation Via Air (NAVIAIR)

Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa na funkcionalni blok zračnega prostora		
	Člani z glasovalno pravico	Namestniki
FABCE	Kornél SZEPESSY Izvršni direktor HUNGAROCNTR	Valerie HACKL Izvršna direktorica AUSTRO CONTROL
FABEC	Robert SCHICKLING Operativni direktor Deutsche Flugsicherung GmbH (DFS)	Maurice GEORGES Direktor navigacijskih služb zračnega prometa Direction des Services de la Navigation aérienne (DSNA)
		François-Xavier PRACH Predsednik ANSP FABEC Group
NEFAB	Üllar SALUMÄE Vodja oddelka službe zračnega prometa Estonian Air Navigation Service	Tormod RANGNES Operativni direktor AVINOR Air Navigation Service
SOUTH-WEST	Enrique MAURER SOMOLINOS Direktor navigacijskih služb zračnega prometa Spanish Air Navigation (ENAI)	Carlos REIS Operativni direktor Navegação Aérea de Portugal (NAV Portugal)
UK-IRELAND	Billy HAHN Direktor za operacije in strategijo ATM Irish Aviation Authority (IAA)	Juliet KENNEDY Operativna direktorica National Air Traffic Services UK (NATS)
Upravljalci letališč		
	Člani z glasovalno pravico	Namestniki
	Luc LAVEYNE Višji svetovalec Airports Council International ACI Europe	Isabelle BAUMELLE Operativna direktorica in direktorica trženja Société Aéroports de la Côte d'Azur
	Giovanni RUSSO Operativni direktor Aéroport International de Genève	Mark C. BURGESS Vodja operativnega načrtovanja, uspešnosti in preoblikovanja Heathrow Airport Limited
Vojska		
	Člani z glasovalno pravico	Namestniki
Vojaški izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa	Podpolkovnik Raymond MARTIN Direktor služb zračnega prometa Irish Air Corps HQ	Polkovnik Bernhard MAYR Vodja sektorja German Military Aviation Authority (GE MAA) Nemčija
Vojaški uporabniki zračnega prostora	Brigadni general Etienne HERFELD Direktor francoskega vojaškega zračnega prometa (DIRCAM) Direction de la sécurité aéronautique d'Etat (DSAE)	Polkovnik Stéphane GOURG Direction de la circulation aérienne militaire française (DIRCAM)
Predsednik Odbora za upravljanje omrežja		
	Član brez glasovalne pravice	Namestnik
	Simon HOCQUARD Generalni direktor CANSO	Sylviane LUST Generalna direktorica AIRE
		Luc LAVEYNE Višji svetovalec ACI

Evropska komisija		
	Član brez glasovalne pravice	Namestnik
	Filip CORNELIS Direktor za letalstvo GD MOVE Evropska komisija	Christine BERG Vodja enote za enotno evropsko nebo GD MOVE Evropska komisija
Nadzorni organ Efte		
	Član brez glasovalne pravice	Namestnik
	Gunnar Örn Indriðason Pravnik, inšpektor za varovanje EFTA Surveillance Authority	Še ni imenovan(-a)
Upravitelj omrežja		
	Član brez glasovalne pravice	Namestnik
	Iacopo PRISSINOTTI Direktor za upravljanje omrežja Director Network Management EUROCONTROL	Razvan BUCUROIU Vodja razvoja omrežja in strategije Direktorat upraviteljev omrežja EUROCONTROL
Predsednik delovne skupine za operacije (NDOP)		
	Član brez glasovalne pravice	Namestnik
	Xavier BENAVENT Operativni direktor ENAI	Še ni imenovan(-a)
Predstavnika izvajalcev navigacijskih služb zračnega prometa iz pridruženih držav		
	Člana brez glasovalne pravice	Namestnika
1. januar 2020–31. december 2020	Predstavnika izvajalca navigacijskih služb zračnega prometa Turčije (DHMI)	Še ni imenovan(-a)
	Predstavnika izvajalca navigacijskih služb zračnega prometa Albanije (ALBCONTROL)	Še ni imenovan(-a)
1. januar 2021–31. december 2021	Še ni imenovan(-a)	Še ni imenovan(-a)
	Še ni imenovan(-a)	Še ni imenovan(-a)
1. januar 2022–31. december 2022	Še ni imenovan(-a)	Še ni imenovan(-a)
	Še ni imenovan(-a)	Še ni imenovan(-a)
1. januar 2023–31. december 2023	Še ni imenovan(-a)	Še ni imenovan(-a)
	Še ni imenovan(-a)	Še ni imenovan(-a)
1. januar 2024–31. december 2024	Še ni imenovan(-a)	Še ni imenovan(-a)
	Še ni imenovan(-a)	Še ni imenovan(-a)
Eurocontrol		
	Član brez glasovalne pravice	Namestnik
	Eamonn BRENNAN Generalni direktor EUROCONTROL	Philippe MERLO Direktor evropskega civilno-vojaškega letalstva (DECMA) EUROCONTROL

PRILOGA II

STALNI ČLANI EVROPSKE KOORDINACIJSKE CELICE ZA KRIZNE RAZMERE V LETALSTVU IN NJIHOVI
NAMESTNIKI

Države članice		
	Član	Namestnik
	Predstavnik države članice, ki predseduje Svetu Evropske unije	Predstavnik države članice, ki bo naslednja predsedovala Svetu Evropske unije
Države Efte		
	Član	Namestnik
	Predstavnik države Efte, ki predseduje Stalnemu odboru držav Efte	Predstavnik države Efte, ki bo naslednja predsedovala Stalnemu odboru držav Efte
Evropska komisija		
	Član	Namestnik
	Filip CORNELIS Direktor za letalstvo GD MOVE Evropska komisija	Christine BERG Vodja enote za enotno evropsko nebo GD MOVE Evropska komisija
Agencija		
	Član	Namestnik
	Denis KOEHL Višji vojaški svetovalec EASA	Augustin KLUS Višji svetovalec za standarde, izvrševanje in nadzor ATM/ANS EASA
Eurocontrol		
	Član	Namestnik
	Donal Handley Vodja pisarne generalnega direktorja EUROCONTROL	Philippe Merlo Direktor DECMA Direktorat evropskega civilno-vojaškega letalstva EUROCONTROL
Upravitelj omrežja		
	Član	Namestnik
	Iacopo PRISSINOTTI Direktor za upravljanje omrežja Director Network Management EUROCONTROL	Kenneth Thomas Operativni vodja Evropske koordinacijske celice za krizne razmere v letalstvu Direktorat upraviteljev omrežja EUROCONTROL
Vojska		
	Član	Namestnik
	Podpolkovnik Hans-Jörg Fietz German Military Aviation Authority	Podpolkovnik Gert Jan van Kralingen Dutch Military Aviation Authority

Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa		
	Član	Namestnik
	Tanja Grobotech Direktorica za evropske zadeve CANSO	Flavio Sgrò ENAV
Upravljavci letališč		
	Član	Namestnik
	Guillaume Auquier Vodja regulativnih in političnih zadev ter skladnosti Groupe ADP	Olivier Jankovec Generalni direktor ACI EUROPE
Uporabniki zračnega prostora		
	Član	Namestnik
	Carlo Verelst Upravljavac evropske infrastrukture ATM IATA	Achim Baumann Direktor za politike A4E

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2019/2169**z dne 17. decembra 2019****o spremembi Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU o nadzornih ukrepih za zdravje živali v zvezi z afriško prašičjo kugo v nekaterih državah članicah***(notificirano pod dokumentarno številko C(2019) 9369)***(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 89/662/EGS z dne 11. decembra 1989 o veterinarskih pregledih v trgovini znotraj Skupnosti glede na vzpostavitev notranjega trga ⁽¹⁾ in zlasti člena 9(4) Direktive,ob upoštevanju Direktive Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih pregledih, ki se zaradi vzpostavitve notranjega trga izvajajo v trgovini znotraj Unije z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi ⁽²⁾, ter zlasti člena 10(4) Direktive,ob upoštevanju Direktive Sveta 2002/99/ES z dne 16. decembra 2002 o predpisih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo proizvodnjo, predelavo, distribucijo in uvoz proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi ⁽³⁾, ter zlasti člena 4(3) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ določa pravila za preprečevanje in obvladovanje živalskih bolezni, ki se prenašajo na živali ali ljudi, vključno s pravili za nujne ukrepe, ki se sprejmejo v primeru nekaterih bolezni s seznama, vključno z afriško prašičjo kugo. Uredba (EU) 2016/429 se uporablja od 21. aprila 2021. Uredba (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ razveljavlja direktivi 89/662/EGS in 90/425/EGS z učinkom od 14. decembra 2019. Vendar člen 164(2) navedene uredbe določa, da se člen 9 Direktive 89/662/EGS in člen 10 Direktive 90/425/EGS še naprej uporabljata v zvezi z zadevami, ki jih ureja Uredba (EU) 2016/429, do datuma začetka uporabe Uredbe (EU) 2016/429.
- (2) Izvedbeni sklep Komisije 2014/709/EU ⁽⁶⁾ določa nadzorne ukrepe za zdravje živali v zvezi z afriško prašičjo kugo v nekaterih državah članicah, kjer so bili potrjeni primeri navedene bolezni pri domačih ali divjih prašičih (v nadaljnjem besedilu: zadevne države članice). V delih I do IV Priloge k navedenemu izvedbenemu sklepu so nekatera območja zadevnih držav članic razmejena in navedena po različni stopnji tveganja zaradi epidemioloških razmer glede navedene bolezni. Priloga k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU je bila večkrat spremenjena, da bi se upoštevale spremembe epidemioloških razmer glede afriške prašičje kuge v Uniji, ki jih je treba upoštevati v navedeni prilogi. Priloga k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU je bila nazadnje spremenjena z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2019/2114 ⁽⁷⁾, in sicer po primerih afriške prašičje kuge v Litvi in na Poljskem.

⁽¹⁾ UL L 395, 30.12.1989, str. 13.

⁽²⁾ UL L 224, 18.8.1990, str. 29.

⁽³⁾ UL L 18, 23.1.2003, str. 11.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali“) (UL L 84, 31.3.2016, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmu, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmacevtskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru) (UL L 95, 7.4.2017, str. 1).

⁽⁶⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2014/709/EU z dne 9. oktobra 2014 o nadzornih ukrepih za zdravje živali v zvezi z afriško prašičjo kugo v nekaterih državah članicah in razveljavitvi Izvedbenega sklepa 2014/178/EU (UL L 295, 11.10.2014, str. 63).

⁽⁷⁾ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2019/2114 z dne 6. decembra 2019 o spremembi Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU o nadzornih ukrepih za zdravje živali v zvezi z afriško prašičjo kugo v nekaterih državah članicah (UL L 318, 10.12.2019, str. 163).

- (3) Direktiva Sveta 2002/60/ES ⁽⁸⁾ določa minimalne ukrepe Unije za nadzor nad afriško prašičjo kugo. Zlasti člen 9 Direktive 2002/60/ES določa vzpostavitev okuženega in ogroženega območja, kadar je afriška prašičja kuga uradno potrjena pri prašičih na gospodarstvu, člena 10 in 11 navedene direktive pa določata ukrepe, ki jih je treba sprejeti na okuženih in ogroženih območjih za preprečevanje širjenja navedene bolezni. Nedavne izkušnje so pokazale, da so ukrepi, določeni v Direktivi 2002/60/ES, učinkoviti pri nadzoru širjenja navedene bolezni, zlasti ukrepi čiščenja in razkuževanja na okuženih gospodarstvih ter drugi ukrepi, povezani z izkoreninjenjem navedene bolezni.
- (4) Od datuma sprejetja Izvedbenega sklepa (EU) 2019/2114 so se epidemiološke razmere na Poljskem in Slovaškem v zvezi z domačimi prašiči izboljšale zaradi ukrepov, ki jih navedeni državi članici uporabljata v skladu z Direktivo 2002/60/ES. Poleg tega so se pojavili dodatni primeri afriške prašičje kuge pri divjih prašičih na Poljskem, v Litvi in na Madžarskem.
- (5) Ob upoštevanju učinkovitosti ukrepov, ki se izvajajo na Poljskem in Slovaškem v skladu z Direktivo 2002/60/ES, zlasti ukrepov iz člena 10(4)(b) in člena 10(5) Direktive, ter v skladu z ukrepi za zmanjšanje tveganja za afriško prašičjo kugo iz Zoosanitarnega kodeksa za kopenske živali Svetovne organizacije za zdravje živali (v nadaljnjem besedilu: kodeks OIE) bi bilo treba nekatera območja v chełmskem, parczewskem, włodawskem in radzyńskim okrožju na Poljskem ter v okrožju Trebišov na Slovaškem, ki so trenutno navedena v delu III Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU, zdaj navesti v delu II navedene priloge zaradi izteka trimesečnega obdobja od datuma končnega čiščenja in razkuževanja okuženih gospodarstev ter zaradi odsotnosti izbruhov afriške prašičje kuge na navedenih območjih v zadnjih treh mesecih v skladu s kodeksom OIE. Glede na to, da so v delu III Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU navedena območja, na katerih se epidemiološke razmere še vedno spreminjajo in so zelo dinamične, je treba ob kakršnih koli spremembah območij iz navedenega dela še posebej upoštevati vpliv na okoliška območja, kakor je bilo storjeno v tem primeru. Prilogo k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (6) Po nedavnih primerih afriške prašičje kuge pri divjih prašičih na Poljskem, v Litvi in na Madžarskem ter ob upoštevanju trenutnih epidemioloških razmer v Uniji je bila regionalizacija v teh treh državah članicah ponovno ocenjena in posodobljena. Poleg tega so bili ponovno ocenjeni in posodobljeni tudi obstoječi ukrepi za obvladovanje tveganja. Te spremembe bi bilo treba upoštevati v Prilogi k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU.
- (7) Poleg tega je bilo decembra 2019 ugotovljenih več primerov afriške prašičje kuge pri divjih prašičih v białobrzescem okrožju na Poljskem, in sicer na območjih, ki so trenutno navedena v delu I Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU. Ti primeri afriške prašičje kuge pri divjih prašičih pomenijo povišanje stopnje tveganja, ki bi ga bilo treba upoštevati v navedeni prilogi. Zato bi bilo treba ta območja na Poljskem, ki jih je prizadela afriška prašičja kuga, zdaj namesto v delu I navesti v delu II Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU.
- (8) Decembra 2019 je bilo ugotovljenih tudi več primerov afriške prašičje kuge pri divjih prašičih v lubelskem, niżańskim in bielskim okrožju na Poljskem, in sicer na območjih, ki so trenutno navedena v delu II Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU, v neposredni bližini območij, navedenih v delu I Priloge k navedenemu sklepu. Ti primeri afriške prašičje kuge pri divjih prašičih pomenijo povišanje stopnje tveganja, ki bi ga bilo treba upoštevati v navedeni prilogi. Zato bi bilo treba ta območja na Poljskem, navedena v delu I Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU, ki so v neposredni bližini območij, navedenih v delu II, ki so jih prizadeli ti nedavni primeri afriške prašičje kuge, zdaj namesto v delu I navesti v delu II Priloge k navedenemu sklepu.
- (9) Decembra 2019 je bil ugotovljen primer afriške prašičje kuge pri divjem prašiču v okrožju Telšiai v Litvi, in sicer na območju, ki je trenutno navedeno v delu II Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU, v neposredni bližini območja, navedenega v delu I Priloge k navedenemu sklepu. Ta primer afriške prašičje kuge pri divjem prašiču pomeni povišanje stopnje tveganja, ki bi ga bilo treba upoštevati v navedeni prilogi. Zato bi bilo treba to območje v Litvi, navedeno v delu I Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU, ki je v neposredni bližini območja, navedenega

⁽⁸⁾ Direktiva Sveta 2002/60/ES z dne 27. junija 2002 o določitvi posebnih ukrepov za nadzor nad afriško prašičjo kugo in o spremembi Direktive 92/119/EGS v zvezi z nalezljivo ohromelostjo prašičev in afriško prašičjo kugo (UL L 192, 20.7.2002, str. 27).

v delu II, ki ga je prizadel navedeni nedavni primer afriške prašičje kuge, zdaj namesto v delu I navesti v delu II Priloge k navedenemu sklepu.

- (10) Decembra 2019 je bil ugotovljen en primer afriške prašičje kuge pri divjem prašiču v županiji Békés na Madžarskem, in sicer na območju, ki je trenutno navedeno v delu I Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU. Ta primer afriške prašičje kuge pri divjem prašiču pomeni povišanje stopnje tveganja, ki bi ga bilo treba upoštevati v navedeni prilogi. Zato bi bilo treba to območje na Madžarskem, ki ga je prizadela afriška prašičja kuga, zdaj namesto v delu I navesti v delu II Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU.
- (11) Decembra 2019 je bilo ugotovljenih tudi več primerov afriške prašičje kuge pri divjih prašičih v županijah Szabolcs-Szatmár-Bereg, Nógrád in Pest na Madžarskem, in sicer na območjih, ki so trenutno navedena v delu II Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU, v neposredni bližini območij, navedenih v delu I Priloge k navedenemu sklepu. Ti primeri afriške prašičje kuge pri divjih prašičih pomenijo povišanje stopnje tveganja, ki bi ga bilo treba upoštevati v navedeni prilogi. Zato bi bilo treba ta območja na Madžarskem, navedena v delu I Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU, ki so v neposredni bližini območij, navedenih v delu II, ki so jih prizadeli ti nedavni primeri afriške prašičje kuge, zdaj namesto v delu I navesti v delu II Priloge k navedenemu sklepu.
- (12) Da bi se upoštevale nedavne spremembe pri epidemiološkem razvoju afriške prašičje kuge v Uniji in proaktivno obvladovala tveganja, povezana s širjenjem navedene bolezni, bi bilo treba razmejiti dovolj velika nova območja z visokim tveganjem na Poljskem, v Litvi in na Madžarskem ter jih ustrezno navesti v delih I in II Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU. Prilogo k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (13) Glede na nujnost epidemioloških razmer v Uniji v zvezi s širjenjem afriške prašičje kuge je pomembno, da spremembe Priloge k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU iz tega sklepa začnejo veljati čim prej.
- (14) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Priloga k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU se nadomesti z besedilom iz Priloge k temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 17. decembra 2019

Za Komisijo
Stela KIRIAKIDES
Članica Komisije

PRILOGA

Priloga k Izvedbenemu sklepu 2014/709/EU se nadomesti z naslednjim:

PRILOGA

DEL I

1. Belgija

Naslednja območja v Belgiji:

in Luxembourg province:

- the area is delimited clockwise by:
- Frontière avec la France,
- Rue Mersinhat,
- La N818jusque son intersection avec la N83,
- La N83 jusque son intersection avec la N884,
- La N884 jusque son intersection avec la N824,
- La N824 jusque son intersection avec Le Routeux,
- Le Routeux,
- Rue d'Orgéo,
- Rue de la Vierre,
- Rue du Bout-d'en-Bas,
- Rue Sous l'Eglise,
- Rue Notre-Dame,
- Rue du Centre,
- La N845 jusque son intersection avec la N85,
- La N85 jusque son intersection avec la N40,
- La N40 jusque son intersection avec la N802,
- La N802 jusque son intersection avec la N825,
- La N825 jusque son intersection avec la E25-E411,
- La E25-E411jusque son intersection avec la N40,
- N40: Burnaimont, Rue de Luxembourg, Rue Ranci, Rue de la Chapelle,
- Rue du Tombois,
- Rue Du Pierroy,
- Rue Saint-Orban,
- Rue Saint-Aubain,
- Rue des Cottages,
- Rue de Relune,
- Rue de Rulune,
- Route de l'Ermitage,
- N87: Route de Habay,
- Chemin des Ecoliers,
- Le Routy,
- Rue Burgknapp,
- Rue de la Halte,
- Rue du Centre,
- Rue de l'Eglise,

- Rue du Marquisat,
- Rue de la Carrière,
- Rue de la Lorraine,
- Rue du Beynert,
- Millewée,
- Rue du Tram,
- Millewée,
- N4: Route de Bastogne, Avenue de Longwy, Route de Luxembourg,
- Frontière avec le Grand-Duché de Luxembourg,
- Frontière avec la France,
- La N87 jusque son intersection avec la N871 au niveau de Rouvroy,
- La N871 jusque son intersection avec la N88,
- La N88 jusque son intersection avec la rue Baillet Latour,
- La rue Baillet Latour jusque son intersection avec la N811,
- La N811 jusque son intersection avec la N88,
- La N88 jusque son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange,
- La N883 jusque son intersection avec la N81 au niveau d'Aubange,
- La N81 jusque son intersection avec la E25-E411,
- La E25-E411 jusque son intersection avec la N40,
- La N40 jusque son intersection avec la rue du Fet,
- Rue du Fet,
- Rue de l'Accord jusque son intersection avec la rue de la Gaume,
- Rue de la Gaume jusque son intersection avec la rue des Bruyères,
- Rue des Bruyères,
- Rue de Neufchâteau,
- Rue de la Motte,
- La N894 jusque son intersection avec la N85,
- La N85 jusque son intersection avec la frontière avec la France.

2. Estonija

Naslednja območja v Estoniji:

- Hiiu maakond.

3. Madžarska

Naslednja območja na Madžarskem:

- Békés megye 950150, 950250, 950350, 950450, 950550, 950650, 950660, 950750, 950950, 950960, 950970, 951050, 951150, 951250, 951950, 952050, 952150, 952550, 952750, 952850, 952950, 953050, 953150, 953250, 953260, 953270, 953350, 953650, 953660, 953750, 953850, 953950, 953960, 954050, 954060, 954150, 954350, 954450, 954550, 954650, 954750, 954850, 954860, 954950, 955050, 955270, 955350, 955450, 955650, 955750, 955760, 955950, 956150, 956160 és 956450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Bács-Kiskun megye 600150, 600850, 601550, 601650, 601660, 601750, 601850, 601950, 602050, 603250, 603750 és 603850 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Budapest 1 kódszámú, vadgazdálkodási tevékenységre nem alkalmas területe,
- Csongrád megye 800150, 800160, 800250, 802220, 802260, 802310 és 802450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Fejér megye 400150, 400250, 400351, 400352, 400450, 400550, 401150, 401250, 401350, 402050, 402350, 402360, 402850, 402950, 403050, 403250, 403350, 403450, 403550, 403650, 403750, 403950, 403960, 403970, 404570, 404650, 404750, 404850, 404950, 404960, 405050, 405750, 405850, 405950, 406050, 406150, 406550, 406650 és 406750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye 900750, 901250, 901260, 901270, 901350, 901551, 901560, 901570, 901580, 901590, 901650, 901660, 902450, 902550, 902650, 902660, 902670, 902750, 903650, 903750, 903850, 903950, 903960, 904050, 904060, 904150, 904250, 904350, 904950, 904960, 905050, 905060, 905070, 905080, 905150, 905250 és 905260 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750150, 750160, 750250, 750260, 750350, 750450, 750460, 751250, 751260, 754450, 754550, 754560, 754570, 754650, 754750, 754950, 755050, 755150, 755250, 755350 és 755450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye 251360, 251550, 251850, 251950, 252050, 252150, 252250, 252350, 252450, 252550, 252650, 252750, és 253550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye 552010, 552150, 552250, 552350, 552450, 552460, 552520, 552550, 552610, 552620, 552710, 552850, 552860, 552950, 552970, 553050, 553110, 553250, 553260, 553350, 553650, 553750, 553850, 553910 és 554050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 570150, 570250, 570350, 570450, 570550, 570650, 570750, 570850, 571050, 571150, 571250, 571350, 571550, 571610, 571750, 571760, 572150, 572250, 572350, 572550, 572650, 572750, 572850, 572950, 573150, 573250, 573260, 573350, 573360, 573450, 573850, 573950, 573960, 574050, 574150, 574350, 574360, 574550, 574650, 574750, 574850, 574860, 574950, 575050, 575150, 575250, 575350, 575550, 575650, 575750, 575850, 575950, 576050, 576150, 576250, 576350, 576450, 576650, 576750, 576850, 576950, 577050, 577150, 577250, 577350, 577450, 577650, 577850, 577950, 578050, 578150, 578250, 578350, 578360, 578450, 578550, 578560, 578650, 578850, 578950, 579050, 579150, 579250, 579350, 579450, 579460, 579550, 579650, 579750, 580050, 580250 és 580450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 851950, 852350, 852450, 852550, 852750, 853751, 853850, 853950, 853960, 854050, 855650 és 855660 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

4. Latvija

Naslednja območja v Latviji:

- Alsungas novads,
- Kuldīgas novada Gudenieku pagasts,
- Pāvilostas novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Ventspils novada Jūrkalnes pagasts,
- Grobiņas novads,
- Rucavas novada Dunikas pagasts.

5. Litva

Naslednja območja v Litvi:

- Klaipėdos rajono savivaldybės: Agluonėnų, Priekulės, Veiviržėnų, Judrėnų, Endriejavo ir Vėžaičių seniūnijos,
- Plungės rajono savivaldybės: Babrungo, Kulių, Nausodžio, Paukštakių, Platelių, Plungės miesto, Šateikių ir Žemaičių Kalvarijos seniūnijos,
- Skuodo rajono savivaldybės: Aleksandrijos, Lenkimų, Mosėdžio, Notėnų, Skuodo, Skuodo miesto, Šačių seniūnijos.

6. Poljska

Naslednja območja na Poljskem:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Wielbark i Rozogi w powiecie szczycieńskim,
- gminy Janowiec Kościelny, Janowo i Kozłowo w powiecie nidzickim,
- powiat działdowski,
- gminy Łukta, Miłomłyn, Dąbrówno, Grunwald i Ostróda z miastem Ostróda w powiecie ostródzkim,
- gminy Kisielice, Susz, Iława z miastem Iława, Lubawa z miastem Lubawa, w powiecie iławskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Kulesze Kościelne, Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew w powiecie wysokomazowieckim,
- gminy Miastkowo, Nowogród, Śniadowo i Zbójna w powiecie łomżyńskim,
- powiat zambrowski,

w województwie mazowieckim:

- powiat ostrołęcki,
- powiat miejski Ostrołęka,
- gminy Bielsk, Brudzeń Duży, Drobin, Gąbin, Łąck, Nowy Duninów, Radzanowo, Słupno i Stara Biała w powiecie płońskim,
- powiat miejski Płock,
- powiat sierpecki,
- powiat żuromiński,
- gminy Andrzejewo, Brok, Małkinia Górna, Stary Lubotyń, Szulborze Wielkie, Wąsewo, Zaręby Kościelne i Ostrów Mazowiecka z miastem Ostrów Mazowiecka w powiecie ostrowskim,
- gminy Dzierzgowo, Lipowiec Kościelny, miasto Mława, Radzanów, Szreńsk, Szydłowo i Wieczfnia Kościelna, w powiecie mławskim,
- powiat przasnyski,
- powiat makowski,
- gminy Gzy, Obryte, Zatory, Pułtusk i część gminy Winnica położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
- gminy Brańszczyk, Długosiodło, Rząśnik, Wyszaków, Zabrodzie i część gminy Somianka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
- gmina Błędów w powiecie grójeckim,
- gminy Iłża, Kowala, Przytyk, Skaryszew, Wierzbica, Wolanów, Zakrzew i część gminy Jedlińsk położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7 w powiecie radomskim,
- powiat miejski Radom,
- powiat szydłowiecki,
- gminy Borkowice, Gielniów, Odrzywół, Przysucha, Rusinów, Wieniawa w powiecie przysuskim,
- gmina Kazanów w powiecie zwoleńskim,
- gminy Ciepeliów, Chotcza, Lipsko, Rzecznów i Sienno w powiecie lipskim,
- powiat gostyniński,

w województwie podkarpackim:

- gmina Wielkie Oczy w powiecie lubaczowskim,
- gminy Laszki, Radymno z miastem Radymno, część gminy Wiązownica położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 867 i gmina wiejska Jarosław w powiecie jarosławskim,
- gminy Bojanów, Pysznica, Zaleszany i miasto Stalowa Wola w powiecie stalowowolskim,
- powiat tarnobrzski,
- gminy Przeworsk z miastem Przeworsk, Gać Jawornik Polski, Kańczuga, Tryńcza i Zarzecze w powiecie przeworskim,
- powiat łańcucki,
- gminy Trzebownisko, Głogów Małopolski i część gminy Sokołów Małopolski położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,
- powiat kolbuszowski,

w województwie świętokrzyskim:

- gminy Lipnik, Opatów, Wojciechowice, Sadowie i część gminy Ożarów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 w powiecie opatowskim,
- powiat sandomierski,

— gmina Brody w powiecie starachowickim,

— powiat ostrowiecki,

w województwie łódzkim:

— gminy Łyszkowice, Kocierzew Południowy, Kiernoza, Chąsno, część gminy wiejskiej Łowicz położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 i Nieborów w powiecie łowickim,

— gminy Biała Rawska, Cielądz, Rawa Mazowiecka z miastem Rawa Mazowiecka, Regnów i Sadkowiec w powiecie rawskim,

— gminy Bolimów, Godzianów, Kowiesy, Maków, Nowy Kawęczyn i Skierniewice w powiecie skierniewickim,

— powiat miejski Skierniewice,

— gminy Drzewica i Poświętne w powiecie opoczyńskim,

— gminy Czerniewice, Inowłódz i Rzeczyca w powiecie tomaszowskim,

w województwie pomorskim:

— powiat nowodworski,

— gminy Lichnowy, Miłoradz, Nowy Staw, Malbork z miastem Malbork w powiecie malborskim,

— gminy Mikołajki Pomorskie, Stary Targ i Sztum w powiecie sztumskim,

— powiat gdański,

— Miasto Gdańsk,

— powiat tczewski,

— powiat kwidzyński,

w województwie lubuskim:

— gminy Szlichtyngowa i Wschowa w powiecie wschowskim,

— gminy Iłowa, Wymiarki, miasto Gozdnicza, w powiecie żagańskim,

— gminy Brody, Lipinki Łużyckie, Przewóz, Trzebiel, Tuplice, część gminy Lubsko położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 287, część gminy Żary położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12, miasto Łęknica i miasto Żary w powiecie żarskim;

— gminy Bytnica, Krosno Odrzańskie, Maszewo i Gubin z miastem Gubin w powiecie krośnieńskim,

— gminy Międzyrzecz, Pszczew, Trzciel w powiecie międzyrzeckim,

— gmina Lubrza, Łągów, Skąpe, część gminy Zbąszynek położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Szczaniec położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Świebodzin położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie świebodzińskim,

w województwie dolnośląskim:

— gminy Bolesławiec z miastem Bolesławiec, Gromadka i Osiecznica w powiecie bolesławieckim,

— gmina Węgliniec w powiecie zgorzeleckim,

— gminy Pęcław, Jerzmanowa, część gminy wiejskiej Głogów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 i miasta Głogów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie głogowskim,

— gminy Chocianów, Grębocice, Radwanice, Przemków i część gminy Polkowice położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 331 w powiecie polkowickim,

— gmina Niechlów w powiecie górowskim,

w województwie wielkopolskim:

— powiat leszczyński,

— powiat miejski Leszno,

— powiat nowotomyski,

— gminy Granowo, Grodzisk Wielkopolski i Kamieniec w powiecie grodziskim,

— gminy Stęszew i Buk w powiecie poznańskim,

— powiat kościański.

7. Romunija

Naslednja območja v Romuniji:

- Județul Suceava.

8. Slovaška

Naslednja območja na Slovaškem:

- the whole district of Vranov nad Topľou,
- the whole district of Humenné,
- the whole district of Snina,
- the whole district of Sobrance,
- the whole district of Košice-mesto,
- in the district of Michalovce, the whole municipalities of Tušice, Moravany, Pozdišovce, Michalovce, Zalužice, Lúčky, Závadka, Hnojné, Poruba pod Vihorlatom, Jovsa, Kusín, Klokočov, Kaluža, Vinné, Trnava pri Laborci, Oreské, Staré, Zbudza, Petrovce nad Laborcom, Lesné, Suché, Rakovec nad Ondavou, Nacina Ves, Voľa, Pusté Čemerné and Strážske,
- in the district of Košice - okolie, the whole municipalities not included in Part II.

9. Grčija

Naslednja območja v Grčiji:

- in the regional unit of Drama:
 - the community departments of Sidironero and Skaloti and the municipal departments of Livadero and Ksiropotamo (in Drama municipality),
 - the municipal department of Paranesti (in Paranesti municipality),
 - the municipal departments of Kokkinogeia, Mikropoli, Panorama, Pyrgoi (in Prosotsani municipality),
 - the municipal departments of Kato Nevrokopi, Chrysokéfalo, Achladea, Vathytopos, Volakas, Granitis, Dasotos, Eksohi, Katafyto, Lefkogeia, Mikrokleisoura, Mikromilea, Ochyro, Pagoneri, Perithorio, Kato Vrontou and Potamoi (in Kato Nevrokopi municipality),
- in the regional unit of Xanthi:
 - the municipal departments of Kimmerion, Stavroupoli, Gerakas, Dafnonas, Komnina, Kariofyto and Neochori (in Xanthi municipality),
 - the community departments of Satres, Thermes, Kotyli, and the municipal departments of Myki, Echinós and Oraio and (in Myki municipality),
 - the community department of Selero and the municipal department of Sounio (in Avdira municipality),
- in the regional unit of Rodopi:
 - the municipal departments of Komotini, Anthochorio, Gratini, Thrylorio, Kalhas, Karydia, Kikidio, Kosmio, Pandrosos, Aigeiros, Kallisti, Meleti, Neo Sidirochori and Mega Doukato (in Komotini municipality),
 - the municipal departments of Ipio, Arriana, Darmeni, Archontika, Fillyra, Ano Drosini, Aratos and the Community Departments Kehros and Organi (in Arriana municipality),
 - the municipal departments of Iasmos, Sostis, Asomatoi, Polyanthos and Amvrosia and the community department of Amaxades (in Iasmos municipality),
 - the municipal department of Amaranta (in Maroneia Sapon municipality),
- in the regional unit of Evros:
 - the municipal departments of Kyriaki, Mandra, Mavrokklisi, Mikro Dereio, Protokklisi, Roussa, Goniko, Geriko, Sidirochori, Megalo Derio, Sidiro, Giannouli, Agriani and Petroloufos (in Soufli municipality),
 - the municipal departments of Dikaia, Arzos, Elaia, Therapio, Komara, Marasia, Ormenio, Pentaloufos, Petrola, Plati, Ptelea, Kyprinos, Zoni, Fulakio, Spilaio, Nea Vyssa, Kavili, Kastanies, Rizia, Sterna, Ampelakia, Valtos, Megali Doxipara, Neochori and Chandras (in Orestiada municipality),
 - the municipal departments of Asvestades, Ellinochori, Karoti, Koufovouno, Kiani, Mani, Sitochori, Alepochori, Asproneri, Metaxades, Vrysika, Doksa, Elafoxori, Ladi, Paliouri and Poimeniko (in Didymoteicho municipality),

- in the regional unit of Serres:
 - the municipal departments of Kerkini, Livadia, Makrynitsa, Neochori, Platanakia, Petritsi, Akritochori, Vyroneia, Gonimo, Mandraki, Megalochori, Rodopoli, Ano Poroia, Katw Poroia, Sidirokastro, Vamvakophyto, Promahonas, Kamaroto, Strymonochori, Charopo, Kastanousi and Chorero and the community departments of Achladochori, Agkistro and Kapnophyto (in Sintiki municipality),
 - the municipal departments of Serres, Elaionas and Oinoussa and the community departments of Orini and Ano Vrontou (in Serres municipality),
 - the municipal departments of Dasochoriou, Irakleia, Valtero, Karperi, Koimisi, Lithotopos, Limnochori, Podismeno and Chrysochorafa (in Irakleia municipality).

DEL II

1. Belgija

Naslednja območja v Belgiji:

in Luxembourg province:

- the area is delimited clockwise by:
 - La frontière avec la France au niveau de Florenville,
 - La N85 jusque son intersection avec la N894 au niveau de Florenville,
 - La N894 jusque son intersection avec la rue de la Motte,
 - La rue de la Motte jusque son intersection avec la rue de Neufchâteau,
 - La rue de Neufchâteau,
 - La rue des Bruyères jusque son intersection avec la rue de la Gaume,
 - La rue de la Gaume jusque son intersection avec la rue de l'Accord,
 - La rue de l'Accord,
 - La rue du Fet,
 - La N40 jusque son intersection avec la E25-E411,
 - La E25-E411 jusque son intersection avec la N81 au niveau de Weyler,
 - La N81 jusque son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange,
 - La N883 jusque son intersection avec la N88 au niveau d'Aubange,
 - La N88 jusque son intersection avec la N811,
 - La N811 jusque son intersection avec la rue Baillet Latour,
 - La rue Baillet Latour jusque son intersection avec la N88,
 - La N88 jusque son intersection avec la N871,
 - La N871 jusque son intersection avec la N87 au niveau de Rouvroy,
 - La N87 jusque son intersection avec la frontière avec la France.

2. Bolgarija

Naslednja območja v Bolgariji:

- the whole region of Haskovo,
- the whole region of Yambol,
- the whole region of Sliven,
- the whole region of Stara Zagora,
- the whole region of Gabrovo,
- the whole region of Pernik,
- the whole region of Kyustendil,
- the whole region of Dobrich,
- the whole region of Plovdiv,
- the whole region of Pazardzhik,

- the whole region of Smolyan,
- the whole region of Burgas excluding the areas in Part III,
- the whole region of Veliko Tarnovo excluding the areas in Part III,
- the whole region of Shumen excluding the areas in Part III,
- the whole region of Varna excluding the areas in Part III.

3. Estonija

Naslednja območja v Estoniji:

- Eesti Vabariik (välja arvatud Hiiu maakond).

4. Madžarska

Naslednja območja na Madžarskem:

- Békés megye 950850, 950860, 951260, 951350, 951450, 951460, 951550, 951650, 951750, 952250, 952350, 952450, 952650, 953450, 953510, 956250, 956350, 956550, 956650 és 956750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Borsod-Abaúj-Zemplén megye 650100, 650200, 650300, 650400, 650500, 650600, 650700, 650800, 650900, 651000, 651100, 651200, 651300, 651400, 651500, 651610, 651700, 651801, 651802, 651803, 651900, 652000, 652100, 652200, 652300, 652601, 652602, 652603, 652700, 652900, 653000, 653100, 653200, 653300, 653401, 653403, 653500, 653600, 653700, 653800, 653900, 654000, 654201, 654202, 654301, 654302, 654400, 654501, 654502, 654600, 654700, 654800, 654900, 655000, 655100, 655200, 655300, 655400, 655500, 655600, 655700, 655800, 655901, 655902, 656000, 656100, 656200, 656300, 656400, 656600, 656701, 656702, 656800, 656900, 657010, 657100, 657300, 657400, 657500, 657600, 657700, 657800, 657900, 658000, 658100, 658201, 658202, 658310, 658401, 658402, 658403, 658404, 658500, 658600, 658700, 658801, 658802, 658901, 658902, 659000, 659100, 659210, 659220, 659300, 659400, 659500, 659601, 659602, 659701, 659800, 659901, 660000, 660100, 660200, 660400, 660501, 660502, 660600 és 660800, valamint 652400, 652500 és 652800 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Fejér megye 403150, 403160, 403260, 404250, 404550, 404560, 405450, 405550, 405650, 406450 és 407050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye 900150, 900250, 900350, 900450, 900550, 900650, 900660, 900670, 901850, 900850, 900860, 900930, 900950, 901050, 901150, 901450, 901750, 901950, 902050, 902150, 902250, 902350, 902850, 902860, 902950, 902960, 903050, 903150, 903250, 903350, 903360, 903370, 903450, 903550, 904450, 904460, 904550 és 904650, 904750, 904760, 904850, 904860, 905350, 905360, 905450 és 905550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Heves megye 700150, 700250, 700260, 700350, 700450, 700460, 700550, 700650, 700750, 700850, 700860, 700950, 701050, 701111, 701150, 701250, 701350, 701550, 701560, 701650, 701750, 701850, 701950, 702050, 702150, 702250, 702260, 702350, 702450, 702550, 702750, 702850, 702950, 703050, 703150, 703250, 703350, 703360, 703370, 703450, 703550, 703610, 703750, 703850, 703950, 704050, 704150, 704250, 704350, 704450, 704550, 704650, 704750, 704850, 704950, 705050, 705150, 705250, 705350, 705450, 705510 és 705610 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750550, 750650, 750750, 750850, 750970, 750980, 751050, 751150, 751160, 751350, 751360, 751450, 751460, 751470, 751550, 751650, 751750, 751850, 751950, 752150, 752250, 752350, 752450, 752460, 752550, 752560, 752650, 752750, 752850, 752950, 753060, 753070, 753150, 753250, 753310, 753450, 753550, 753650, 753660, 753750, 753850, 753950, 753960, 754050, 754150, 754250, 754360, 754370, 754850, 755550, 755650 és 755750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye: 252460, 252850, 252860, 252950, 252960, 253050, 253150, 253250, 253350 és 253450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye 550110, 550120, 550130, 550210, 550310, 550320, 550450, 550460, 550510, 550610, 550710, 550810, 550950, 551010, 551150, 551160, 551250, 551350, 551360, 551450, 551460, 551550, 551650, 551710, 551810, 551821, 552360 és 552960 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 570950, 571850, 571950, 572050, 573550, 573650, 574250 és 580150 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 850950, 851050, 851150, 851250, 851350, 851450, 851550, 851560, 851650, 851660, 851751, 851752, 852850, 852860, 852950, 852960, 853050, 853150, 853160, 853250, 853260, 853350, 853360, 853450, 853550, 853560, 853650, 854150, 854250, 854350, 854450, 854550, 854560, 854650, 854660, 854750, 854850, 854860, 854870, 854950, 855050, 855150, 855250, 855350, 855450, 855460, 855550, 855750, 855850, 855950, 855960, 856051, 856150, 856250, 856260, 856350, 856360, 856450, 856550, 856650, 856750, 856760, 856850, 856950, 857050, 857150, 857350, 857450, 857650, valamint 850150, 850250, 850260, 850350, 850450, 850550, 852050, 852150, 852250, 857550, 850650, 850850, 851851 és 851852 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

5. Latvija

Naslednja območja v Latviji:

- Ādažu novads,
- Aizputes novads,
- Aglonas novads,
- Aizkraukles novads,
- Aknīstes novads,
- Alojas novads,
- Alūksnes novads,
- Amatas novads,
- Apes novads,
- Auces novads,
- Babītes novads,
- Baldones novads,
- Baltinavas novads,
- Balvu novads,
- Bauskas novads,
- Beverīnas novads,
- Brocēnu novads,
- Burtnieku novads,
- Carnikavas novads,
- Cēsu novads,
- Cesvaines novads,
- Cīblas novads,
- Dagdas novads,
- Daugavpils novads,
- Dobeles novads,
- Dundagas novads,
- Durbes novads,
- Engures novads,
- Ērgļu novads,
- Garkalnes novads,
- Gulbenes novads,
- Iecavas novads,
- Ikšķiles novads,
- Ilūkstes novads,
- Inčukalna novads,
- Jaunjelgavas novads,

- Jaunpiebalgas novads,
- Jaunpils novads,
- Jēkabpils novads,
- Jelgavas novads,
- Kandavas novads,
- Kārsavas novads,
- Ķeguma novads,
- Ķekavas novads,
- Kocēnu novads,
- Kokneses novads,
- Krāslavas novads,
- Krimuldas novads,
- Krustpils novads,
- Kuldīgas novada Ēdoles, Īvandes, Padures, Rendas, Kabiles, Rumbas, Kurmāles, Pelču, Snēpeles, Turlavas, Laidu un Vārmes pagasts, Kuldīgas pilsēta,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Limbažu novads,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mālpils novads,
- Mārupes novads,
- Mazsalacas novads,
- Mērsraga novads,
- Naukšēnu novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Ozolnieku novads,
- Pārgaujas novads,
- Pļaviņu novads,
- Preiļu novads,
- Priekules novads,
- Priekuļu novads,
- Raunas novads,
- republikas pilsēta Daugavpils,
- republikas pilsēta Jelgava,
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- republikas pilsēta Jūrmala,
- republikas pilsēta Rēzekne,
- republikas pilsēta Valmiera,
- Rēzeknes novads,

- Riebiņu novads,
- Rojas novads,
- Ropažu novads,
- Rugāju novads,
- Rundāles novads,
- Rūjienas novads,
- Salacgrīvas novads,
- Salas novads,
- Salaspils novads,
- Saldus novads,
- Saulkrastu novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novads,
- Skrīveru novads,
- Skrundas novads,
- Smiltenes novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Strenču novads,
- Talsu novads,
- Tērvetes novads,
- Tukuma novads,
- Vaiņodes novads,
- Valkas novads,
- Varakļānu novads,
- Vārkavas novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Ventspils novada Ances, Tārgales, Popes, Vārves, Užavas, Piltenes, Puzes, Ziru, Ugāles, Usmas un Zlēku pagasts, Piltenes pilsēta,
- Viesītes novads,
- Viļakas novads,
- Viļānu novads,
- Zilupes novads.

6. Litva

Naslednja območja v Litvi:

- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė: Alytaus, Alovės, Butrimonių, Daugų, Nemunaičio, Pivašiūnų, Punios, Raitininkų seniūnijos,
- Anykščių rajono savivaldybė,
- Akmenės rajono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,

- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Joniškio rajono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė,
- Kalvarijos savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė: Domeikavos, Garliavos, Garliavos apylinkių, Karmėlavos, Lapių, Linksmakalnio, Neveronių, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Vandžiogalos ir Vilkijos seniūnijos, Babtų seniūnijos dalis į rytus nuo kelio A1, Užliedžių seniūnijos dalis į rytus nuo kelio A1 ir Vilkijos apylinkių seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 1907,
- Kelmės rajono savivaldybė,
- Kėdainių rajono savivaldybė,
- Kupiškio rajono savivaldybė,
- Lazdijų rajono savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė: Degučių, Marijampolės, Mokolų, Liudvinavo ir Narto seniūnijos,
- Mažeikių rajono savivaldybė,
- Molėtų rajono savivaldybė,
- Pagėgių savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė,
- Panevėžio miesto savivaldybė,
- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė,
- Rietavo savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė: Stakliškių ir Veiverių seniūnijos,
- Plungės rajono savivaldybė: Alsėdžių, Žlibinų ir Stalgėnų seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė,
- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Skuodo rajono savivaldybės: Barstyčių ir Ylakių seniūnijos,
- Šakių rajono savivaldybė,
- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė,
- Širvintų rajono savivaldybė,
- Šilalės rajono savivaldybė,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Tauragės rajono savivaldybė,
- Telšių rajono savivaldybė,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė,

- Vilkaviškio rajono savivaldybė: Bartninkų, Gražiškių, Keturvalakių, Kybartų, Klausūčių, Pajevonio, Šeimenos, Vilkaviškio miesto, Virbalio, Vištyčio seniūnijos,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

7. Polska

Naslednja območja na Poljskem:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo, Prostki i gmina wiejska Elk w powiecie elckim,
- gminy Elbląg, Gronowo Elbląskie, Milejewo, Młynary, Markusy, Rychliki i Tolkmicko w powiecie elbląskim,
- powiat miejski Elbląg,
- powiat gołdapski,
- gmina Wieliczki w powiecie oleckim,
- powiat piski,
- gmina Górowo Iławeckie z miastem Górowo Iławeckie w powiecie bartoszyckim,
- gminy Biskupiec, Gietrzwałd, Jonkowo, Purda, Stawiguda, Świątki, Olsztynek i miasto Olsztyn oraz część gminy Barczewo położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie olsztyńskim,
- gmina Miłakowo, część gminy Małdyty położona na południowy – zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga i część gminy Morąg położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga w powiecie ostródzkim,
- część gminy Ryn położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową łączącą miejscowości Giżycko i Kętrzyn w powiecie giżyckim,
- gminy Braniewo i miasto Braniewo, Frombork, Lelkowo, Pieniężno, Płoskinia oraz część gminy Wilczęta położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 509 w powiecie braniewskim,
- gmina Reszel, część gminy Kętrzyn położona na południe od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn biegnącej do granicy miasta Kętrzyn, na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 591 biegnącą od miasta Kętrzyn do północnej granicy gminy oraz na zachód i na południe od zachodniej i południowej granicy miasta Kętrzyn, miasto Kętrzyn i część gminy Korsze położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Krelikiejmy i Sątoczno i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na wschód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- gminy Lubomino i Orneta w powiecie lidzbarskim,
- gmina Nidzica w powiecie nidzickim,
- gminy Dźwierzuty, Jedwabno, Pasym, Szczytno i miasto Szczytno i Świętajno w powiecie szczycieńskim,
- powiat mrągowski,
- gmina Zalewo w powiecie iławskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Rudka, Brańsk z miastem Brańsk, i część gminy Boćki położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie bielskim,
- powiat grajewski,
- powiat moniecki,
- powiat sejneński,
- gminy Łomża, Piątnica, Jedwabne, Przytuły i Wiznaw powiecie łomżyńskim,
- powiat miejski Łomża,
- gminy Dziadkowice, Grodzisk, Mielnik, Nurzec-Stacja i Siemiatycze z miastem Siemiatycze w powiecie siemiatyckim,
- gminy Białowieża, Czyże, Narew, Narewka, Hajnówka z miastem Hajnówka i część gminy Dubicze Cerkiewne położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1654B w powiecie hajnowskim,

- gminy Klukowo, Szepietowo, Kobylin-Borzymy, Nowe Piekuty i Sokoły w powiecie wysokomazowieckim,
 - powiat kolneński z miastem Kolno,
 - gminy Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Duże, Gródek, Michałowo, Supraśl, Tykocin, Wasilków, Zabłudów, Zawady, Choroszcz i część gminy Poświętne położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 681 w powiecie białostockim,
 - powiat suwalski,
 - powiat miejski Suwałki,
 - powiat augustowski,
 - powiat sokólski,
 - powiat miejski Białystok,
- w województwie mazowieckim:
- powiat siedlecki,
 - powiat miejski Siedlce,
 - gminy Bielany, Ceranów, Kosów Lacki, Repki i gmina wiejska Sokołów Podlaski w powiecie sokołowskim,
 - powiat węgrowski,
 - powiat łosicki,
 - gminy Grudusk, Opinogóra Górna, Gołymín-Ośrodek i część gminy Głinojeck położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 7 w powiecie ciechanowskim,
 - powiat sochaczewski,
 - gminy Policzna, Przyłęk, Tczów i Zwolen w powiecie zwoleńskim,
 - gminy Garbatka – Letnisko, Gniewoszków i Sieciechów w powiecie kozienickim,
 - gmina Solec nad Wisłą w powiecie lipskim,
 - gminy Gózd, Jastrzębia, Jedlnia Letnisko, Pionki z miastem Pionki i część gminy Jedlińsk położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7 w powiecie radomskim,
 - gminy Bodzanów, Bulkowo, Staroźreby, Słubice, Wyszogród i Mała Wieś w powiecie plockim,
 - powiat nowodworski,
 - powiat płoński,
 - gminy Pokrzywnica, Świercze i część gminy Winnica położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
 - powiat wołomiński,
 - część gminy Somianka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
 - gminy Borowie, Garwolin z miastem Garwolin, Górzno, Miastków Kościelny, Parysów, Pilawa, Trojanów, Żelechów, część gminy Wilga położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Wilga biegnącą od wschodniej granicy gminy do ujścia do rzeki Wisły w powiecie garwolińskim,
 - gmina Boguty – Pianki w powiecie ostrowskim,
 - gminy Stupsk, Wiśniewo i część gminy Strzegowo położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 7 w powiecie mławskim,
 - powiat otwocki,
 - powiat warszawski zachodni,
 - powiat legionowski,
 - powiat piaseczyński,
 - powiat pruszkowski,
 - gminy Belsk Duży, Goszczyn, Chynów, Grójec, Jasieniec, Mogielnica, Nowe Miasto nad Pilicą, Pniewy i Warka w powiecie grójeckim,
 - powiat grodziski,
 - powiat żyrardowski,
 - gminy Białobrzegi, Promna, Radzanów, Stara Błotnica, Wyśmierzyce w powiecie białobrzelskim,

- gminy Klwów i Potworów w powiecie przysuskim,
 - powiat miejski Warszawa,
- w województwie lubelskim:
- powiat bialski,
 - powiat miejski Biała Podlaska,
 - gminy Aleksandrów, Biłgoraj z miastem Biłgoraj, Biszczka, Józefów, Księżpol, Łukowa, Obsza, Potok Górny i Tarnogród, część gminy Frampol położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 74, część gminy Goraj położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 835, część gminy Terespol położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 858, część gminy Turobin położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 835 w powiecie biłgorajskim,
 - powiat janowski,
 - powiat puławski,
 - powiat rycki,
 - gminy Stoczek Łukowski z miastem Stoczek Łukowski, Wola Mysłowska, Trzebieszów, Stanin, gmina wiejska Łuków i miasto Łuków w powiecie łukowskim,
 - gminy Bychawa, Jabłonna, Krzczonów, Garbów Strzyżewice, Wysokie, Bełżyce, Borzechów, Niedrzwica Duża, Konopnica, Wojciechów i Zakrzew w powiecie lubelskim,
 - gminy Rybczewice i Piaski w powiecie świdnickim,
 - gmina Fajslawice, część gminy Żółkiewka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 842 i część gminy Łopiennik Górny położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 w powiecie krasnostawskim,
 - powiat hrubieszowski,
 - gminy Krynice, Rachanie, Tarnawatka, Łaszczów, Telatyn, Tyszowce i Ulhówek w powiecie tomaszowskim,
 - gminy Białopole, Chełm, Dorohusk, Dubienka, Kamień, Leśniowice, Ruda – Huta, Sawin, Wojsławice, Żmudź w powiecie chełmskim,
 - powiat miejski Chełm,
 - gmina Adamów, Miączyn, Sitno, Komarów-Osada, Krasnobród, Łabunie, Zamość, Grabowiec, część gminy Zwierzyniec położona na południowy-wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 858 i część gminy Skierbieszów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 843 w powiecie zamojskim,
 - powiat miejski Zamość,
 - powiat kraśnicki,
 - powiat opolski,
 - gminy Dębowa Kłoda, Jabłoń, Podedwórze, Sosnowica w powiecie parczewskim,
 - gminy Hanna, Stary Brus, Wola Uhruska, Wiryki, gmina wiejska Włodawa oraz część gminy Hańsk położona na wschód od linii wyznaczonej od drogi nr 819 w powiecie włodawskim,
 - gmina Komarówka Podlaska w powiecie radzyńskim,
- w województwie podkarpackim:
- gminy Radomyśl nad Sanem i Zaklików w powiecie stalowowolskim,
 - gminy Horyniec-Zdrój, Cieszanów, Oleszyce, Stary Dzików i Lubaczów z miastem Lubaczów w powiecie lubaczowskim,
 - gminy Adamówka i Sieniawa w powiecie przeworskim,
 - część gminy Wiązownica położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 867 w powiecie jarosławskim,
 - gmina Kamień, część gminy Sokołów Małopolski położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,
 - powiat leżajski,
 - powiat niżański,
- w województwie pomorskim:
- gminy Dzierzgoń i Stary Dzierzgoń w powiecie sztumskim,
 - gmina Stare Pole w powiecie malborskim,

w województwie świętokrzyskim:

gmina Tarłów i część gminy Ożarów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 w powiecie opatowskim,

w województwie lubuskim:

- gmina Sława w powiecie wschowskim,
- gminy Bobrowice i Dąbie w powiecie krośnieńskim,
- powiat nowosolski,
- powiat zielonogórski,
- powiat miejski Zielona Góra,
- gmina Jasień, część gminy Lubsko położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 287 i część gminy wiejskiej Żary położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie żarskim;
- gminy Brzeźnica, Małomice, Niegosławice, Szprotawa, Żagań i miasto Żagań w powiecie żagańskim,
- część gminy Zbąszynek położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Szczaniec położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Świebodzin położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie świebodzińskim,

w województwie dolnośląskim:

- gmina Kotla, Żukowice, część gminy wiejskiej Głogów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 12, część miasta Głogów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie głogowskim,
- gmina Gaworzycy w powiecie polkowickim,

w województwie wielkopolskim:

- powiat wolsztyński,
- gminy Rakoniewice i Wielichowo w powiecie grodziskim.

8. Slovaška

Naslednja območja na Slovaškem:

- in the district of Košice – okolie, the whole municipalities of Ďurkov, Kalša, Košický Klečenov, Nový Salaš, Rákoš, Ruskov, Skároš, Slančík, Slanec, Slanská Huta, Slanské Nové Mesto, Svinica and Trstené pri Hornáde,
- the whole district of Trebisov,
- in the district of Michalovce, the whole municipalities of the district not already included in Part I.

9. Romunija

Naslednja območja v Romuniji:

- Județul Bistrița-Năsăud.

DEL III

1. Bolgarija

Naslednja območja v Bolgariji:

- the whole region of Kardzhali,
- the whole region of Blagoevgrad,
- the whole region of Montana,
- the whole region of Ruse,
- the whole region of Razgrad,
- the whole region of Silistra,
- the whole region of Pleven,
- the whole region of Vratza,
- the whole region of Vidin,
- the whole region of Targovishte,
- the whole region of Lovech,

- the whole region of Sofia city,
- the whole region of Sofia Province,
- in the region of Shumen:
 - in the municipality of Shumen:
 - Salmanovo,
 - Radko Dimitrivo,
 - Vetrishte,
 - Kostena reka,
 - Vehtovo,
 - Ivanski,
 - Kladenets,
 - Drumevo,
 - the whole municipality of Smyadovo,
 - the whole municipality of Veliki Preslav,
 - the whole municipality of Varbitsa,
- in the region of Varna:
 - the whole municipality of Dalgopol,
 - the whole municipality of Provadiya,
- in the region of Veliko Tarnovo:
 - the whole municipality of Svishtov,
 - the whole municipality of Pavlikeni,
 - the whole municipality of Polski Trambesh,
 - the whole municipality of Strajitsa,
- in Burgas region:
 - the whole municipality of Burgas,
 - the whole municipality of Kameno,
 - the whole municipality of Malko Tarnovo,
 - the whole municipality of Primorsko,
 - the whole municipality of Sozopol,
 - the whole municipality of Sredets,
 - the whole municipality of Tsarevo,
 - the whole municipality of Sungurlare,
 - the whole municipality of Ruen,
 - the whole municipality of Aytos.

2. Litva

Naslednja območja v Litvi:

- Alytaus rajono savivaldybė: Simno, Krokialaukio ir Miroslavo seniūnijos,
- Birštono savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė: Akademijos, Alšėnų, Batniavos, Čekiškės, Ežerėlio, Kačerginės, Kulautuvos, Raudondvario, Ringaudų ir Zapyškio seniūnijos, Babtų seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio A1, Užliedžių seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio A1 ir Vilkijos apylinkių seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 1907,
- Kazlų Rudos savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė: Gudelių, Igliaukos, Sasnavos ir Šunskų seniūnijos,
- Prienų rajono savivaldybė: Ašmintos, Balbieriškio, Išlaužo, Jiezno, Naujosios Ūtos, Pakuonio, Prienų ir Šilavotos seniūnijos,
- Vilkaviškio rajono savivaldybės: Gižų ir Pilviškių seniūnijos.

3. Poljska

Naslednja območja na Poljskem:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- Gminy Bisztynek, Sępólno i Bartoszyce z miastem Bartoszyce w powiecie bartoszyckim,
- gminy Kiwity i Lidzbark Warmiński z miastem Lidzbark Warmiński w powiecie lidzbarskim,
- gminy Srokowo, Barciany, część gminy Kętrzyn położona na północ od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn biegnącej do granicy miasta Kętrzyn oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 591 biegnącą od miasta Kętrzyn do północnej granicy gminy i część gminy Korsze położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Krelukieje i Sątoczno i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na zachód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- gmina Stare Juchy w powiecie elckim,
- część gminy Wilczeta położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 509 w powiecie braniewskim,
- część gminy Morąg położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga, część gminy Małdyty położona na północny – wschód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga w powiecie ostródzkim,
- gminy Godkowo i Pasłęk w powiecie elbląskim,
- gminy Kowale Oleckie, Olecko i Świętajno w powiecie oleckim,
- powiat węgorzewski,
- gminy Kruklanki, Wydminy, Miłki, Giżycko z miastem Giżycko i część gminy Ryn położona na północ od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn w powiecie giżyckim,
- gminy Jeziorany, Kolno, Dywity, Dobrze Miasto i część gminy Barczewo położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie olsztyńskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Orla, Wyszki, Bielsk Podlaski z miastem Bielsk Podlaski i część gminy Boćki położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie bielskim,
- gminy Łapy, Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośń Kościelna, część gminy Poświętne położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 681 w powiecie białostockim,
- gminy Kleszczewo, Czeremcha i część gminy Dubicze Cerkiewne położona na południowy zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1654B w powiecie hajnowskim,
- gminy Perlejewo, Drohiczyń i Milejczyce w powiecie siemiatyckim,
- gmina Ciechanowiec w powiecie wysokomazowieckim,

w województwie mazowieckim:

- gminy Łaskarzew z miastem Łaskarzew, Maciejowice, Sobolew i część gminy Wilga położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Wilga biegnącą od wschodniej granicy gminy do ujścia dorzeczki Wisły w powiecie garwolińskim,
- powiat miński,
- gminy Jabłonna Lacka, Sabnie i Sterdyń w powiecie sokołowskim,
- gminy Ojrzeń, Sońsk, Regimin, Ciechanów z miastem Ciechanów i część gminy Gliniojeck położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 7 w powiecie ciechanowskim,
- część gminy Strzegowo położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 7 w powiecie mławskim,
- gmina Nur w powiecie ostrowskim,
- gminy Grabów nad Pilicą, Magnuszew, Głowaczów, Kozienice w powiecie kozienickim,
- gmina Stromiec w powiecie białobrzeskim,

w województwie lubelskim:

- gminy Bełżec, Jarczów, Lubycza Królewska, Susiec, Tomaszów Lubelski i miasto Tomaszów Lubelski w powiecie tomaszowskim,
- gminy Wierzbica, Rejowiec, Rejowiec Fabryczny z miastem Rejowiec Fabryczny, Siedliszcze w powiecie chełmskim,

- gminy Izbica, Gorzków, Rudnik, Kraśniczyn, Krasnystaw z miastem Krasnystaw, Siennica Różana i część gminy Łopiennik Górny położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17, część gminy Żółkiewka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 842 w powiecie krasnostawskim,
 - gmina Stary Zamość, Radecznica, Szczepieszyn, Sułów, Nielisz, część gminy Skierbieszów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 843, część gminy Zwierzyniec położona na północny-zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 858 powiecie zamojskim,
 - część gminy Frampol położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74, część gminy Goraj położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 835, część gminy Terespol położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 858, część gminy Turobin położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 835 w powiecie biłgorajskim,
 - gmina Urszulín i część gminy Hańsk położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 819 w powiecie włodawskim,
 - powiat łęczyński,
 - gmina Trawniki w powiecie świdnickim,
 - gminy Adamów, Krzywda, Serokomla, Wojcieszków w powiecie łukowskim,
 - gminy Milanów, Parczew, Siemień w powiecie parczewskim,
 - gminy Borki, Czemierniki, Kąkolewnica, Radzyń Podlaski z miastem Radzyń Podlaski, Ulan-Majorat, Wołyń w powiecie radzyńskim,
 - powiat lubartowski,
 - gminy Głusk, Jastków, Niemce i Wólka w powiecie lubelskim,
 - gminy Mielgiew i miasto Świdnik w powiecie świdnickim,
 - powiat miejski Lublin,
- w województwie podkarpackim:
- gmina Narol w powiecie lubaczowskim.

4. Romunija

Naslednja območja v Romuniji:

- Zona oraşului Bucureşti,
- Judeţul Constanţa,
- Judeţul Satu Mare,
- Judeţul Tulcea,
- Judeţul Bacău,
- Judeţul Bihor,
- Judeţul Brăila,
- Judeţul Buzău,
- Judeţul Călăraşi,
- Judeţul Dâmboviţa,
- Judeţul Galaţi,
- Judeţul Giurgiu,
- Judeţul Ialomiţa,
- Judeţul Ilfov,
- Judeţul Prahova,
- Judeţul Sălaj,
- Judeţul Vaslui,
- Judeţul Vrancea,
- Judeţul Teleorman,
- Judeţul Mehedinţi,
- Judeţul Gorj,

- Județul Argeș,
- Județul Olt,
- Județul Dolj,
- Județul Arad,
- Județul Timiș,
- Județul Covasna,
- Județul Brașov,
- Județul Botoșani,
- Județul Vâlcea,
- Județul Iași,
- Județul Hunedoara,
- Județul Alba,
- Județul Sibiu,
- Județul Caraș-Severin,
- Județul Neamț,
- Județul Harghita,
- Județul Mureș,
- Județul Cluj,
- Județului Maramureș.

DEL IV

Italija

Naslednja območja v Italiji:

- tutto il territorio della Sardegna.'
-

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL